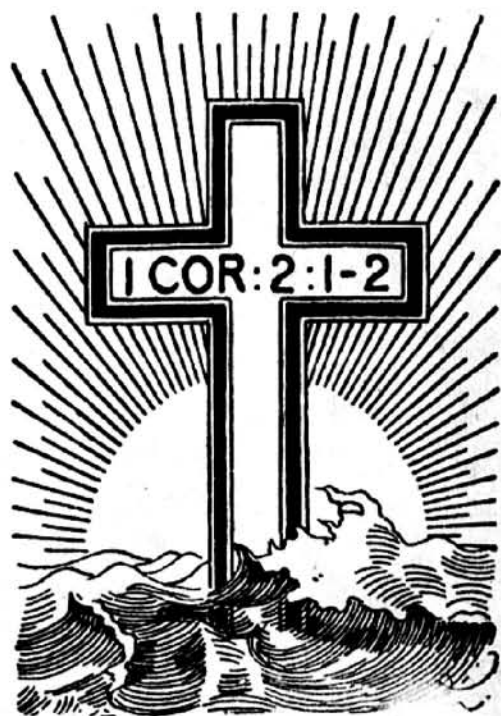

GEZANGBOEK

DER
HERSTELD APOSTOLISCHE
ZENDING-GEMEENTE IN DE
EENHEID DER APOSTELEN
IN NEDERLAND
EN KOLONIËN

UITGEGEVEN DOOR:
DE CENTRALE ADMINISTRATIE DER
H. A. Z. G. - 1933

VERZAMELING

VERZAMELING
VAN DE
BRIEFEN
VAN
DE
HEREN
VAN
DE
RECHTEREN
VAN
DE
RECHTEREN
VAN
DE
RECHTEREN

DRUK VAN POSTHUMA'S
ELECTRISCHE DRUKKERIJ
ENKHUIZEN

1. Als een hert, door dorst gedreven.

1. Als een hert, door dorst ge dre - ven, Dat naar 't koe - le bron - nat

smacht, Zoo dorst ook mijn ziel naar 't le - ven, Dat aan

de - ze plaats mij wacht; Waar de neer - ge - druk - te

zie - le, Uit - ge - put door leed en strijd, Zich de

krach-ten ziet ver-nieu-wen, Door den disch, die wordt be-reid.

2.

'k Zet mij dankbaar in het midden
 Der Gemeente rustig neer,
 En bereid mij, onder bidden,
 Vóór op 't komen van den Heer,
 Die, voor 't woord - als stroom des Levens -
 Heel mijn hart en aandacht vraagt;
 Dan mijn zielsaanbieding tevens
 Hem in Zijnen dienaar schraagt.

3.

'k Wil mij aan Zijn voeten zetten,
 En mij geven als een kind;
 Satans macht kan niet beletten,
 Dat ik zoo mijn Vader vind.
 Dan zal ik het voorrecht prijzen,
 Mij door Gods genâ bereid,
 En met woord en daad bewijzen
 Dank dien Heer der Heerlijkheid.

2. Als Gods volk, vermoeid van 't strijden.

mf

1. } Als Gods volk, ver-moeid van 'tstrij-den En ge-
Aan de heil'-ge plaats mag ko-men, Waar het

drukt door 's le-vens leed, } Ook al voelt zich dan de
zich een toe-vlucht weet,

f *mf*

zie-le Door ge-richts-macht nog ge-stuit, O! Hoe

strekt zich dan 't ver-lan-gen Bid-dend naar d' Ontfermer uit!

2.

Door Diens troostwoord wordt de ziele
Voor Gods Werk opnieuw gestemd;
En de druk wordt afgewenteld,
Die het angstig hart beklemmt.
Ja! de nood leert ons waardeeren —
Meer nog dan de vreugd het deed —
Dat Gods volk, trots zijn gebreken,
Toch des Vaders kind zich weet.

3. Gaat op naar Sions hoogte.

1. Gaat op naar Si - ons hoog - te, Gaat, broe - ders! zus - ters!

op: Ziet, zaal - ge vreug - de wacht u Daar

ginds op Si - ons top. Rasch staan wij voor des

Hee - ren troon In eer en heer - lijk - heid, En

zin - gen wij in 't hoo-ger koor Een nieuw ge - zang den

Refrein
p Heer. O pel - grim! gaat ge mee? Wij

trek - - - ken op - - - naar

trek - ken saâm op 't smal - le pad Naar

Sa - - - lem heen, - - - Daar zien - - - w'el-

Sa - lem heen, de vre-des-stad, Daar zien w'el-kaar in

kaar - - - in 't eeu - - - wig licht. - - -

'teeuwig licht. En staan voor Go - des aan - ge-zicht; Ga

mf
mee, daar wacht u de rust, In 't land van

vreed' - en lust. Ga mee, daar wacht u de

rust, In 't land van vreed' - en lust.

2.

Gaat op naar Sions hoogte,
 Getrouw aan uwen doop;
 Of ook de vijand dreige,
 Daarheen zij onze loop.
 Daar zal de mond vol lachens zijn,
 Een juichen daar alom;
 Dan trekken d'uitverkoornen in,
 In 't eeuwig Heiligdom.
 Refr: O pelgrim, enz.

3.

Gaat op naar Sions hoogte,
 Als naar 't beloofde land;
 Naar 't oord van rein genieten,
 Bewaart uw onderpand.
 Hier is nog zeer veel moeilijkheid,
 Nog kamp en lijdensijd.
 Doch daar is vree en zaligheid,
 En eeuw'ge heerlijkheid.
 Refr: O pelgrim, enz.

4. God heeft ons gegeven.

The musical score is written in G major (one sharp) and common time (C). It consists of two systems of music, each with a treble and bass staff. The first system begins with a dynamic marking of *mf*. The lyrics are: "1. { God heeft ons ge - ge - ven, / Ee - nen weg ten le - ven; } In d'A - pos - tel,". The second system continues with the lyrics: "Zijn Ge - zant, Voert die weg naar 't Vre - de - land." The music features a simple, hymn-like melody with a steady bass accompaniment.

2.

Wilt gij licht en klaarheid,
Leven Gods vol waarheid,
Hoor naar des Apostels stem,
Want God spreekt tot u door hem.

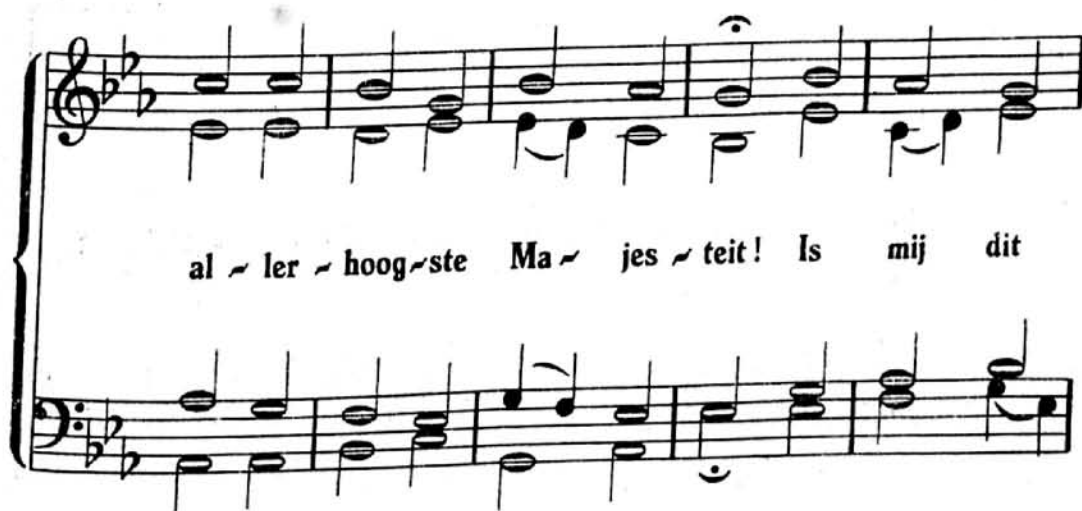
3.

Weet, dat Godes zegen
Vraagt gebaande wegen;
Biedt z'in woord en daad Hem aan,
Dan Zijn eng'len met u gaan.

5. Hoe lieflijk, hoe vol zaligheid.

1. Hoe lief - lijk, hoe vol za - lig - heid, O

al - ler - hoog - ste Ma - jes - teit! Is mij dit

huis, waar Gij wilt wo - nen; Hoe bran - den

mijn ge - ne - gen - heên, Om de - zen „Voor - hof”

in te treên, En voor Uw aan - ge - zicht te

ko - men. Mijn hart roept hier tot U, Die

leeft, En aan mijn ziel het le - ven geeft.

2.

Welzilig hij, die al zijn kracht
 En hulp alleen van U verwacht;
 Die kiest de welgebaānde wegen.
 Steekt hen — als heete middagzon —
 De last des daags, Gij zijt hun bron,
 En stort op hen een milden regen;
 Een regen, die hen overdekt,
 Verkwikt en hun tot zegen strekt.

3.

Want Gij, o God! zoo goed, zoo mild.
 Zijt voor Uw volk een zon en schild;
 Gij zult genā en uitkomst geven.
 Gij zult ons bijstaan in den nood,
 Zelfs bij het naad'ren van den dood,
 Als w'in oprechtheid voor U leven.
 Welzilig hij, die op U bouwt,
 En zich geheel U toevertrouwt.

6. Ik weet een woord, zoo heerlijk.

p

1. Ik weet een woord, zoo heer-lijk, Een-vou-dig en toch

The first system of music consists of two staves. The treble staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps (F# and C#), and a 3/4 time signature. The melody starts with a quarter note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The bass staff begins with a bass clef and the same key signature and time signature. The bass line starts with a quarter note G2, followed by quarter notes F2, E2, and D2. The lyrics are written below the treble staff.

mf

groot; Het is het woord mijns Heilands, Het is mij

The second system of music continues the melody. The treble staff has a dynamic marking of *mf*. The melody continues with quarter notes D5, E5, and F5. The bass staff continues with quarter notes C2, B1, and A1. The lyrics are written below the treble staff.

p *mf*

le-vens-brood. Het klinkt zoo veel-be-lo-vend, Dat

The third system of music continues the melody. The treble staff has dynamic markings of *p* and *mf*. The melody continues with quarter notes G5, F5, and E5. The bass staff continues with quarter notes G1, F1, and E1. The lyrics are written below the treble staff.

noodend woord van Hem, Die thans door-Zijn A-pos-t'len Mij

The fourth system of music concludes the piece. The treble staff continues with quarter notes D5, C5, and B4. The bass staff continues with quarter notes D1, C1, and B0. The lyrics are written below the treble staff.

p Refrein.

roept met lui - der stem: „Komt, o komt tot Mij, o

mf *p*

„komt, O komt tot Mij, Ver - moei - den en be-

p *mf*

„laad'nen, Komt, komt, o komt tot Mij! Komt, o komt tot

f *mf*

„Mij, - Ja komt, o komt tot Mij, - Ik zal u

„rus - te ge - ven, Komt, komt, o komt tot Mij! ”

2.

Het woord, dat Hij, mijn Heiland,
 Door Zijn Apost'len spreekt,
 Verschaft mij ware vreugde,
 Geeft al, wat mij ontbreekt.
 Zijn liefdewoord geeft zegen,
 Steunt mij in moeilijkeën;
 Geeft licht op al mijn wegen,
 Brengt blijdschap voor geweën.
 R e f r. : „Komt, o komt tot Mij, enz.”

3.

Wie zou niet willen komen
 Tot zulk een waren vrind;
 Wie zich niet laten vinden
 Door Hem, die zondaars mint.
 Hoe arm en hoe ellendig,
 Hoe zondig ik moog' zijn,
 Ik vlied in Zijne armen,
 Zijn woord maakt vrij en rein.
 R e f r. : „Komt, o komt tot Mij, enz.”

7. Jezus noodt vriend'lijk.

1. Je - zus noodt vriend'lijk ver - loor - nen naar huis,
Wei - ger dus niet, Wei - ger dus niet; Wil thans ont-
vlie - den het aard - sche ge - druisch, Nu Hij ge-
na - de nog biedt. Ga dan tot
Ga dan, ga dan tot

p
f *p* *mf*
mf *Refrein.*

Detailed description: This is a musical score for a hymn. It consists of four systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment. The first system is marked *p* and has a 6/8 time signature. The second system starts with *f*, then *p*, and ends with *mf*. The third system is marked *mf*. The fourth system is marked *mf* and includes a section labeled 'Refrein.' The lyrics are in Dutch and describe the parable of the speck in the eye.

Hem, _____ Ga _____ dan tot Hem, _____
 Hem, tot Hem, Ga dan, ga dan tot Hem, tot Hem,

Je - - - - - zus, Hij roept _____ u, noot
 Je - zus roept vriendlijk, Hij noo - digt u uit.

vriend - lijk, O hoor toch Zijn stem.

2.

Hij schenkt vermoeiden verkwikking en rust,
 Neem, wat Hij biedt, neem, wat Hij biedt;
 Zeg Hem uw zorgen, Hij helpt u met lust,
 Alles, uit liefde, om niet.

Refr.: Ga dan tot Hem, enz.

Jezus, Hij wenkt u en noodigt u uit,
 Hoor Hem dan nu, hoor Hem dan nu;
 Geef u den Heiland, Zijn stemme klinkt luid,
 Vrede en vreugd biedt Hij u.
 Refr.: Ga dan tot Hem, enz.

8. Jezus staat steeds kloppend daar!

The musical score is written for piano and voice. It consists of three systems of music. The first system begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a common time signature (C). The piano accompaniment starts with a *mf* dynamic. The vocal line begins with the lyrics 'Laat Hem' and includes a *pp* dynamic marking. The second system continues the vocal line with '1. Je-zus staat steeds kloppend daar! Laat uw Heiland in!' and 'in!'. The piano accompaniment features a *mf* dynamic. The third system continues with 'Laat uw Hei-land in! Hij brengt vre-de u voorwaar!' and 'Laat Hem in!'. The piano accompaniment starts with a *p* dynamic and ends with a *f* dynamic. The lyrics 'Laat uw Heiland in! Laat uw Heiland in! O! laat' are written below the piano part in the third system.

mf Laat Hem

1. Je-zus staat steeds kloppend daar! Laat uw Heiland in!

pp

mf in!

mf Laat uw Hei-land in! Hij brengt vre-de u voorwaar!

Laat Hem in!

p *mf* *f*

Laat uw Heiland in! Laat uw Heiland in! O! laat

mf

Hem niet wachtend staan; Hij biedt u Zijn le-ven aan, Wil als

pp *p*

Laat Hem in.

Hel-per bin-nengaan. Laat uw Heiland in! Laat uw Heiland in!

2.

O! ontsluit voor Hem uw hart!

Laat Hem in! (Laat uw Heiland in! *bis*)

Weet! uw weig'ren baart Hem smart!

Laat Hem in! (Laat uw Heiland in! *bis*)

Zijn Apostel klopt bij u;

Weet! in hem komt Jezus nu,

Licht en leven schenkt Hij u.

Laat Hem in! (Laat uw Heiland in! *bis*)

3.

Wijs niet af, doch hoor Zijn beê!

Laat Hem in! (Laat uw Heiland in! *bis*)

Hij brengt Hemelschatten mee!

Laat Hem in! (Laat uw Heiland in! *bis*)

Wordt uw ziel door schuld gekweld,

Weet! Zijn machtwoord Satan scheldt;

Hij vol liefde u omstelt.

Laat Hem in! (Laat uw Heiland in! *bis*)

9. Kom! hoor het woord.

mf *f*
1. Kom! hoor het woord: „Gij zult hier troos - te

This system contains the first two staves of music. The treble clef staff begins with a melody marked *mf* (mezzo-forte) and *f* (forte). The bass clef staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics are: „Gij zult hier troos - te

mf
„vin - den. God stilt hier door Zijn liefd' uw zie - le

This system contains the second two staves of music. The treble clef staff continues the melody, marked *mf*. The bass clef staff continues the accompaniment. The lyrics are: „vin - den. God stilt hier door Zijn liefd' uw zie - le

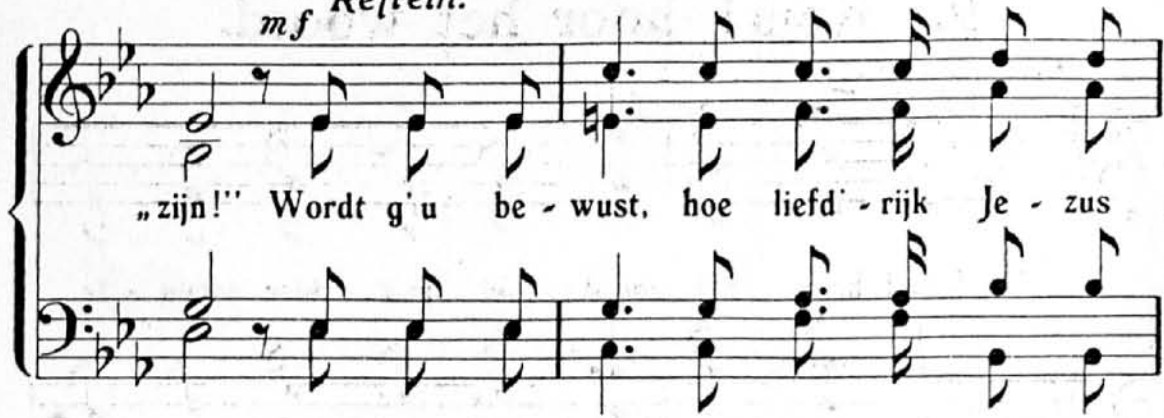
„pijn; Zijn oog aanschouwt uw droe - ve zon - de.

This system contains the third two staves of music. The treble clef staff continues the melody. The bass clef staff continues the accompaniment. The lyrics are: „pijn; Zijn oog aanschouwt uw droe - ve zon - de.

„ban - den. In Je - zus wil Hij uw Ver - los - ser

This system contains the final two staves of music. The treble clef staff continues the melody. The bass clef staff continues the accompaniment. The lyrics are: „ban - den. In Je - zus wil Hij uw Ver - los - ser

mf Refrein.

„zijn!“ Wordt g'u be-wust, hoe liefd'-rijk Je-zus

is, Geef dan vrij-moe-dig weer ge-tui-ge-

mf
nis: „lk ga met God, ik ben Zijn ei-gen-

f
„dom, Mijn Je-zus vormt mij tot Gods Hei-lig-dom.”

2.

„Geloof g'in God? wil ook in Mij gelooven!”

Zoo sprak Hij als des menschen Zoon weleer;
Zoo spreekt Hij thans, maar nu door Zijn Apost'len:

„Vrees niet, Ik breng u tot den Vader weer!”

Refr.: Wordt g' u bewust, enz.

3.

Wie hen niet mint, die God ons geeft tot dienen,

Hoe kan die Gods genade recht verstaan?

Zij zijn het toch, die ons met God verzoenen,

In Christus ons den weg des heils doen gaan.

Refr.: Wordt g' u bewust, enz.

10. Kom! klinkt Jezus' noodend woord.

1. Kom! klinkt Je - zus' noo - dend woord - Kom! dool
nu niet lan - ger voort; Kom! zet al uw
vrees op zij, Kom! ver - moei - de, kom tot Mij!

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of three systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are printed below the vocal lines.

2.

Zonder woning, vreed' of rust,
Vliedt u kracht en levenslust;
Dreigt u nacht en woestenij,
Moede pelgrim, kom tot Mij!

3.

Kom! vermoeide, kom! erken,
Dat Ik steeds uw Heiland ben;
Dat, hoe zwaar uw last ook zij,
Gij uw ruste vindt in Mij!

11. Kom thuis! God is uw Vader.

p *mf*

1. Kom thuis! God is uw Va - der, Kom thuis! ver - lo - ren

The first system of music consists of a treble and bass staff. The treble staff begins with a piano (*p*) dynamic and a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The bass staff provides a simple harmonic accompaniment. The lyrics are written below the treble staff.

kind! Hoor! Je - zus roept: „Kom na - der, Kom

The second system of music continues the melody and accompaniment from the first system. The lyrics are written below the treble staff.

mf Refrein *p*

„na - der, God u mint!’’ Kom thuis! Kom thuis! Kom thuis! Kom thuis! Kom thuis!

mf *f*

thuis! Ontvlucht het aardsch ge - druisch; Kom thuis! Kom thuis!

ff

thuis! Kom thuis! Kom thuis! Kom thuis! Kom thuis! Kom thuis! Kom thuis! Kom thuis!

2.
 De wereld biedt geen vrede
 Als eeuwigdurend goed;
 Gij vindt alléén in Jezus
 De rust voor uw gemoed.
 Refr. : Kom thuis! enz.

3.

Zijt g'in den strijd bezweken,
In zond'en lust verward,
't Oprechte kind drukt Jezus
Vertroostend aan Zijn hart.

Refr.: Kom thuis! enz.

4.

Is dan uw moede ziele
Verzwakt door leed en strijd,
Weet! in des Vaders woning
Wordt u een disch bereid.

Refr.: Kom thuis! enz.

2. Komt tot de Bron van het Leven.

The musical score is written for a single voice and piano accompaniment. It consists of two systems of music. The first system begins with a *mf* dynamic marking and a common time signature. The melody starts with a half note '1.' followed by quarter notes 'K', 'o', 'm', 't', 't', 'o', 't', 'd', 'e', 'B', 'r', 'o', 'n', 'v', 'a', 'n', 'h', 'e', 't', 'L', 'e', 'v', 'e', 'n',. The piano accompaniment consists of chords and single notes. The second system begins with a *p* dynamic marking, followed by a *mf* dynamic marking. The melody continues with quarter notes 'D', 'i', 'e', 'i', 'n', 'd', 'A', 'p', 'o', 's', 't', 'e', 'l', 'n', 'u', 'w', 'e', 'l', 't', 'D', 'a', 'a', 'r', 'w', 'o', 'r', 'd', 't', 'u', 'l', 'a', 'a', 'f', 'n', 'i', 's', 'g', 'e',. The piano accompaniment continues with chords and single notes. The score ends with a final cadence.

mf
1. Komt tot de Bron van het Leven,
p *mf*
Die in d'Apostel nu welt; Daar wordt u laafnis ge-

ge - ven, Als u de zie - le - dorst kwelt.

Refrein.

f Draalt lan - ger niet, neemt nu om niet *mf* Wa - ter des

Le - vens, zoo kost' - lijk en rein; Drinkt uit die Bron - ne des

Le - vens, Dan wordt ook gij zoo'n fon - tein.

2.

Komt in die Bronne u baden,
Gaet in geloove daarheen;
Zijt g'ook met zonden beladen,
Blijdschap g'ontvangt voor geweent.

Refr.: Draalt langer niet, enz.

3.

Drinkt van dat heele water,
Dat van zooveel u geneest;
Stelt het niet uit met een „later”,
Daarmee bedroeft gij Gods Geest!

Refr.: Draalt langer niet, enz.

3. Laat ons Sions lied'ren zingen.

The musical score is written for a four-part vocal setting in 3/4 time. It consists of two systems of staves. The first system includes a vocal line with lyrics and a piano accompaniment. The second system continues the vocal line and piano accompaniment. Dynamics include *p*, *mf*, *f*, and *mf*. The lyrics are: "1. Laat ons Si - ons lie - d'ren zin - gen, Stemt de har - tens - sna - ren fijn, Dat de we - reld het moog' hoo - ren, Dat wij".

p *mf*

1. Laat ons Si - ons lie - d'ren zin - gen, Stemt de har - tens -

f *mf*

sna - ren fijn, Dat de we - reld het moog' hoo - ren, Dat wij

ken, Slaat met Zijn Va - der - oog u gâ; Wil in er - bar - men

u ge - den - ken, Geeft door den Zoon u Zijn ge - nâ.

2.

Leg zorg en lasten hier nu neder,
 Laat achter alle wereldlust;
 Dan biedt u God, uw Vader, weder
 Door Zijn Apostel zielerust.
 Wil Hem uw kinderdank bewijzen
 Voor Zijne goedertierenheid,
 En leer Hem als uw Vader prijzen,
 Hem zij uw leven slechts gewijd.

3.

Wil in oprechtheid tot Hem treden,
 d'Oprechten Hij een Vader is;
 Hij altijd hoort der kind'ren bede,
 In uw Apostel helpt God wis.
 Waardeer den schat in hem ontvangen,
 Want waarlijk door hem spreekt uw God;
 Zeg dus vrijmoedig uw verlangen,
 Door hem slechts richt de Heer uw lot!

Heer! zie zeeg'nend op ons neder,
 Op Uw volk, het Isr'ëlszaad,
 Dat Gij leidt door Uw Apost'len
 Naar den hun beloofden staat.
 Sterk de zwakken, sterk de moeden,
 Geef hun nieuwen zielemoed;
 Help ons daag'lijks biddend waken,
 Dat ons niets versagen doet.

14. Mijn angstig hart! leg af uw zorgen.

mf

1. } Mijn ang-stig hart! leg af uw zor-gen, Hef he-mel-
 Er wacht u heil aan de-zen mor-gen, Uw smart het

mf

waarts u, droe-vig oog! } God wil de ziel hier rus-te schen-
 Va-der-hart be-woog. }

ken, Slaat met Zijn Va-der-oog u gâ; Wil in er-bar-men

u ge-den-ken, Geeft door den Zoon u Zijn ge-nâ.

2.

Leg zorg en lasten hier nu neder,
 Laat achter alle wereldlust;
 Dan biedt u God, uw Vader, weder
 Door Zijn Apostel zieleurst.
 Wil Hem uw kinderdank bewijzen
 Voor Zijne goedertierenheid,
 En leer Hem als uw Vader prijzen,
 Hem zij uw leven slechts gewijd.

3.

Wil in oprechtheid tot Hem treden,
 d'Oprechten Hij een Vader is;
 Hij altijd hoort der kind'ren bede,
 In uw Apostel helpt God wis.
 Waardeer den schat in hem ontvangen,
 Want waarlijk door hem spreekt uw God;
 Zeg dus vrijmoedig uw verlangen,
 Door hem slechts richt de Heer uw lot!

15. Naar des vredes zoete ruste.

1. Naar des vre - des zoe - te rus - te Zucht ver -
lan - gend nu mijn hart; Zij ver - schaft mijn ziel in
vol - heid Rei - ne vreug - de, zon - der smart.

Refrein.
Je - zus is 't, Die mij dien vre - de Door d'A.

pos - tel tel - kens schenkt; Vre - de, die ver - kwikt als
't wa - ter, Dat het dor - stig aard - rijk drinkt.

2.
Aan het oord van rust en vrede,
Dat Gods liefde mij ontsloot,
Sterkt Hij mij de wank'le schreden,
Breekt Hij mij het levensbrood.
Refr.: Jezus is 't, enz.

3.
Daar heerscht blijde zielestemming —
Waar de wereld niets van weet —
Die doet wiken bange zorgen,
Zielesmarten, angst en leed.
Refr.: Jezus is 't, enz.

16. Naar huis!

mf

1. Naar huis! O, welk een heer - lijk woord! Naar
huis spoedt zich mijn zie - le voort: Ja! thuis te zijn. is
mij een lust, Daar wacht mij zaal' - ge, zoe - te rust.

2.

Naar huis! Daarheen verlangt mijn hart!
Naar huis! Verlost van pijn en smart,
Daar juich ik, vrij van zorg en nood,
Ja! thuis in der Gemeenschap schoot!

3.

Ja, thuis! Daar zal geen klacht meer zijn,
In 't land van hemel — zonneshijn;
Ja! daar mijn ziel zich zalig weet,
Door Gods genade overkleed.

17. - Nader, mijn God! bij U.

(Genesis 28 : 10-22)

mf *p*

1. { Na - der, mijn God! bij U - U na - der - bij.
Drukt ook het leed mij hier - Dreigt ve - ler - lei. }

mf

Toch zal, trots kruis en pijn, Steeds dit mijn leu - ze zijn:

f *p*

Na - der, mijn God! bij U - U na - der - bij.

2.

Ontbreekt op mijnen weg — Soms zonneshijn,
Rustplaats voor 't moede hoofd — Een steen moet zijn,
'k Ben hier een wijle toch,
Mijn wensch zij dan ook nog:
Nader, mijn God! bij U — Zoo zal het zijn!

3.

Is ook mijn levenspad — Moeilijk en steil,
't Voert naar het doel mij heen — Dient tot mijn heil.
Gods eng'len troosten mij:
„Wij staan u helpend bij”.
Nader, mijn God! bij U — Dat brengt mij heil!

4.

Is dan de nacht voorbij — Schijnt weer de zon,
't Aanbiddend harte zegt: — „Gods trouw verwon!”
'k Bouw dan mijn Bethel, Heer!
Mijn ziele juicht dan weer:
„Nader, mijn God! bij U — Mijn Levenszon!”

18. O! dat gij mocht bekennen.

1. O! dat gij mocht be - ken - nen, Hoe-
zeer gij zijt in nood. En dan ook mocht er-
ken - nen Gods hulp, zoo rijk, zoo groot;
Dan zoudt gij niet wach-ten, maar ij-len tot Hem, Die

The musical score is written in G major (one sharp) and 6/8 time. It consists of four systems of music. The first system includes a piano (*p*) dynamic marking. The second system includes a mezzo-forte (*mf*) dynamic marking. The third system includes a mezzo-forte (*mf*) dynamic marking. The fourth system includes a mezzo-forte (*mf*) dynamic marking and a piano (*p*) dynamic marking. The score is arranged in a grand staff with a treble and bass clef.

mf

thans in Zijn Ge - zan - ten U noodt met lui - der

stem, U noodt met lui - der stem.

2.

O! zalig is de arme,
 Die Gode klaagt zijn nood;
 Want, God in Zijn erbarmen,
 Geeft dan geen steen voor brood;
 Dan is Zijn genade zoo groot en zoo rijk,
 Dan schenkt Zijn Vaderliefde
 Zoo menig liefdeblijk,
 Zoo menig liefdeblijk.

3.

Hoe zal ik U omvatten
 In Uwe volheid, gansch;
 Steeds nieuwe hemelschatten
 Verspreiden licht en glans;
 Gij schenkt door d'Apostel mij leven en kracht,
 O! Zonne mijner ziele,
 Mijn God! mijn Hulp en Macht!
 Mijn Licht in donk'ren nacht!

19. Of stormen al loeien.

1. Of stor - men al loei - en, geen ster - re daar

blinkt, De lucht zich ver - don - kert al meer; Ver -

trou - wend op God, mij de moed niet ont -

zinkt, 't is mij goed, 't is mij goed in den Heer.

Refrein. 's Is mij goed _____ in den Heer. _____

't Is mij goed in den

Heer, t Is mij goed, 't is mij goed in den Heer.

2.

Als Satan zich opmaakt en vreeze mij baart,
Dit woord geeft de ruste mij weer:
„Uw Heiland kocht u en de vorst dezer aard’,
„Nòch de hel hebben recht op u meer!”

Refr.: 't Is mij goed, enz.

3.

Nu leef ik in Christus, voor Christus alléén,
Zijn Geest daald' in mij ook terneer;
En blijf ik met Zijnen Apostel steeds één,
Smaak ik vrede en rust in mijn Heer.

Refr.: 't Is mij goed, enz.

20. O mijn ziel! houd u bereid.

1. } O mijn ziel! houd u be-reid, Wil toch waakzaam
Op-dat niet in boo-zen tijd U 'tge-loof be-

le-ven, } Ze-ker is't, Sa-tans list Doet zoo ve-le
ge-ve. }

vro-men In ver-zoe-king ko-men.

2.

Waak dan op uit uwe rust,
 Uit uw zondig slapen,
 Opdat niet de ijd'le lust
 Uwen geest ontwapen'.
 't Onderpand, door Gods hand
 Uit genâ gegeven,
 Waarborgt eeuwig leven.

3.

Echter, bid daar ook steeds bij,
 Bid bij al uw waken;
 Want, Gods Geest alléén kan u
 Vrij van lauwheid maken.
 Zijne macht geeft u kracht,
 U met zielsverblijden
 Aan Zijn Werk te wijden.

21. 's Vaders liefd' en mededoogen.

1. 's Va - ders liefd' en me - de - doo - gen Heeft ons hier een

2. plaats be - reid, Waar w'een wij - le rus - ten mo - gen

3. Hier ontsluit Hij ons de wegen
 Tot Zijn reine Hemelsfeer;
 Bindt Hij aan 't geloof Zijn zegen,) bis
 Schenkend nieuwe kracht ons weer.)

4. Halleluja! zingt ons harte,
 Wij zijn Godes eigendom;
 Brengen aan deez' plaats Hem eere,) bis
 Loven Hem in 't Heiligdom.)

Van de moei - te, zorg en strijd. Waar w'een wij - le

rus - ten mo - gen Van de moei - te, zorg en strijd.

2.

Hier schenkt Hij ons harte vrede
 Door d'Apostel, Zijn Gezant;
 Deelt door hem ons rijk'lijk mede) bis
 Milde gaven Zijner hand.)

3.

Hier ontsluit Hij ons de wegen
 Tot Zijn reine Hemelsfeer;
 Bindt Hij aan 't geloof Zijn zegen,) bis
 Schenkend nieuwe kracht ons weer.)

4.

Halleluja! zingt ons harte,
 Wij zijn Godes eigendom;
 Brengen aan deez' plaats Hem eere,) bis
 Loven Hem in 't Heiligdom.)

22. Waar Apost'len staan.

p

1. Waar A - pos - t' len staan, Breekt Gods Geest zich baan, Worden

mf

al - le dingen „nieuw” gemaakt; Zij ver - kon - den nu: „Vre - de

f Refrein.

„zij met u, Zooals gij dien nimmer hebt gesmaakt!” Slechts die

ziel kan Je - zus' lief - de prij - zen, Die Hem kent in

mf

Zijn ge - na - de - daän; Door A - pos - t' len zich den weg laat

wij - zen, Waarop Je - zus reeds is vóór - ge - gaan.

2.

Waar Apost'len zijn,
Springt Gods Heilfontein,
Openbaart Hij Zich in woord en daad;
Onder kruis en smart,
Troosten zij het hart,
Dat in liefde voor hun Zender slaat.
Refr.: Slechts die ziel, enz.

3.

Wie d'Apost'len hoort,
Handelt naar hun woord,
Heeft op aarde reeds een zalig lot;
Wie ten voll'erkent,
Dat hen Jezus zendt,
Heeft door hen gemeenschap ook met God.
Refr.: Slechts die ziel, enz.

23. Waar kan ik immer ruste vinden?

p

1. Waar kan ik im - mer rus - te vin - den?

Zoo vraagt mijn zie - le, zwer - vens - moe ; Waar kan

geen dui - t're macht mij bin - den, En klinkt mij 't woord des

mf

vre - des toe? Hier, in 't liefd'rijk Va - der - huis, Die

mf

plaats, zoo goed, zoo rein, Hier vind ik mijn

ei - gen thuis, Waar ik als kind mag zijn!

2.

Was ook mijn geest terneergebogen,
Of door den strijd mijn blik verward,
Steeds trok des Vaders mededoogen
Mij als Zijn kind weer aan Zijn hart.
Hier, in 't liefd'rijk Vaderhuis,
Waar geen gericht mij wacht,
Hier wordt licht en zacht mijn kruis,
En vind ik nieuwe kracht!

3.

Nimmer nog heeft het brood ontbroken
Voor Zijne groote kinderschaar;
Telkens heeft 's Vaders Geest gesproken,
Als groote, milde Zegenaar.
Hier, in 't liefd'rijk Vaderhuis,
Zorgt 's Vaders vriend'lijkheid;
Ver van alle aardsch gedruisch
Hij ons den disch bereidt!

24. Weest dankbaar, Eerst'lingskind'ren!

1. *f* Weest dankbaar, Eerst'lingskind'ren! Gods lief - de bracht u
Ontvangt hem blij van har - te, Die komt in 's Heeren

mf

saâm: } Zijt op zijn komst be - reid, Baant voor zijn voet de we-
naam. }

f

gen, Door hem komt God u te — gen Met liefd'en vrien - d'lijk - heid.

2.

Grijpt moed, bedroefde harten!
Uw trooster is nabij;
Verbant nu angst en zorgen,
Zegt hem uw nooden vrij.
Hij geeft opnieuw u kracht,
Het zwaarste kruis te dragen;
Hij zal in liefd' u schragen,
U bijstaan met zijn macht.

3.

Verheft u, zeer geplaagden!
Dra 't woord des levens klinkt,
Waaruit uw Heiland Jezus
U lichtend tegenblinkt.
Dan zullen angst, noch pijn,
Noch dood u kunnen schaden,
Wijl gij door Gods genade
Zijn eigendom moogt zijn.

25. Wordt verlicht!

1. *mf* Wordt ver - licht! gij, die on - we - tend In den

dienst der gees - ten staat; In den ar - beid der A-

On - be-

pos-t'len Ook voor u Gods licht op - gaat.

wust heid

On - be - wust - heid zal ver - dwij - nen, Waar hun

woord ont - van - gen

woord ont - van - gen wordt; Waar hun

wordt; Geest'lijk doo - den wor - den

woord ont - van - gen wordt; Geest'lijk doo - den wor - den

le - vend, Waar Gods Geest wordt nit - ge - stort.

2.

Wie ten volle wil ervaren —
 En oprecht verlangend is —
 Dat Gods Geest hem openbare
 't Grootte Heilgeheimenis,
 Die aanvaarde in dit heden
 Jezus in d'Apostelschaar;
 Dan toont God — op zijn gebeden —
 Hem dat Heil — zoo wonderbaar.

3.

In dat Licht te mogen wand'len,
 Trots de duisternis op aard',
 Geeft ons daag'lijks stof tot danken,
 Is ons vele offers waard.
 Geef, o Heiland! kracht en sterkte,
 Dat wij U te allen tijd —
 Door 't geloof en in de liefde —
 Volgen in gehoorzaamheid.

26. Zijt gij door de levensstormen.

mf

1. Zijt gij door de le - vens - stor - men moe en

mf

mat, Heeft een golf van zor - gen u soms

p *mf*

o - ver - spat? Weet! in de Ge - meen - schap

wacht u vreed' en rust, Wordt gij door des

f Refrein.

Va - ders lief - de weer ge - kust. Tel Gods

Tel Gods lief - de -

lief - de - da - den, denk daar aan, In d'A -

da - den, denk, o denk daar-aan, In en door d'A -

mf

pos - tel biedt Hij schat - ten aan; Grijp

pos - tel biedt Hij schat - ten aan; Grijp, o

die ga - ven, neem ze dank - baar aan,

grijp die ga - ven,

ff
Dat geeft kracht de le - vens - stor - men te weer - staan.

2.

Vele zijn de zorgen, die het leven biedt,
En niet altijd dan ons oog Gods liefde ziet;
Maar in de Gemeenschap wordt ons oog verlicht,
En zien wij opnieuw Gods vriend'lijk aangezicht.
Refr.: Tel Gods liefdedaden, enz.

27. Aan des Heilands voeten.

p
1. Aan des Hei - lands voe - ten Wor - den - door Zijn

mf
woord - Al mijn stil - le be - den

mf
O - pen - lijk ver - hoord. Ja! Zijn liefd' in

woord en daad Voert mijn ziel in zaal' - gen staat.

Refrein.

p
Aan des Hei - lands voe - ten is mijn liev' - lings - oord,

p
'k Mag daar gaar - ne toe - ven, luis - t'rend naar Zijn woord.

2.

Door dat woord als spijs
Wordt mijn ziel gevoed;
Schenkt Hij levenskrachten,
Troost en nieuwen moed.
Zijn genade wascht mij rein,
Ja! mijn hart kan vroolijk zijn.
Refr.: Aan des Heilands voeten, enz.

3.

Moge dan geen stonde,
Waar Gij zeeg'nen wilt,
Waar Uw woord, o Jezus!
't Hartensleed mij stilt,
Nutt'loos mij voorbij ooit gaan,
Dat ik kan voor U bestaan.
Refr.: Aan des Heilands voeten, enz.

28. Alle roem is uitgesloten.

1. Al - le roem is uit - ge - slo - ten, On - ver -
dien - de za lig - heên Heb ik van mijn

The musical score for 'Alle roem is uitgesloten' is written in a single system with two staves. The top staff is the vocal line, and the bottom staff is the piano accompaniment. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are printed below the vocal line.

God ge - no - ten, 'kRoem in vrij - e gunst al -

The musical score for the first system on the right page is written in a grand staff with two staves. The top staff is the vocal line, and the bottom staff is the piano accompaniment. The key signature has one flat, and the time signature is common time. The lyrics are printed below the vocal line.

léén; Ja! eer ik nog was ge - bo - ren,

The musical score for the second system on the right page is written in a grand staff with two staves. The top staff is the vocal line, and the bottom staff is the piano accompaniment. The key signature has one flat, and the time signature is common time. The lyrics are printed below the vocal line.

Eer Gods hand, die al - les schiep, - Door Zijn

The musical score for the third system on the right page is written in a grand staff with two staves. The top staff is the vocal line, and the bottom staff is the piano accompaniment. The key signature has one flat, and the time signature is common time. The lyrics are printed below the vocal line.

Woord tot aan - zijn riep - Heeft Zijn lief - de

The musical score for the fourth system on the right page is written in a grand staff with two staves. The top staff is the vocal line, and the bottom staff is the piano accompaniment. The key signature has one flat, and the time signature is common time. The lyrics are printed below the vocal line.

mij ver - ko - ren: God is liefd', o eng' - len -
stem, Men - schen - tong, ver - heer - lijk Hem!

2.

Door mijn zonde diep bewogen,
Bood Gods liefde mij de hand;
O! ontfermend mededoogen,
Liefde, boven mijn verstand!
Vijandschap was mijn bedenken,
Vleeschlijk, onder 't kwaad verkocht,
Had' ik nimmer Hem gezocht,
Hij wou m'eerst Zijn liefde schenken:
God is liefd', o eng'lenstem,
Menschentong, verheerlijkt Hem!

3.

Om te sterven aan de zonden,
Schenkt Zijn liefde mij den Geest,
Wiens vertroosting al de wonden
Van mijn zondig hart geneest;
Die mij 't waar geluk doet kennen,
Mij vervult met Christus' zin,
En door dank'bre wedermin
Mij aan Zijnen dienst wil wennen:
God is liefd', o eng'lenstem,
Menschentong, verheerlijkt Hem!

4.

Dàt heet gadelooz' ontferming,
Dàt genade, rijk en vrij!
God schenkt redding, schenkt bescherming,
Schenkt z'aan zondaars, schenkt z'ook mij;
Dan zelfs, als mijn onvermogen,
Als mijn zondig hart mij smart,
Toont mij 't Godd'lijk Vaderhart
Zijn verlossend mededoogen:
God is liefd', o eng'lenstem,
Menschentong, verheerlijkt Hem!

5.

Zal eens 't graf mijn stof verzaam'len,
Dankbaar zal in stervenspijn
't Laatste woord, dat ik zal staam'len:
„Vrije gunst, genade” zijn;
Ja! dan zal ik eeuwig danken
Voor Gods gunst en goedheid saâm,
En verhoogen Zijnen Naam.
Dan herhaal ik nog die klanken:
God is liefd', o eng'lenstem,
Menschentong, verheerlijkt Hem!

29. Bethesda is open, de Engel is daar.

f *mf*
1. Be - thes - da is o - pen, de En - gel is daar, Dat

ie - de - re kran - ke nu koom'; Aan 't wa - ter ver-

bindt Hij ge - ne - zen - de kracht, Kom! werp u ge - heel in dien

stroom. Be - thes - da is o - pen, ge - ne - zing is daar, Kom

zie - le! de toe - gang is vrij. De En - ge - len Gods, als d' A-

pos - t'len Zijns Zoons, Zijn nog met Zijn heil u na - bij.

2.

Hun woord is het water, dat heelt en geneest,
 Dat water toch zuivert, maakt rein;
 Die bron van Bethesda welt heden voor u,
 Wat ook uwe krankheid moog' zijn.
 Benut dus de stonde, geloof tot uw heil,
 Wat Jezus, de Zielears, raadt;
 En hoor nu naar Hem, dan is hulpe uw deel,
 Nog is het voor u niet te laat!

30. Bron van barmhartigheid.

1. Bron van barm - har - tig - heid, ook mij ont - huld,

Ee - nig - ste red - ding van zon - de en schuld;

mf

Je - zus, Ver - los - ser van jam - mer en pijn,

Wasch mij en maak als de sneeuw mij zoo rein.

Refrein.

mf Rein als de sneeuw, *p* rein als de

p sneeuw, Rein als de sneeuw,

mf Rein als de sneeuw, *p* Rei - nig mij, Hei -

p Rei - nig mij

land! en maak mij zoo rein als de sneeuw.

Hei - land!

2.

Hoe ik ook zuchtende worstel en ween,
 Rein wordt mijn ziel door genade alleen;
 In mijn Apostel is Jezus mij na,
 Door hem ontvang ik het woord van genâ.
 Refr.: Rein als de sneeuw, enz.

3.

Gij zijt de Bronwel van hemelsche rust,
 Reinheid en heiliging — al wat mij lust;
 Alles in U — dies ik biddend hier sta,
 Pleitend als kind op 't verbond van genâ.
 Refr.: Rein als de sneeuw, enz.

31. De Koning komt!

f *mf*

1. De Ko-ning komt! Zooschalt de roep, Komt, steekt de lam-pen

mf
aan; Neemt o - lie mee, maar haast u toch, Hij

f *mf*
mocht eens bin - nen - gaan. De Ko - ning komt! Zoo

p
klinkt de roep, Het wordt den dwa - zen bang; Zij

gaan om o - lie, in den nacht, Zij gaan in snel - len gang.

Refrein.

f
O! zijt den dwazen toch niet ge - lijk, Zoo komt gij nooit in

f *pp*
't heer - lij - ke Rijk, Neemt o - lie mee! Neemt o - lie mee!

2.

Gij wijzen! Weest in God verblijd,
Dat gij Zijn woord gedacht;
Als Christus komt, zijt gij bereid,
Al is 't ook donk're nacht.
Gij staat in der Apost'len licht,
En olie is hun woord;
Verspilt die kostb're olie niet,
Straks wordt de „roep” gehoord.
R e f r. : O! zijt den dwazen, enz.

3.

„De Bruigom komt!” Zal 't eenmaal zijn,
De wijzen zullen mee
Dan zitten aan Zijn Bruiloftsmaal,
In eeuw'gen, zaal'gen vree.
Niets kondigt ons Zijn ure aan,
Waarin de dwaas verstomt;
O! waakt dan, tot d'Apostelmond
U toeroept: „Ziet, Hij komt!”
R e f r. : O! zijt den dwazen, enz.

32. De liefde des Vaders.

1. De lief - de des Va - ders ont - trekt mij aan

d'aard', De lief - de des Va - ders is al - les mij

waard; Niets stilt mijn ver - lan - gen, nòch rijk - dom, nòch eer, Bij

Va - der te we - zen, is wat ik be - geer. Bij

Va - der te we - zen, is wat ik be - geer.

2.

Wat buigt gij, mijn ziele, u droevig terneer?
 Hier is niet de ruste, alléén bij den Heer!
 Gaan hoog ook de golven, dreigt dood en gevaar,
 Uw scheepje vaart veilig, want Jezus is daar. (*bis*)

3.

'k Behoor tot de zielen, die God Zich vergaart,
 Wie Hij — boven and'ren — Zijn Heil openbaart;
 Jal elke ervaring, 't zij bitter of zoet,
 Wil daag'lijks mij leeren: Wat God doet is goed! (*bis*)

4.

Jal weet dan, o aardel ik ben slechts uw gast;
 Behoud uwe vreugde, zij baart mij maar last.
 Mijn eeuw'ge bestemming trekt daag'lijks mij meer,
 Een Godskind te worden, is wat ik begeer. (*bis*)

33. Een dagwerk voor den Heiland.

f

1. Een dag-werk voor den Hei-land, Dat is de moei-te

p *mf*

waard! Zich zelf ver-win-nen, Geeft rei-ne zin-nen, Ge-

meen-schap met Hem baart. Zijn Geest ons leert, Wat Hij van

p Refrein. *mf*

ons be-geert. Een dag-werk voor den Hei-land, Een

dag-werk voor den Hei-land, Een dag-werk voor den

p *mf*

Hei-land, Dat is de moei-te waard.

2.

Een dagwerk voor den Heiland,
 Zij ons een heil'ge zaak;
 Niet als gedwongen,
 Maar wel gedrongen
 Door liefde tot die taak.
 Dit reeds op aard'
 Ons hemelvreugde baart.
 Refr.: Een dagwerk, enz.

3.

Een dagwerk voor den Heiland,
 Al worden wij ook moe,
 Hij zal ons sterken
 Tot Zijne werken,
 Zendt Zijne hulp ons toe.
 Leer ons steeds meer
 U hier dan dienen, Heer!
 Refr.: Een dagwerk, enz.

34. Eenen dag in Gods Gemeenschap.

mf

1. } Ee - nen dag in Gods Ge - meen - schap, Als „bij
 ls mij méér dan dui - zend el - ders, Méér dan

Va - der thuis „ te zijn, } Mocht ik ook al dui - zend
 al - len aardschen schijn.

f *mf*

ja - ren Hier in ijd' - le vreug - de zijn, We - reld -

vreugd geeft geen vol - doe - ning, Zij baart smart en zie - le - pijn.

2.

Of ook smart en leed de ziele
 Vaak op aard' nog zuchten doet,
 Gods gemeenschap weer te smaken,
 Maakt het bitterst lijden zoet.
 Want, bij Hem zijn geene tranen,
 Geen geklaag en geen geweën;
 Daar behoeft men niets te vreezen,
 Zelfs geen „dood” kan binnentreën.

3.

God te kennen en t'aanschouwen,
 Is der uitverkoornen lust;
 Want Hij Zelf, hun God en Vader,
 Is de Bron der ziele - rust.
 Heer! versterk in mij 't verlangen,
 Richt slechts dáárop mijnen zin:
 U op aard' reeds aan te hangen
 Als het rechte heilgewin.

35. Eenen gouden wandelstaf.

f *mf*

1. Ee - nen gou - den wan - del - staf God mij

p

in de han - den gaf; Ko - mend

uit der Heem'-len sfeer, Wijst hij dáár-heen mij steeds

mf weer. De - ze staf heet: „Mijn Ge - loof - ve”, Houdt mij *p*

staan - de, richt naar „bo - ven”. Al ont - valt mij aard - sche

f steun, Op dien staf ik rots - vast leun.

2.

Aan die Heem'len prijkt een ster
 Voor Gods kind'ren, heind' en ver;
 Ook mijn ziel zij lichten doet
 Door haar gouden levensgloed.
 Jal die ster is mij verzezen
 En vervult geheel mijn wezen;
 Deze ster, die mij verblijdt,
 Is: „De Hoop der Heerlijkheid”.

3.

Ook Gods Liefde mij verscheen,
 Niet Geloof en Hoop alléén;
 Als de meeste van deez' drie
 Ik de „reine Liefde” zie.
 Blijft die Liefde in mij levend,
 Trek ik, mij aan God slechts gevend,
 Eén met Hem van geest en zin
 Zijn Gemeenschapshemel in.

36. Een getrouwen vriend te hebben.

1. Een ge trou - wen vriend te heb - ben is, wat

meen - ge ziel be - geert, Als zij, on - der 's le - vens

las - ten, In ver - la - ten - heid ver - keert. Welk een

rust verschaft mij dit: Dat ik zulk een vriend be - zit.

2.

Maar nog zaliger voorzeker
 Is, als men een Vader heeft,
 Die vol liefde en erbarmen
 Zich aan Zijne kind'ren geeft.
 Ja! mij trekt in leed en smart,
 Steeds zoo'n vriend'lijk Vaderhart.

3.

Zulk een vriend met Vaderharte
 Zijt toch gij, Apostel mijn!
 Die mij opvoedt naar uw voorbeeld,
 Dat ook ik zoo'n vriend zal zijn
 Van het schepsel, dat in smart
 Zucht naar zulk een vriendenhart!

37. Een heerlijk rustoord kennen wij.

1. Een heer - lijk rust - oord ken - nen wij, Waar

Je - zusspreekt tot u en mij; Waar Hij ons noo - digt

aan den disch, Die rijk aan he - mel - spij - zen is.

Hoort! hoe Hij door d'A - pos - tel noodt: „Komt

„herwaarts! Komt tot Mij! Gij, die be - last, be-

„la - den zijt, 'k Geef rust en spreek u vrij!"

2.

Hier wacht ons troost en zaligheid,
Genade en barmhartigheid;
En wordt door het Apostelwoord
De ziel verkwikt, de geest geschoord.
O! zalig, wie U kent, o Heer!
Zooals G'U heden toont;
Die zoekt verlangend telkens weer
De plaatse, waar Gij troont.

38. Een plaats van zoete rust ik weet.

mf
1. Een plaats van zoe - te rust ik weet, De lief - ste mij op

aard'; Een toe-vlucht on - der leed en smart, Mij meer dan

p
schat - ten waard. Daar voel ik mij van zor - gen vrij, Ont-

f
vlied ik al - le smart, Drukt Je - zus in d'A-

mf *f*
pos - tel mij Ver - troos - tend aan Zijn hart. Drukt Je - zus

in d'A-pos-tel mij Ver-troos-tend aan Zijn hart.

2.

Ben ik verward in velerlei,
 Verdwaald door eigen schuld,
 Hij is — meld ik in ootmoed mij —
 Steeds met genâ vervuld.
 Aan deze plaats ontmoet ik Hem,
 Dien grooten Zielevrind,
 En vriend'lijk noodend klinkt Zijn stem: } bis
 „Bij Mij gij ruste vindt!“

39. Eeuwig erbarmen, het klinkt zoo zoet!

1. Eeu-wig er-har-men, het klinkt zoo zoet!

Eeu-wig er-bar-men, Gods lief-de-goed! God biedt het

ie-der aan, Die tot Zijn Zoon wil gaan; Die zich van

har-te geeft, Den Heer, Die leeft.

2.

Eeuwige vrijheid, o kost'lijk goed!
 Eeuwige vrijheid, hoe wêl 't ons doet!
 Eeuwig bevrijd te zijn
 Van zondelast en pijn;
 Verkeeren met zijn God,
 O zalig lot!

3.

Zoo zijn wij Zijner, Zijn eigendom!
 Hij maakt ons 't harte Zijn heiligdom!
 Ja! Zijner liefde blik
 Bant vijand, vrees en schrik;
 Hij ons Zijn hulpe biedt,
 Begeeft ons niet.

40. Ga, droog uwe tranen.

1. Ga, droog u - we tra - nen, zorg niet, Je - zus spreekt:

Zeg Mij uw ver - lan - gen, 'kgeef, wat u ont - breekt.

Heerscht nach - te - lijk duis - ter, drukt zorg 't ban - ge hart,

Ik breek el - ken kluis - ter, stil al u - we smart.

2.

Ik ken uwe zorgen, of zie slechts op Mij;
Een heerlijke morgen wacht u aan Mijn zij';
Reeds nadert de Zonne, niets stuit haren loop,
Zie! Ik wek in 't harte een zalige hoop.

41. Geef mij meer van Uwen Geest.

1. Geef mij meer van U - wen Geest, Heer! Meer van

U - we Zal - vings - kracht; Meer, Heer! van de

heil' - ge o - lie In de lamp, als ze - gens -

macht. *p* Want, wat ba - ten al - le
 Want, wat ba - ten al - - - - le
 ga - ven, *p* Zon - der 't licht, wat Gij mij
mf ga - ven, Zon - der 't licht, wat Gij mij
f *mf* biedt, Ach! wat hel - pen vorm en na - men,
 Heb' ik U - we Zal - ving niet.

2.

Geest des Heeren! wil mij leeren,
 Kom! doordring geheel mijn geest;
 Wees mij steeds die stille Helper,
 Die van zonden mij geneest.
 Heer! versterk in mij Uw liefde,
 'k Ben nog dikwijls ruw en hard;
 Och! dat toch mijns Meesters beelt'nis
 In mij blijf' in vreugd en smart.

3.

Wil dan eeuwig in mij wonen,
 Maak mij gansch van zonden rein;
 Vul met Uwen Geest mijn wezen,
 Moog' alleen Gij heerscher zijn.
 Ja! Gij geeft naar Uw beloften
 Van Uw liefde mij zooveel,
 En de zegen door d'Apostel
 Is — naar Jezus' woord — mijn deel.

42. God gaf een trouwen Helper mij.

1. God gaf een trou - wen Hel - per mij, Dien 'k niet meer
 kan ont - be - ren; Een Her - der, die nòch slaapt, nòch

dwaalt, Wat kan mij dan nog de-ren? Hij leidt mij met een

zach-te hand Naar 't heerlijkst, groenend wei-de-land, Waar frissche

wa-t'ren stroom-en, Waar fris-sche wa-t'ren stroom-en.

2.

Ook houdt hij — als mijn weg soms gaat
Door diepe, donk're dalen —
Zijn staf voor mij omhoog gericht,
Zoodat ik niet kan dwalen.
En vallen mij daar wolven aan,
'k Zie hem ze moedig dan verslaan,
Bij hem voel ik mij veilig. (bis)

3.

Die Herder, die mij redt, als ik
Met duist're machten worstel,
Is de Gezant aan Christus plaats,
Ja! dat is mijn Apostell
Erken ik hem als Gods Gezant,
Dan is dat mij een onderpand
Voor eeuw'gen, zaal'gen vrede. (bis)

43. Groote Immanuël.

1. Groo - te Im - ma - nu - ël, He - mel - vorst

Mi - cha - ël, God - lij - ke kracht! Zie ook op

mij ter - neër, Hoor, hoor mijn smee - ken, Heer!

f Wees Gij mijn te - gen - weer Voor Sa - tans macht. *mf*

2.
 Satan legt lagen mij,
 Legt ze van alle zij'
 Voortdurend weer.
 Maar, als Gij op mij ziet,
 En mij Uw hulpe biedt,
 Baat al zijn list hem niet,
 Dan vliedt hij, Heer!

3.
 Houd ik Uw hand steeds vast,
 'k Weet dan, dat Gij mijn last
 Mee draagt met mij;
 Leg ik af eigen wil,
 Volgend U willig, stil,
 Waarheen Uw hand het wil,
 Dan ben ik vrij.

44. Gij Bethanië! gij vredeswoning.

pp 1. Gij Be - tha - ni - ë! gij vre - des -

wo - ning, Zijt den Heer ge - hei - ligd steeds ge -

weest! Bij u vond en gaf de

He - mel - ko - ning Heil naar li - chaam,

ziel en geest! Wel ons! als Hij

de - ze plaats mag vin - den Thans bij

ons, als bij Zijn lief - ste vrin - den.

Heer! richt nu naar U - wen zin -

On - ze har - tens - wo - ning in;

Hoor on - zen wensch, op - recht en rein,

U be - haag - lijk slechts te zijn!

2.

Welk een zaligheid brengt Uw verschijnen,
Door d'Apostel Gij ons vrede geeft!
Uw aanwezigheid doet angst verdwijnen,
Zelfs de doodgevaand' herleeft!
Laat ons, Heer en Heiland! U begroeten,
Zie, wij zitten dankbaar aan Uw voeten,
Zooals eertijds Maria
In het vlek Bethania;
Blijf ons, o Zielearts! nabij,
Dat steeds hier Uw Bethanië zij!

45. Gij, kind'ren Gods! looft, looft uw Heer.

1. { Gij, kin - d'ren Gods! looft, looft uw Heer, Prijst
Hij had u lief, toen gij ver - vreemd En

Hem met hart en mond; } } Ja! Hij heeft u na -
ver - re van Hem stond. } } Gij, die meer dood dan

bij - ge - bracht, Door Zijn barm - har - tig - heid; }
le - vend waart, Smaakt nu Zijn za - lig - heid. }

Brengt Hem uw dank, leeft Hem ter eer,

Gij zigt ge - ëi - gend door uw Heer, Die Je - zus heet,

Zijn naam u geeft, In Zijn A - pos - t'len voor u leeft.

2.

Hoe waart gij eertijds zonder God
In 's werlds lust verward;
Vreemd van Gods eeuwig trouwverbond,
Geen hoop meer in uw hart.
Nu echter zigt ge erfgenaam
Met Christus, uwen Heer;
Zijt burger van Gods Koninkrijk,
Geen gast of vreemd'ling meer.
Gij wordt herbouwd, thans allermeest,
Tot tempel van Zijn Heil'gen Geest;
d'Apost'len staand' in Jezus' trouw
Zijn 't fundament van dat gebouw.

Der wereld duister akkerwerk
 Bevat nog meen'gen schat,
 Die naar Gods wille is bestemd,
 Tot heilig Tempelvat.
 O gij! die reeds zijt vrijgemaakt,
 En uw Verlosser kent,
 Betracht de liefde van uw Heer,
 Die u tot redding zendt!
 Geeft aan Zijn Werk al uwe kracht,
 Daartoe toch zijt gij saamgebracht;
 Dient dan den Heer, dien gij belijdt,
 And'ren tot heil en zaligheid.

46. Gij Vader! weet, hoe zwak ik ben.

mf

1. Gij Va - der! weet, hoe zwak ik ben; Hoe

vaak - ik dwaas - mij heb ver - me - ten, Uw goe - den raad en

mf *p*

Va - der - woord Maar al te spoe - dig te ver - ge - ten. Nog

mf

schaam ik mij en waag het niet, Tot U de oo - gen op te

mf

hef - fen; Toch bid ik U: Ver - stoot mij niet, Laat

f *p*

geen ge - richt mijn zie - le tref - - - fen.

Aan Uwe voeten werp ik mij
 En berg mij aan Uw Vaderharte,
 Waar ik — Uw kind — mijn trooste zoek
 En balsem vind voor zielesmarte.
 Hoewel ik gansch onwaardig ben,
 Toch buigt Gij U tot mij terneder;
 In mijn Apostel — Uw Gezant —
 Biedt Gij Uw Vaderhart mij weder.

47. Hebt gij Mij lief?

pp *p*

1. { Hebt gij Mij lief? wilt gij voor Mij slechts le - ven?
 Wil dan ook Mij ge - heel uw har - te ge - ven.

mf

Zoo vraagt ook Je - zus ons in de - ze stond'.
 In - dach - tig aan ons weder - zijdsch ver - bond. }

p

Hebt gij Mij lief? laat niets u dan ver-

mf

hin - d'ren, Waardeert en acht el - kan - der als Gods

mf

kin - d'ren; Blijft daar - in trouw, hoe

men u smaad' of griev'. Hebt zoo Mij lief!

Ja! 'k heb U lief, schoon ik U vaak bedroefde,
 Mijn hart is soms opstandig en verkeerd.
 O! dat Uw Geest mijn ziel geheel doordringe,
 Mij vorme naar het beeld, door U begeerd.
 Leer mij steeds meer naar Uwen wil te vragen,
 Uw Naam ter eer vergeven en verdragen;
 Dat ik - als Gij - bewijz' aan wie mij griev':
 „Toch heb 'k u lief!”

48. Heer, onze Heiland!

mf

1. Heer, on - ze Hei - land! Uw volk U be - groet, Waar het

mf

U in Uw A - pos - tel ont - moet, Slechts in

f

U zijn wij rijk, Is geen vorst ons ge - lijk, Gij be -

mf

reidt reeds op aard' ons een plaats in Uw Rijk. Dies

Dies
 Refrein.

zin - gen wij blij In der Eerst - lin - gen rij; „Wij

zin - - - - gen wij blij Wij

„zijn on - zen Heer en Zijn dienst toe - ge - wijd; Nog licht de

zijn Zij - nen dienst toe - ge - wijd;

Nog licht de dag der ge - na - de.

..dag, licht de dag der ge - na - de. Komt,

..prijst 'a Hee - ren goed - heid!"

2.
Gij, Heiland Jezus! barmhartige Heer!
Ziet op ons, Uw volk, zoo gunstrijk terneer;
Gij, in liefde zoo rijk,
Komt als mensch - ons gelijk -
Geeft ook thans van Uw trouw en Uw liefde weer blijk.
U prijz' dies ons lied
Voor het heil, dat Gij biedt.
Refr.: „Wij zijn onzen Heer, enz.”

3.
Uw openbaring vol leven en licht
Is der duist're macht der hel een gericht;
Geef ons meer van Uw Geest,
Die herstelt en geneest,
Dat Uw oog in ons hart eens Gods beeltenis leez'.
Dan paart onze dank
Zich aan 't vroolijk geklank:
Refr.: „Wij zijn onzen Heer, enz.”

49. Heil'ge Geest, Gij Hemeltolk!

1. Heil'ge Geest, Gij He - mel - tolk! O! be - ziel Uw Eerst'lings-

volk. Dat het vol ver - trou - wen zij: God - ons Heil - is

Refrain.
ons na - bij! Heil' - ge Geest! wil in dit uur Ons méér

ge - ven van Uw „vuur"; Dat het volk, in U ge-

mf
doopt, Moe-dig zij, op God steeds hoopt. Heil'-ge

p *mf*
Geest! Le-vens-kraft, Met U zij Gods wil vol-bracht!

2.
Dat Uw klaarheid, dat Uw licht,
Onzen geest steeds méér verlicht';
En Uw waarheid, vol genâ,
Steeds vertroostend in ons stal
Refr.: Heil'ge Geest! enz.

3.
Aan Uw leiding geven wij
Ons gehoorzaam, willig, blij;
Ja! U zij ons hart gewijd,
Nu en tot in Eeuwigheid!
Refr.: Heil'ge Geest! enz.

50. Het zij mijn lust, om dààr te zijn.

1. Het zij mijn lust, om dààr te

zijn. Waar Je-zus is, waar Hij wil

toe-ven; Zou ik door lauw-heid van mijn

hart Dien trou-wen Hei-land dan be-droe-ven? Neen.

ner - gens, wààr ik ook mag zijn. Voel

ik zóó vrij mij van de zon - de. Als

aan mijns lie - ven Hei - lands borst, Ja! dáár al-

leen wordt rust ge - von - den.

2.

Als Herder heeft Hij dag en nacht
Zijn leven veil voor Zijne schapen;
Zou Hij — zooals de huurling doet —
In 't nacht'lijk duister kunnen slapen?
Neen, neen; voorwaar! Hij waakt altoos,
Opdat geen wolven mij bespringen;
Zou ik dan niet met hart en ziel
Den lof diens trouwen Herders zingen?

3.

In Hem ben ik getroost, gerust,
De Heer verlaat toch niet de Zijnen;
Zijn staf houdt Hij omhoog gericht,
Als neev'len 't zonlicht doen verdwijnen.
Op Hem is steeds mijn oog gericht,
Ik volg Hem trouw op Zijne schreden,
Zelfs in het dal der schaduwen
Des doods geniet ik nog Zijn vrede.

4.

Hij is mijn hoop, mijn kracht, mijn lust,
Mijn Helper en mijn Zieleherder;
In mijn Apostel zie ik Hem,
Die leidt aan Zijne hand mij verder,
Ja! aan die leiding wil ik mij
Vertrouwensvol geheel steeds geven:
In Hem, uit Hem, door Hem alleen
Geniet ik nu reeds 't zalig leven.

51. Hoe goed, hoe lief'lijk!

1. Hoe goed, hoe lief'lijk! waar te zaam Gods

kin - d'ren - één in Je - zus naam - Naar Zijn be -

loft' als broe - ders wo - nen. Hun lief - de, door Gods

Geest ge - wrocht, Ver - spreidt een geur als 't hei - lig

vocht, Ge - plengd bij 't Vorst - en Pries - ter - kro - nen.

2.

Die band der liefde en der trouw
Brenge zegen als de morgendauw,
Die woud en akker vrucht doet dragen.
Hij maakt op aard' Gods boodschap waar,
Gejubeld eens door d'Eng'leschaar:
„In menschen heeft God welbehagen!”

3.

Het Woord werd vleesch, o, welk een heil!
Uw goedheid, Vader! kent geen peil;
Gij zondt toch Uwen Zoon op aarde,
Om d'eenheid van Uw Koninkrijk
Te gronden tot in eeuwigheid.
Wie kent een heil van grooter waarde?

52. Hoort! Jezus roept.

1. { Hoort! Je - zus roept: „Komt al - len hier, Ik leid u aan Mijn
„Is me - nig - maal de weg ook smal, Hij voert naar 't Vrede -

mf
„hand : }
„land : } O pelgrims! hebt aan Mij uw lust, Dan

„smaakt gij hier reeds zie - le - rust, En eeu'-ge vree wacht

„u - na kruis - Bij Mij in't Va - der - huis!"

Refrein.
mf
p
O! welk een za - lig - heid, ons be - reid, na den strijd:

mf
O! welk een heer - lijk - heid wordt ons door God be - reid.

mf
Daar - in de schoo - ne „Brui - lofts - zaal" - Ver -

eend aan 's Heeren A - vond - maal, Klinkt uit ons al - len -

- vóór en na - Een blij: Hal - le - lu - ja!

Als eens het woord des Heilands klinkt:

„Ik heb u lang verbeid,

„Komt! broeders — zusters gaat thans in,

„Beërft de Heerlijkheid!”

Dan zal een zaal'ge, blijde lach

Om aller lippen zijn dien dag,

En juichen wij: „Door Gods genâ

„Verlost! Halleluja!”

Refr: O! welk een zaligheid, enz.

53. Houd uw uitverkiezing hoog.

mf

1. Houd uw uit-ver-kie-zing hoog, Eerst'ling! hoe 'took stormen

moog'; Dat geen geest u ooit ont-roov' 't Mach-tig,

mf

kie - der - lijk ge - loof! Houd op Je - zus 'toog ge - richt,

f *mf*

Die u voert van licht tot licht, Die door Zijn Ge-zant u

f

leidt Naar het Rijk der Heer - lijk - heid.

Ga, bewust van 't hemelsch doel,
 Godskind! door dit aardsch gewoel;
 Wordt uw geest van 't strijden moe,
 Jezus zendt Zijn hulp u toe.
 Satan zoekt te ziften u,
 Maar d'Apostel bidt ook nu:
 Dat Gods volk op deze aard'
 Voor misleiding blijf' bewaard.

Veilig zijt gij aan Zijn hand,
 Ja! Zijn trouw houdt eeuwig stand;
 Op uw weg door vuur of zee
 Gaan Zijn Eng'len dienend mee.
 Ga dus door dit leven heen,
 't Oog gericht op Hem alléén;
 Wie Hem hier beleden heeft,
 Dan ook eeuwig met Hem leeft.

54. Ik weet een heerlijk doel.

1. Ik weet een heer-lijk doel, Waar zaal'-ge rust mij
 beidt; Waar mij-naar't woord van Jezus - De plaats reeds is be-
 reid. In Gods licht richt ik mijn wan-ke-le

Refrein

p *mf* *p* *mf*

schre-den Naar dat doel, wor-ste-lend in ge-
 be-den; Ja! daar-heen reis ik met ziels-be-
 gee-ren, Vol-gend d'A-pos-t'len des Hee-ren.

2.

Ik weet slechts éenen weg,
 Die naar dat doel mij leidt:
 Slechts Jezus in d'Apost'len
 Voert mij naar d'Heerlijkheid.
 Refr.: In Gods licht, enz.

3.

Strijd ik den goeden strijd,
 Dan sterkt mij Jezus' woord;
 Aan Zijne hand van leiding
 Trek ik dan huiswaarts voort.
 Refr.: In Gods licht, enz.

55. Ik wil streven.

1. Ik wil stre - ven, dat mijn le - ven Go - de zij ge -
 wijd; Daag'lijks ster - ven, om te er - ven Je - zus' Heerlijk -
 heid. Wat ook hin - dert, ik loop voort,
 Door d' A - pos - tel aan - ge - spoord: „Niet ver - tra - gen,

„nooit ver - sa - gen, Denk aan 't groot - sche doel!"

2.

'k Ben verkoren, te behooren
 Tot de Eerst'lingsschaar;
 'k Wil dus ijlen, elk verwijlen
 Leidt van 't doel, voorwaar!
 Want, wie aan het doel niet hecht,
 Heeft verbeurd zijn kroningsrecht.
 Het verleden is betreden —
 Voorwaarts richt ik mij.

3.

Dat ik wete, niet vergete,
 Wat mijn roeping zij;
 Richt mijn schreden door dit heden,
 Tot aan gene zij'.
 Lokt de wereld — waarschuw, Heer!
 Smaadt zij mij — o! troost mij meer.
 Toon de paden, die mij schaden,
 Leid mij naar het doel.

4.

Gij wilt trekken en mij dekken
 Door Uw liefdemacht;
 Bij 't ontbreken — op mijn smeeken —
 Schenkt G'opnieuw weer kracht.
 Wijl Uw woord dus leven brengt,
 En Uw Geest mij krachten schenkt,
 Zal 'k niet wijken, noch bezwijken
 Op mijn weg naar 't doel.

56. In de Schuilplaats Gods geborgen.

p

1. In de Schuilplaats Gods ge - bor - gen, Vei - lig, hoe de storm ook
p

mf

woedt, Rus - tig, vre - dig, zon - der zor - gen, Is 't mij

daar in Je - zus goed. In die Schuil - plaats ben ik

mf

vei - lig. Trots den vloed, die kookt en bruist; Is rond-

p

om mij ook de bran - ding, Daár toch rust en vre - de huist.

2.

O! hoe lang heb ik gevaren
 Op de woel'ge volk'renzee;
 Moede was mijn oog van 't staren
 Naar een veil'ge, goede reë.
 'k Heb door Gods genâ gevonden
 Eene haven, waar ik rust;
 In des Allerhoogsten Schuilplaats
 Ben ik aan een veil'ge kust.

3.

'k Weet nu, waar ik deze haven,
 Deze veil'ge Schuilplaats vind;
 Waar ik mijne ziel kan laven
 En mij thuis voel als Gods kind.
 Naar het woord van Jezus Christus:
 „Ik in u en gij in Mij!” —
 Is die Schuilplaats Gods op aarde
 In d'Apostel mij nabij.

57. In gemeenschap met mijn Jezus.

1. In ge - meen - schap met mijn Je - zus Smaak ik za - lig -

heid; Dan ge - niet ik rust en vre - de in vol - ko - men -

heid. 'k Weet, dat waar 'k mij aan Hem geef.

Voor mij zel - ve niet meer leef, Hij zich ook aan

mij wil ge - ven Als de wa - re vreë.

2.
 Hij, de Midd'laar mijner ziele,
 Vol van liefdemacht,
 Trekt mijn harte telkens weder
 Door Zijn geesteskracht.
 Door Zijn licht ik meer en meer
 Ook mij zelve kennen leer,
 Ied're duist're plek ontdekkend
 In mijn zondig hart.

3.
 Ja! mijn zonden worden meerder
 Door 't ontdekkend licht,
 Maar God lof! door Zijn genade
 Treft mij geen gericht.
 'k Weet, hoe groot mijn schuld ook zij,
 't Woord der waarheid maakt mij vrij;
 Mag soms scherp die waarheid wezen,
 't Is tot mijn behoud.

58. In Jezus' armen rust gij zacht.

1. In Je - zus' ar - men rust gij zacht, Aan 't hart vol rei - ne

lief - de; Daar voelt het har - te za - lig zich, Wat

ook in 't le - ven grief - de. In Zij - ne ar - men

Refrein
is 't u goed, Ont - vlamt uw hart in lief - de - gloed. Uit

Zij - ne oo - gen straalt de lief - de, Een

lief - de, die de aard' niet kent; Die nu in Zijn A - pos - t'len

we - der Zich noo - dend tot het mensch - dom wendt.

2.
In Jezus' armen rust gij zacht,
Zijn liefde dekt uw zonden;
Komt! legt u aan Zijn borst dan neer,
Verslaag'nen en gewonden.
Vlijt u dan neer aan 's Heilands borst,
Hij laaft en lescht der ziele dorst.
R e f r. : Uit Zijne oogen, enz.

3.
In Jezus' armen rust gij zacht,
Dáár wijken alle zorgen;
Dáár klopt uw hart vol zaal'gen lust,
En zijt ge welgeborgen.
Bij Hem slechts zult gij veilig zijn,
Bij Hem vliedt alle leed en pijn.
R e f r. : Uit Zijne oogen, enz.

59. Ja, o Heiland! troost en raad.

1. { Ja, o Hei - land! troost en raad Vindt een elk, die
O! voer ons aan U - we hand Vei - lig naar't be-

tot U gaat: }
loof - de land. } Zijn wij moe - de, dat ons oog

Zich tot U ver - hef - fen moog'; Maak ons al - len

meer be - wust, Dat G' ons leidt naar d' eeuw' - ge rust.

2.

Gij, die alle banden slaakt,
Help ons, als verzoeking naakt;
O! dat vrees en twijfel niet
Ons ontrooven, wat Gij biedt.
Loeit de stormwind woest en wild,
Zijt Gij 't nóg, Die stormen stilt;
Maak ons allen meer bewust,
Dat in U is veil'ge rust.

60. Ja! slechts één wensch.

1. Ja! slechts één wensch, slechts één ver - lan - gen Heb ik voor

u, mijn zuchtend hart: Dat gij - als Je - zus - steeds moogt

blij - ven On - wan - kel - baar in vreugd en smart. Hij zij uw

toe - vlucht t' al - len ston - de, Zijn lief - de

blij - ve uw ba - nier; Hij zij met u op al uw
we - gen. Dit wensch ik u, mijn har - te, hier.

2.

Hij zij uw licht op donk're wegen,
Hij uw kompas op 's levens zee;
Bij 't grievendst leed uw troost, uw balsem,
Hij ga met u door 't leven mee.
O! zoek slechts rust in Zijne armen,
Gebonden aan Zijn zachte juk;
Hij sla u gaad' in Zijn erbarmen,
Wat deren u dan zorg en druk?

3.

Genâ en heil wordt slechts gevonden
In Jezus, als des Vaders Zoon,
Die tot u komt in Zijn Apost'len,
In hen staat Gods genadetroon.
Laat dan door Jezus' hand u leiden,
Die in d'Apost'len richting geeft,
Mijn zuchtend hart, dan zult gij roemen,
Dat gij door Gods genade „leeft”.

61. Jezus! Heiland mijner ziele!

1. Je - zus! Hei - land mij - ner zie - le! 'k Roep U
aan in ban - gen nood; Want, als al - les mij ont -
vie - le, Gij blijft trouw, zelfs in den dood!

2.

Zielevriend in mijn Apostel,
Kenner van mijn hartensstaat,
Geef mij ruste na 't geworstel,
Wees mijn heil, mijn toeverlaat!

3.

'k Heb gestreden, veel gebeden,
Vreemde oogen zagen 't niet;
Toch heb 'k immer U beleden,
U, die meer het hart aanziet!

4.

Red mij door Uw groote liefde,
Los mij uit des wrekers hand;
'k Vind dan balsem voor wat grieve,
Prijs U, die 't gericht verbant!

62. Jezus leidt mij door d' Apostel.

mf

1. Je - zus leidt mij door d'A - pos - tel, Zie - le!

This system contains the first two staves of music for the first system. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The music is in 3/4 time and begins with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The lyrics are written below the staves.

wat ver - langt gij méér? Kunt gij be - ter Leids-man

This system contains the second two staves of music for the first system. The music continues with the same dynamics and tempo. The lyrics are written below the staves.

wen - schen, Dan d'A - pos - tel van den Heer?

This system contains the final two staves of music for the first system. The music concludes with a fermata over the final notes. The lyrics are written below the staves.

mf

'kVer - trouw op God _____ in heel mijn

p

'kVer - trouw op God

p

This system contains the first two staves of music for the second system. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The music is in 3/4 time. The first staff begins with a mezzo-forte (*mf*) dynamic, and the second staff begins with a piano (*p*) dynamic. The lyrics are written below the staves.

lot; _____ Hij helpt door Zijn - Ge-

in heel mijn lot; _____ door zijn

This system contains the second two staves of music for the second system. The music continues with the same dynamics and tempo. The lyrics are written below the staves.

zant. — d'A-pos-tel - schaar ————— voert door 't ge-

Ge - zant. d'A-pos-tel - schaar ————— voert door 't ge-

d'A - pos - tel-schaar

vaar *f* Mij heen met ster - ke hand.

vaar, voert door 't ge-vaar Mij heen met ster - ke hand.

2.

Jezus helpt mij door d'Apostel.
 Als de moede voet mij zwikt,
 Wordt mijn geest in de Gemeenschap
 Door Zijn woord opnieuw verkwikt.
 O trouwe God! Welk zalig lot
 Is mij reeds hier bereid:
 (reeds hier bereid.)
 Dat Gij mijn ziel, als ik soms viel,
 Genadig hebt bevrijd.

3.

Jezus vormt mij door d'Apostel
 Naar het beeld van Zijnen Geest;
 Mocht ik in dien schoot der vorming,
 Niet vergeefs dan zijn geweest.
 Mijn eeuwig lot, als kind van God.
 Berust in Zijnen Raad.
 (rust in Zijn' Raad.)
 Mij leidt de hand van Zijn Gezant
 Naar d'ons beloofden staat.

63. Laat den danktoon vroolijk schallen.

mf 1. Laat den dank-toon vroom - lijk schal-len, Hef - fen

mf wij ons lof - lied aan; Naar des Hee - ren wel - ge-

mf
val-len Moch-ten wij nu op-waarts gaan. God is

f *mf* *f*
groot in Zij - ne goed-heid. Mild den-geen, die

mf
Hem vertrouwt; Hij geeft méer zelfs, dan wij bid-den,

mf
Za - lig, die Zijn gunst aanschouwt. gunst aanschouwt.

2.

Gaarne zegent Hij Zijn kind'ren,
Geeft ons menig liefdeblijk;
Dat 't geloof dan niet vermind're,
Noch de liefde voor Gods Rijk.
Dat Zijn Werk in ons dan groeie,
Als een planting, Hem ter eer;
En de vrucht — d'erkenning — rijpe:
„Zalig, die U kent, o Heer!” (*bis*)

64. 't Lichtend spoor van uwen Leidsman.

mf
1. 't Lich-tend spoor van u - wen Leids-man, Broe - ders! volgt het

f
na. 't Werk, waar - toe gij zijt ver - ko - ren, Kent geen

f
we - der - gâ. Komt, houdt moed! want Gods Ge - zan - ten

staan u trouw ter zij; In den strijd met

al - le gees - ten is hun hulp na - bij.

2.

't Zwaard des Geestes zij uw wapen
 In den goeden strijd;
 Gordt en dekt u met de waarheid
 En gerechtigheid;
 's Vredes Evangelie zij het
 Schoeisel voor uw voet,
 't Schild van uw geloof de pijlen
 Satans blusschen doet.

3.

Doet dus aan Gods wapenrusting,
 Dan kunt gij weerstaan
 Satan en zijn overheden,
 En hun list ontgaan.
 Niet versaagd, want God zal helpen,
 Hij, die sterke Held;
 Blijft met alle strijders Christi
 Moedig staan in 't veld.

65. Lieve Vader! leer mij danken.

1. Lie - ve Va - der! Leer mij dan - ken. Dan - ken

voor Uw liefd' en trouw; Leg m'in 't har - te

he - mel - klan - ken, Ook al is de weg soms

mf Leer mij dan - ken naar ver -
 nauw. Leer mij dan - ken

mo - gen. Dan-ken, zon - der eind, o
naar ver-mo-gen. Dan-ken, dan-ken zon-der eind, o

Heer! *f*
Heer! U - we trou-we Va - der - oo - gen

Refrein. *p*
Zien met vreugd dan op mij neer. Lie - ve Va - der!

pp
lie - ve Va - der! Leer mij, leer mij dan - ken!

2.

Danken, Vader! altijd danken,
Danken, Uwen Naam ter eer,
Danken is het doel mijns levens,
Wat ik biddend steeds begeer.
Leer, o God! mij daag'lijks danken;
'k Wil zoo gaarne mijnen voet
Telkens dankend nederzetten,
Dan ben 'k veilig, dan is 't goed.
Refr.: Lieve Vader! enz.

66. Maak mij reiner, immer kleiner.

mf
1. Maak mij rei - ner, im - mer klei - ner, Leer mij

trouw zijn im - mer meer; Maak be - wust mij, wat mijn

doel zij, Neem mijn hart, mijn le - ven, Heer!

Refrein.

Rei - ner, klei - ner,

mf

Maak mij rei - ner, im - mer klei - ner, Maak te

Maak te - vre - den mij steeds meer. Gij geeft

vre - den mij steeds meer. Gij slechts le - ven mij kunt

le - ven, Leid mij he - mel-waarts, o Heer!

mf

ge-ven, Leid mij he - mel-waarts, o Heer! Leid mij

Leid mij he - mel - waarts, o Heer!

pp

he - mel - waarts, o Heer!

2.

Maak mij reiner, immer kleiner,
Dat 'k geheel U toebehoor';
Maak mij stille, dat Uw wille
Als „genade” mij bekoor'!

Refr.: Maak mij reiner, enz.

3.

Maak mij rijker, U gelijk,er,
Zoo in liefd' als in genâ;
Maak mij trouwer, U als Bouwer
Dan te volgen, voor en na!

Refr.: Maak mij reiner, enz.

67. Meen'ge ziel bezwijkt van droefheid.

1. { Meen' - ge ziel be - zwijkt van droef - heid. Wij zij
Meen' - ge zie - le zucht naar vre - de. Dien de

ner-gens uit-komst ziet; } Stilt gij hier dus kin-der-
we-reld haar niet biedt.

smart, Spreekt gij daar een woord naar 't hart. Acht dien

ar-beid niet ge-ring, Wees tot troost in klei-nen kring.

Refrein

Denk aan't woord, vaak ge-hoord: Denk aan
Denk aan't woord, vaak ge-hoord:

't woord, vaak ge-hoord: „Wie in
Denk aan't woord, vaak ge-hoord:

„t klei-ne heeft ge-bouwd, Wordt het groo-te toe-vertrouwd!”

2.

Waar Gods liefde u thans nadert,
Door d'Apostel schatten biedt;
Zorg dan, dat gij ruim vergadert,
't Wordt gegeven u om niet.
En bedenk, dat uw geslacht
Tot verlossing op u wacht;
Dat gij daartoe wordt bereid
In uw aardschen vormingstijd.
Refr.: Denk aan 't woord, enz.

68. Midd'laar Jezus!

mf *p*
1. Midd'-laar Je-zus! tot ver-los-sing Van het

mensch-dom toe-be-reid, Die Uw uit-ver-ko-ren

scha-re Wenscht te bren-gen, waar Gij

zijt, Zie! Uw op-dracht van den Va-der Hebt G'op

aar-de trouw vol-bracht; Help ook ons die taak vol-

bren-gen Door Uw God-de-lij-ke kracht.

2.

Al de namen der verlost
 Draagt G'in Uwer liefde hand;
 't Uitverkoren volk gedenkt Gij,
 Brengt het in 't beloofde land.
 Gij vergeet, Heer! ook de dwazen,
 Die U smaden, zelfs nog niet;
 Ja! Uw Heilands oog vol deernis
 Op de wereldkind'ren ziet!

3.

Gij, Die voor Gods volk als Midd'laar
 Pleitend tot den Vader gaat,
 Maakt ook ons tot Koning-Priester,
 d'Ons beloofden, zaal'gen staat.
 Dat de Vader kracht en leven
 Aan Zijn volk uit gunst verleen',
 Om U, Heiland! in dit heden
 Na te volgen — U alleen!

69. Neem hem aan, uw zieleherder.

1. Neem hem aan, uw zie-le-her-der,

Die u al - tijd vóór wil gaan; Hem, die im - mer

u nog ver - der Lei - den wil, in Je - zus' Naam.

Al zijn krach - ten wil hij schen - ken Voor uw heil en

ziels - ge - not, En uw zon - den niet ge - den - ken,

Neem hem aan, door hem spreekt God! En uw zon - den

niet ge - den - ken, Neem hem aan, door hem spreekt God!

2.

Neem nu aan den Heer der Heeren,
 Die in Zijn Gezanten woont;
 Die u Zijnen weg wil leeren,
 't Luist'ren naar Zijn stem beloont.
 Hoor de stem van uw Apostel,
 Door wien God de Zeeg'naar is.
 Hoe ook Satan met u worstel',) bis
 Weet! uw zege is gewis.)

70. Neem Jezus in uw vaartuig op.

1. Neem Je - zus in uw vaar - tuig op, In kin - der -

lijk ver-trou-wen; In Zijn A-pos-tel toont Hij Zich Een

rots om op te bou-wen. Al is de zee ook woest en

Refrein
wild, 't is nog de Heer, Die stor-men stilt. Hebslechts ge-loof, Hij

is met u, In Hem zijt gij ge-bor-gen; Als Je-zus

in uw sloop-je is, Waar-om dan ban-ge zor-gen? Dan

is en vaart en doel ge-wis, Daagt tel-kens weer de mor-gen.

2.

Hij houdt het stuurrad vast en goed,
En zal dit niet verlaten;
Houd slechts het oog op Hem gericht,
Geen eigen kracht kan baten.
Hem zijn gehoorzaam zee en wind,
Dus zijt gij veilig, Eerst'lingskind!
Refr: Heb slechts geloof, enz.

3.

Wees immer waakzaam en bereid,
Verlies niet uw geloove,
En laat dit in den grootsten nood
Door niemand u ontrooven.
Hij stilt den storm, ook in uw hart,
Helpt u, hoe gij ook zijt benard.
Refr: Heb slechts geloof, enz.

71. Niet om gediend te worden.

mf

1. Niet om ge - diend te wor - den ben ik op

de - ze aard', Maar om mij - zelf te gor - den tot

mf

die - nen, on - ver - vaard; Hij, die mij heeft ge -

zon - den en met Zijn Geest ver - vult, Ver -

nieuwt in ze - gens - ston - den mijn krach - ten, lust, ge - duld. Ver -

ff

nieuwt in ze - gens - ston - den mijn krach - ten, lust, ge - duld.

2.

Geen menschengunst of -eere spoort mij tot dienen aan;
Het is de Geest mijns Heeren, Die in mij op wil gaan,
Zijn kracht door mij wil toonen, en leiden mij het meest;
Hij wil mij gansch bewonen, naar lichaam, ziel en geest. (bis)

3.

O! wat kan dan mijn leven voor and'ren heerlijk zijn;
Mocht ik daarnaar steeds streven, te dienen ook in 't klein;
Dan arbeid ik tot zegen, waar 'k and'ren heil bereid,
En wordt van zelf verkregen het loon: de zaligheid. (bis)

4.

Door mijns Apostels daden wordt steeds mijn ziel bevrijd
Van al, wat mij kan schaden, mij voor Zijn dienst ontwijdt.
Hij heeft voor mij gebeden, dat ik oprecht en trouw,
Trots kamp en tegenheden, het staan behouden zou'. (bis)

72. Nog is 't de tijd.

mf

1. Nog is 't de tijd, de tijd van Gods ge - na - de,

Nog

Nog is d'A - pos - tel met zijn hulp na - bij;

is d'A -

O! hoor zijn woord, 't be - hoedt de ziel voor scha - de,

En maakt ons sterk als strij - ders aan zijn zij'.

Refrein

pp

Heer! Maak mij sterk en leer mij o - ver - win - nen,

Wat mij - ne ziel nog aan de aar - de bindt,

Op - dat 'k als heer en mees - ter mij - ner zin - nen

In 't doen van U - wen wil mijn vreug - de vind'

mf

Op - dat k'als heer en mees - ter mij - ner zin - nen

In 't doen van U - wen wil mijn vreug - de vind'.

2.

Wees mij nabij, o Heer! op al mijn wegen,
 En doe mij waakzaam zijn te allen tijd;
 O! doe mij zijn voor velen tot een zegen,
 Dat eens d'Apostel mij alzoo belijd'.
 Refr.: Heer! enz.

3.

O! welk een heil, dat Gij door Uw Apostel
 Mij doet verstaan, waartoe ik leef, o Heer!
 Help mij, als ik met zondenmachten worstel,
 Geef Gij mij moed tot strijden immerweer.
 Refr.: Heer! enz.

73. O Eerst'lingskind! waardeer.

1. O Eerst'lings-kind! waar - deer Het voorrecht, u be-

reid: Uw plaats in 't Heils-plan Gods Voor tijd en eeuwig-

heid! Kort - ston - dig is de vreugd Van wat g'op „aard”ge-

niet, Doch eeuw'ge za - lig - heid 't Ver - los - sings - werk u

biedt. 't Ver - los - sings - werk u biedt.

2.

Zijt gij niet vrijgekocht
 Uit Satans dienstverband,
 Met Heil'gen Geest gedoopt
 Door 't woord van Gods Gezant?
 En hebt gij niet erkend
 Des Vaders liefdemacht,
 Die u genade schenkt
 En overwinningskracht? (*bis*)

3.

Nog is het niet te laat,
 Dus strijd den goeden strijd;
 Want ernstig klinkt het woord:
 „Benut uw vormingstijd!”
 Aanvaard dan tot uw heil,
 Wat u d'Apostel biedt,
 Opdat u nimmer treff':
 „Ga heen, Ik ken u niet!” (*bis*)

74. O goedheid Gods!

1. O goedheid Gods! Nooit recht ge - pre - zen! Heet

hij een mensch, dien gij niet treft? Hoe snood on-

dank - baar moet hij we - zen, Die 't hart niet

vroom - lijk tot U heft. Neen! Al - les aan God

dank te we - ten, Zij steeds mijn plicht, mijn

werk, mijn lied. De Heer heeft nim - mer mij ver-

ge - ten; Ver - geet, mijn ziel! den Heer ook niet.

2.

Wie wou mij wonderbaar bereiden?
 Die God, Die mij niet noodig heeft.
 Wie wou mij zoo geduldig leiden?
 Hij, Wien mijn hart zoo vaak weêrstreeft.
 Wie sterkt in mijn gemoed den vrede.
 Wie schoort mijn geest met nieuwe kracht,
 Wie deelt mij zooveel zegen mede?
 Is 't niet Zijn arm, zoo sterk van macht?

3.

En dezen God zou ik niet eeren,
 Ik zou Zijn goedheid niet verstaan?
 Hij zou mij raden, ik niet leeren?
 Den weg, dien Hij mij wijst, niet gaan?
 Zijn wil bestier' mijn hart en zinnen,
 Zijn woord blijv' mij bestendig bij.
 God moet ik boven alles minnen,
 En mijnen naaste zooals mij.

4.

Dit is mijn dank, dit Zijn behagen,
 Ik moet volkomen zijn, als Hij;
 Mag ik mij naar dit doel gedragen,
 Dan prijkt Zijn heerlijk beeld in mij.
 Leeft Zijne liefd' in mijne ziele,
 Zij leert mij doen, wat Hij gebiedt,
 En, schoon ik vaak uit zwakheid viele,
 Toch heerscht in mij de zonde niet.

75. O Heer! maak mij gelijker.

p
 1. O Heer! maak mij ge - lij - ker Aan

mf
 't beeld van U - wen Zoon; Mijn hart aan lief - de

rij - ker, Een plaat - se, U ter woon! Mijn hart aan
 lief - de rij - ker, Een plaat - se, U ter woon!

2.

'k Wil daartoe mij verbinden
 Met Uw Gezant, o Heer!
 Dat hij mijn ziel kan vinden,) bis
 Kan vormen tot Uw eer.)

3.

O! dat mijn gansche wezen
 Dan word' een open brief,
 Waar ieder in kan lezen:) bis
 „Ook mij heeft Jezus lief!”)

76. O! hoe heerlijk is de stonde.

1. O! hoe heer - lijk is de stonde, Die Gij - Jezus - ons be -
 reidt, Om uit U - wen mond te hooren 't Woord van licht en za - lig -

heid. Dat wij he - den niet uit - slui - tend „Hoorders”

Dat wij he - den niet uit - slui - tend

van dat woord dan zijn, Doch het licht, door U ont -

„Hoor - ders” van dat woord dan zijn,

sto - ken, Ook uit on - ze „da - den” schijn’. Doch het

licht, door U ont - sto - ken, Ook uit on - ze „da - den” schijn’.

2.

Groote Meester! zie, wij zetten
 Ons aan Uwe voeten neer;
 En wij luist'ren heilbegeerig
 Naar Uw Levenswoord, o Heer!
 Leer ons, hoe wij zalig worden;
 Leer ons, hoe wij onzen tijd,
 Als dien korten tijd op aarde,) *bis*
 Nutten voor de eeuwigheid.)

3.

Leg dan heden ook de warmte
 Uwer liefde in ons hart,
 Dat wij immermeer ons hechten
 Aan U, Heer! in vreugd en smart.
 Dat wij immer U dan volgen:
 Elk zijn kruis in stilheid draagt,
 En gewillig leere derven,) *bis*
 Alles, wat Uw Geest mishagt.)

77. O liefde! gouden zonneshijn.

1. O lief - de! gou - den zon - ne - schijn Voor

'tar - me men - schen - hart, O! dring met u - wen

gloed in mij En troost m'in al - le smart. Het

duis - ter wijkt, de nacht vliedt heen, Waar

'tlicht der lief - de schijnt, En za - lig-

heid ver - dringt het leed, Dat in de zie - le

Refrein
schrijnt. Die lief - de Gods, zoo vaak mis-

kend, Die tel - kens weer

zoo vaak mis-kend, Die tel - kens weer

zich tot ons wendt, Die lief - de

zich tot ons wendt,
Gods toont zich ook nu,

Die lief - de Gods toont zich ook nu,
Zij straalt voor mij, zij straalt voor u.

2.
De Zon, die met haar liefdegloed
Mij 't hoogst geluk bereidt,
Is Christus, mijn Immanuel,
Ja, Hij in eeuwigheid!
Dies zing ik Hem mijn jubellied,
Reeds hier in 't tranendal,
En eeuwig, als 'k in heerlijkheid
Hem eens aanschouwen zal.
Refr.: Die liefde Gods, enz.

78. Om aardschen rijkdom bid ik niet.

p *mf*

1. Om aard-schen rijk-dom bid ik niet, Wèl om mijn

mf

daag'lijksch brood; Om har-tens-een-voud vraag ik, Heer! Om

mf

hulp in ban-gen nood; En, dat ik mijn be-lof-ten

f *p*

trouw Vol-bren-gend, op Uw hulp steeds bouw'.

mf Refrein

Zal dan mijn hart niet zin-gen, Wijl 's Vaders hulp mij zingen, zingen,

f

schraagt? Mijn Hei-land leeft, Die kracht mij geeft, Door mij schraagt?

ff *mf*

moei-ten heen te drin-gen, Doormoei-ten heen te drin-gen.

2.

Wat geef ik om der wereld lust —
 Mocht ik slechts voor en na
 Het mijne doen; voor wat ontbreekt
 Pleit ik op Uw genâ.
 Gij. Die mijn zwakheên steeds verschoont:
 En mild de trouw des dienens loont.
 Refr.: Zal dan mijn hart, enz.

3.

Ook onder druk van kruis en smart
 Blijf ik Uw dankbaar kind;
 Ik weet, dat G' in Uw Vaderhart
 Op mijn behoud slechts zint.
 Van Jezus leer 'k mij need'rig, stil,
 Te voegen naar des Vaders wil.
 Refr.: Zal dan mijn hart, enz.

4.

Spreekt Gij dan eens: „Het is uw tijd!”
 Dan zij het, Heer! mijn lust,
 Mij neer te leggen bij Uw wil,
 Dat geeft mij zaal'ge rust.
 Met vreugd ik dan het doel omvat,
 Waartoe Gij mij hebt liefgehad:
 Refr.: Zal dan mijn hart, enz.

79. O mijn ziel! wil u verblijden.

mf
 1. O mijn ziel! wil u ver-blij - den, Spoe - dig
 komt gij tot uw rust; Wees ver-heugd, uw le - vens-

hulk - je Na - dert reeds de zaal' - ge kust. Moe - dig

strijdt het met de ba - ren, In den Heer gij hulp steeds

mf
 vindt; Zou - den u dan stor - men de - ren? Moet gij

vree - zen, Eerst - lings - kind? Zou - den u dan stor - men

Refrein
Zaal'ge

de-ren? Moet gij vree - zen, Eerst'-lings-kind?

rust, Zaal'-ge rust,
Zaal'-ge rust, zaal'-ge rust, O! hoe

heer - lijk dit te we - ten: Daag - lijks

na-der tot de kust. Zaal'-ge rust,
Zaal'-ge

rust.

zaal'-ge rust. O! hoe heer - lijk dit te

we - ten: Daag' - lijks na - der tot de kust.

2.

Stuur geloovig dan uw scheepje
Naar die kust, aan gene zij';
Is uw levensreis beëindigd,
Zijn de stormen ook voorbij.
Dan rust gij van al uw strijden,
En, bevrijd van kruis en druk,
Moogt gij eeuwig u verblijden,) bis
Smaakt gij „thuis” het hoogst geluk.)
R e f r. : Zaal'ge rust, enz.

O! zalig 't huis, waar Gij kunt binnentreden.

mf

1. } O! za - lig 't huis, waar Gij kunt bin - nen -
 Waar on - der al - le gas - ten, die daar

1.

tre - den, Waar elk der le - den zich in U ver - blijdt; }
 ko - men, Gij, Hei - land Je - zus! steeds de lief - ste }

2. *p*

zijt. Waar al - le har - ten blij - de voor U

mf

klop - pen, En al - ler oog - ver - trou - wend op U

blijkt; Waar al - len trach - ten naar Uw wil te

mf

le - ven, En al - ler wensch zich naar Uw wen - schen schikt.

2.

O! zalig 't huis, waar allen, die daar dienen,
 Doordrongen zijn van hunne grootsche taak;
 En al hun werk met lief' en trouw verrichten,
 Dit steeds beschouwend als een heil'ge zaak.
 Waar oud en jong elkaar als huisgenooten,
 Als kind'ren Gods erkennend — achting biën:
 In wederzijdsche liefde en waardeering
 Het wezen van den Vader wordt gezien.

O! zalig 't huis, waar Uwe hulp gezocht wordt,
 Waar men bij vreugd den dank U niet onthoudt;
 En men door U zijn leed en smart laat heil'gen,
 Als Zielearts en Trooster U vertrouwt.
 O! dat wij immer waakzaam mogen blijven,
 Geen duist're macht 't vertrouwen ons ontroov',
 Dan wordt, aan 't einde van den dag des levens,
 De eeuw'ge vrucht geoogst van 't rein geloof.

81. O! zalig 't huis, waar Jezus woont.

p *mf*

1. O! za - lig 't huis, waar Je - zus woont, Daar

mf

klin - ken lof - ge - zan - gen. Daar, waar Hij met

Zijn lief - de troont, Daar wordt Zijn vreë ont - van -

f Daar is, daar is geen kla - gen, geen ge -

gen. Daar is, daar is, daar is geen kla - gen, geen ge -

ween; Daar wordt ver-trouwd op Hem al - leen.

ween; Daar wordt, daar wordt ver-trouwd op Hem al - leen.

Refrein O! za - lig 't huis, waar lief - de troont,

pp

O! za - lig, za - lig, za - lig 't huis, waar lief - de troont, Daar

Waar Je - zus
 klin - ken blij - de lof - ge - zan - gen; Waar Je - zus,
 in de har - ten woont.
 Je - zus in de har - ten woont, Wordt ge - nâ
 en vre - de steeds ont - van - gen.

2.

O! zalig, waar d'Apostel woont,
 Waar ook zijn voet kan rusten;
 Waar hij genaad' en vrede toont,
 Wat kan ons hart meer lusten?
 O geef, o geef, Apostel! Vrededorst!
 Geef gij, geef gij waar onze ziel naar dorst
 Refr.: O! zalig 't huis, enz.

82. Rijke beloften.

(Jeremia 1 : 5)

mf
 1. Rij - ke be - lof - ten heeft God ge - ge - ven Slechts aan de
 zie - len, die Hij ver - koor, Op hun weg van 't aard - sche door -
 le - ven, Waar hun Zijn woord als ster - re steeds gloort: „Ik zal u
 „lei - den, Ik zal u lei - den, Ik zal u
p
 Ik zal u lei - den, Ik zal u lei - den, u

„lei-den al met Mijn oog; Ik zal zelf uw Leidsman daar

„we - zen, In uw A - pos - tel, houdt hem dus hoog!”

2.

„'k Heb u gekend reeds lang van te voren;
 „Toen nog geen moederhart aan u dacht,
 „Was uw ziel door Mij uitverkoren
 „Tot een profeet voor dit uw geslacht.
 „Gij zijt geroepen, gij zijt geroepen,
 „Gij zijt geroepen tot Mijn verbond;
 „Laat uw mensch-zijn u niet verhind'ren,
 „Ik geef Mijn woorden in uw en mond!”

3.

O! welk een voorrecht, welk een genade,
 Smaken Gods kind'ren, Zijn eigendom,
 Dat z'als erfgenaam der beloften
 Vernemen mogen in 't Heiligdom:
 „Ik zal u bijstaan, Ik zal u bijstaan,
 „Ik zal u bijstaan in uw verweer;
 „Vreest toch niet voor uwe belagers,
 „Ik ben uw Helper!” Zoo spreekt de Heer.

83. Sion! wil de poort verhoogen.

1. Si - on! wil de poort ver - hoo - gen, Zie! uw

Ko - ning komt met vreë; Ho - si - an - na! Geef Hem

ee - re, Hij brengt 's Va - ders ze - gen mee. Zie uw

Hei - land! treed nu na - der, Spreid uw man - tels voor Hem

uit; Breng eer - bie - dig Hem uw groe - ten, Si - ons

volk, gij 's Hee - ren bruid! Breng eer - bie - dig Hem uw

groe - ten, Si - ons volk, gij 's Hee - ren bruid!

2.

Hosianna! wees gezegend,
 Gij, die komt in 's Heeren naam.
 In U is de Geest des Vaders,
 Woont Gods liefd' en vree tezaam.
 Zwaai de palmen, Hem ter eere,
 Hef de handen nu omhoog;
 Zie! hoe vriend'lijk Hij u nadert,) bis
 Liefde Gods straalt uit Zijn oog!)

3.
 Wees gegroet, Gij Godsgezond'nel
 Wees gegroet, Gij Zone Gods!
 Wij erkennen uit Uw daden,
 Jezus Christus, onze Rots.
 Ja! Gij brengt met U het leven,
 Werkt in ons de zaligheid.
 Want Uw doen is enkel liefde,) bis
 Vader der barmhartigheid!)

4.

Vader! wil genade geven,
 Zie vol schuld ons voor U staan;
 Waar Gij komt, en zoekt Uw wezen,
 Kan niet één van ons bestaan.
 't Eigen hart moet zich verklagen,
 Ach! hoe drukt die schuld ons neêr;
 Wij, Uw kind'ren, wij belijden) bis
 Ons tekort; genâ, o Heer!)

84. Treedt in 't voetspoor van uw Leidsman.

mf
 1. Treedt in 't voetspoor van uw Leidsman, Die u voert op eeuw'-ge

paân; Wilt, als scha-pen zij-ner kud-de, Eê - ne rich - ting met hem

gaan. Weet! het woord van uw A - pos tel Geeft u

Weet! het woord van uw A - pos - tel

al wat noo - dig is; Wie hem als Ge - zant be -
Geeft u al wat noo - dig is;

zij - digt, Valt te - rug in dui - ter - nis. Wie hem

als Ge - zant be - zij - digt, Valt te - rug in dui - ter - nis.

2.

Neemt dus aan het woord des Levens,
Dat u 's Vaders wil verkondt;
Laat u dat een richtsnoer wezen,
Kind'ren van Gods trouwverbond!
Hoe ook Satan met u worstel',
Om den schat, dien God u gaf,
Klampt u vast aan uw Apostel,
Blijft hem trouw tot over 't graf!

85. Trouw en vast aaneengesloten.

1. Trouw en vast aan - een - ge - slo - ten Vindt Gods
Laet dus 't vuur der lief - de vlam - men, Naar des

volk in Hem slechts rust; } Hij het
Hei - lands wil en lust:

Hoofd - wij al - len le - den - Hij het Licht, dat uit ons

p
schijnt; Hij de Mees-ter, zijn wij broe-ders, Dan de

mf *ff*
macht des doods ver-dwijnt! Hij de Mees-ter, zijn wij

broe-ders, Dan de macht des doods ver-dwijnt!

2.

Kind'ren Gods! wilt met elkander
Nu vernieuwen het verbond;
Zweert den Overwinnaar Jezus
Liefd' en trouw uit 's harten grond.
Als 't uw onderlinge keten
Aan de kracht der liefde faalt,
Spoedt u haastig dan tot Jezus,
Dat Hij u dien band weer staalt. } *bis*

3.

Eén gebod is u gegeven:
„Hebt elkander hart'lijk lief!”
Dit zich boven alle and're
Als het hoogst gebod verhief.
Kind'ren Gods! wilt deze liefde
Dus betrachten, éénsgezind;
Door elkander hoog te achten, } *bis*
Gij tezamen overwint. }

4.

„Trouw en vast aanéengesloten!”
— Spreekt d'Apostel telkens weer —
„Gij betuigt daarmee uw zending,
„Daarin ligt uw tegenweer;
„Dragers van het licht der wereld,
„Kind'ren van het Vaderhuis,
„Laat de macht der liefde heerschen } *bis*
„In uw hart en in uw huis!” }

86. U behoort ik, Heer!

mf
1. U be-hoor ik, Heer! sinds Uw stem-me sprak: „Mijn ver-

p
ge-ving, kind! hebt gij.” Eén ver-lan-gen nu mij-ne

mf *Refrein*
mf

ziel ver-vult: Waar' ik dich-ter U na-bij! Breng mij

p

na-der door 't A-pos-tel-woord Tot Uw
na-der, na-der

mf

min-nend Va-der-hart; Bind mij dich-ter, dich-ter

f

door dat lief-de-koord Aan U, Heer! in vreugden smart.

2.

Door de kracht Uws words wijd ik gaarne mij
Aan Uw dienst — o zalig lot!
Waar mijn hart aan hecht, wat mij van U trekt,
Geef ik prijs voor U, mijn God!
Refr.: Breng mij nader, enz.

3.

Welk een zaligheid stroomt door 't harte heen.
Als het zich U dienend geeft;
Als uit liefdedrang, in gehoorzaamheid,
Mijne ziel voor U slechts leeft.
Refr.: Breng mij nader, enz.

87. U behoort geheel mijn leven.

mf *mf*

1. U be-hoort ge-heel mijn le-ven, U te die-nen,

is mijn eer! Uw A-pos-tel na te vol-gen,

Is mijn hoog - ste vreugd, o Heer! Hebt G'U-zelf aan

mij ge - ge - ven, Heer! neem ook mijn of - fer aan;

Dat mijn krach - ten, tijd en ga - ven

Im - mer U ten dien - ste staan.

2.

Wijd mijn handen, dat ze werken,
 Wat Uw Vaderhart behaagt!
 Wijd mijn voeten, dat ze wand'len,
 Waar Uw liefdemacht mij schraagt!
 Wijd mijn stem, opdat ik and'ren
 Van Uw goedheid spreken mag;
 Wijd mijn have, wijd mijn gave,
 Laat m'U dienen al den dag!

3.

Wat de wereld ook belove,
 Heer! Gij zijt mijn grootste schat!
 Laat m'in Uw nabijheid blijven,
 Houd Gij steeds mijn hand gevat!
 Help mij, dat 'k Uw licht doe schijnen
 Ook op and'rer donk're paân;
 Laat m'in woord en daad belijden,
 Wat Gij hebt voor mij gedaan!

88. U, mijn Heiland, Jezus Christus!

mf
 1. U, mijn Hei-land, Je - zus Chris-tus! Zoekt mijn ziel in

mf
 leed en druk; Help mij, mil - de Vre - de - ko - ning! Dra - gen

f 't zach-te Hei-lands-juk. *p* Da - ge - lijks voel ik mij klei - ner,

mf Daag'-lijks vind ik nieu-we schuld; Neen, niet al - tijd, niet vol-

ko - men is mijn hart van U ver - vuld.

2.

Gij, Heer! kent wel mijne zwakheid,
 Doch verwacht en hebt geduld;
 Doe mij aan met Uwe sterkte,
 Gij mijn ziel met kracht vervult.
 Doe mij vaster m'aan U hechten,
 Vorm mijn harte, U ter woon;
 Slechts naar U is mijn verlangen,
 Slechts naar U, des Vaders Zoon!

3.

Ol doordring met Uwe liefde
 Mijne ziel, die naar U dorst;
 Geef haar nieuwe levenskrachten,
 Ja, betoon U, Levensvorst!
 Jezus! hoor mijn zielsverlangen,
 Angstig vraagt het moede hart:
 „Heiland! kom en droog mijn tranen,
 „Kom, en lenig mijne smart!”

89. Vader! 't is Uw welbehagen.

p 1. Va - der! 't is Uw wel - be - ha - gen, *mf* Dat ik leev' naar

Uw ge - bod; U - wen naam met eer te dra - gen,
 U - wen Geest niet

Te be - rus - ten in mijn lot. U - wen Geest

te be-droe-ven, U-wen wil niet te weer-staan,

niet te be-droe-ven, U-wen wil niet te weer-staan.

Naar geenaardsch ge-not te zwoe-gen, Maar al-léén tot

U te gaan. Maar al-léén tot U te gaan.

2.

Lieve Vader! zóó te leven
Zij mijn wil, mijn vast besluit;
Jezus' beelt'nis na te streven,
Te behooren tot Zijn Bruid.
Jal dan weet ik, kan 'k erlangen
Eens dat reine, witte kleed;
En van U die kroon ontvangen,
Die Gij houdt voor mij gereed. (bis)

90. Vlucht met uw zonden tot Jezus.

1. Vlucht met uw zonden tot Je-zus, Die leeft, Hij toch al-

leen u de rus-te weer geeft; Slechts in Zijn Rijk zijt gij

veilig en vrij, Daar is ge-na-de voor u en voor

Refrein *f* Zijn heer-schap-pij maakt waar-lijk
mij. Zijn heer-schap-pij

Zijn heer-schap-pij maakt waar-lijk

vrij, Zijn heer-schap-pij maakt waar-lijk
 maakt waar-lijk vrij, Zijn heer-schap-pij
 vrij, Zijn heer-schap-pij maakt waar-lijk

vrij; Hem is
 maakt waar-lijk vrij; ge - ge - ven de wijs - heid, de
 vrij; Hem is

kracht, Die, ons ten le - ven, ver-breekt Sa - tans macht.

2.

Dat Rijk des vredes, die plaats tot behoud,
 Wordt door Apost'len in menschen gebouwd;
 In dat gebied zich Gods Zoon openbaart,
 Brengend verlossing en heil hier op aard'.
 R e f r. : Zijn heerschappij, enz.

3.

In naam en opdracht van Hem, Die regeert,
 Dien onze ziele als Koning vereert,
 Schenken wij vrijheid, genade en vree,
 Deelen w'elkander de zaligheid mee.
 R e f r. : Zijn heerschappij, enz.

91. Vol van kracht, van macht en liefde.

mf
 1. Vol van kracht, van macht en lief - de, Voor wie

mf
 strijdt den goe - den strijd, Vol ge - duld en me - de -

f *mf*
 doo - gen Is de Geest, Die troost en leidt. Vriend' - lijk,

mild komt uit d'A-pos-tel Je-zus' trouw ons te-ge-
moet; Steeds Zijn hulp na-bij te we-ten, Doet het strijdend Godskind goed.

2.

Apostolisch volk des Heeren,
Weet! Hij heeft u duur gekocht;
Dank uw God met wederliefde,
Waartoe Hij u heeft gezocht;
Doe dus and'ren — naar vermogen —
Wat Hij heeft aan u gedaan,
Toon door innig meegevoelen,
Eenen weg met Hem te gaan.

92. Wat zoete troost wacht ons.

1. Wat zoe-te troost wacht ons Na zwa-ren zie-le-

strijd; Gij komt, o Hei-land! ons na-bij, Staat in d'A-pos-tel

ons ter-zij'. Uw lief-de is zoo rein En

Uw lief-de is zoo rein En mild als

Refrein

mild als zon-ne-schijn. Ja waar-lijk! d'A-pos-tel,

zon-ne-schijn.

Als Uw Ge-zant ons ge-ge-ven, Is ons een

bron van nieuw le-ven; Hem zijn on-ze har-ten ge-wijd.

2.

Die bron van troost en licht
 In 't Godd'lijk Heiligdom
 Vult ons met frissche krachten aan,
 Opdat w'al strijdend voorwaarts gaan.
 Hij voert ons doelbewust
 Naar 't land van eeuw'ge rust.
 Refr.: Ja waarlijk! enz.

93. Wees ons welkom, Bron der Liefde!

1. Wees ons wel-kom, Bron der lief-de! Bron van
 le-ven, wees ge-groet! Lamp op on-ze le-vens-

pa-den, Heer-lijkst Licht voor on-zen voet! Ja! Gods

wil, o Hei-land Je-zus! Maakt Gij
 Ja! Gods wil, o Hei-land Je-zus!

meer aan ons be-kend
 meer, Maakt Gij meer aan ons be-kend Door het
 Maakt Gij meer aan ons be-kend

woord van Uw A - pos -
Door het woord van Uw A -
t'len, Die Gij he - den tot ons zendt.
pos - t'len, Die Gij he - den tot ons zendt.

2.

O Gij trouwe, goede Herder!
Gij, Die Uwe schapen kent,
Liefd'rijk zoekt naar hen, die dwalen,
Ook tot ons hebt G'U gewend.
Jal het was Uw groote liefde,
Die den „dood” in ons verwon,
Gij voert ons op groene weiden,
Drenkt ons aan de Levensbron.

3.

Vredevorst! Gij wilt ons voeren,
Brenge in de vredesstad;
Gij verkondigt Gods genade,
Leidt ons op het smalle pad.
Laat ons Uwen vrede smaken,
„Liefde” toch is Uwe wet,
Wil ons in Uw woord bewaren,
Is ons aller zielsgebed.

94. Welk een vriend is ons d' Apostel.

1. Welk een vriend is ons d' A - pos - tel, Die aan
Je - zus' plaats nu staat, En - als midd'laar ons ge - ge - ven -
Bid - dend tot den Va - der gaat. Wie kan zeg - gen, wie kan
me - ten, Hoe - veel heil ons wordt be - reid, Als hij

- smeevend tot den Va - der - Op 't ver-bond der lief - de pleit.

2.

Als de macht der zonde dreigend
 Zich om ons gelegerd heeft,
 Sterke dit ons: dat d'Apostel
 Biddend met ons medeleeft.
 Dan toch zullen wij ervaren
 d'Uitkomst van zijn zielsgebed:
 Hoe de Vader in de Heem'len
 Op 't Gedurig Offer let.

3.

Is soms „tranenbrood" de spijsze,
 Doornenvol ons levenspad;
 Moeten wij soms veel ontberen,
 Wat ons hart zoo gaarne had;
 Achten wij ons gansch verlaten,
 Is geen sterre daar, die blinkt,
 Dan óók bidt voor ons d'Apostel:
 Dat 't geloof ons niet ontzink'.

95. 'k Buig mij vol aanbidding neder.

1. 'k Buig mij vol aan-bid-ding ne - der Voor Uw macht der

lief - de, Heer! Die on - ein-dig mild en tee - der

Mij wou hel - pen, tel - kens weer, Daar, waar 'k met een

ziels - ver - lan - gen, Om Uw wil te doen, o Heer!

Aan de plaats der hulp mij meld-de, Die 'k in mijn A-

pos-tel eer. Die 'k in mijn A-pos-tel eer.

2.
 'k Buig mij vol aanbidding neder,
 Waar 'k mijn roeping leer verstaan;
 't Doet mij dankbaar telkens weder
 Tot die plaats der hulpe gaan.
 Worden ook de machten sterker,
 Die mijn leven zoeken, Heer!
 't Vast geloof in mijne zending
 Over Satan triomfeer'. (bis)

96. De gewisheid des eeuwigen levens.

1. De ge-wis-heid des eeu-wi-gen le-vens Is, wat

God door d'A-pos-tel mij schenkt; Uit ge-na-de ont-

sluit Hij mij te-vens 't Heer-lijk doel, dat van ver-re mij

Refrein

wenkt. Die ge-wis-heid doet mij strij-den, Om in
 Die ge-wis-heid doet mij strij-den,

Gods Heer-lijk-heid in te gaan; Doet mij blij-de aan de
 Doet mij blij-de

zij - de Van d' A - pos - tel des Hee - ren hier staan,
aan de zij - de,

2.

Sterke Rotssteen in zorgen en nooden,
Glanzend Licht in den donkersten nacht!
Neen, geen vijand kan 't leven mij dooden,
Dat Gij, Heer! door d'Apostel mij bracht.

Refr.: Die gewisheid, enz.

3.

Op Hem bouw ik, moog' alles verzinken,
Mocht het soms ook het liefste mij zijn,
Ik zie Jezus, den Heiland, mij wenken.
Ja! de liefde des Vaders is mijn.

Refr.: Die gewisheid, enz.

4.

In geloove aan Christus' Apost'len
Ga ik zeker en richt mijne schreên;
Is de weg hier dan dikwijls ook donker,
'k Weet, hij leidt tot de Heerlijkheid heen.

Refr.: Die gewisheid, enz.

97. De Heer is mijn Herder.

1. De Heer is mijn Her - der, niets zal mij ont -

bre - ken; Ik leg mij op gra - zi - ge wei - den ter -

neer; Aan ef - fe - ne wa - ters, aan hel - de - re

be - ken, Daar lesch ik mijn dorst, daar ver - kwikt mij de

Heer. Daar lesch ik mijn dorst, daar ver-kwikt mij de Heer.

2.

En als ik soms afdwaal, dan zoekt Hij mij weder,
 En als ik in nood ben, staat Hij aan mijn zij'.
 Hij voert m'aan Zijn hand steeds zoo vriend'lijk en teeder,
 Mijn ziele verkwikt Hij, mijn hart maakt Hij blij. (*bis*)

3

Steeds volgt mij het goede op al mijne schreden,
 Ja! weldaad op weldaad ontvang ik van Hem;
 En nimmer nog sloot Hij het oor voor mijn beden,
 Dus volg ik Hem trouw en hoor immer Zijn stem. (*bis*)

98. De Heer kent al de Zijnen.

1. De Heer kent al de Zij-nen, Hij heeft hen steeds ge-

kend; Hij doet Zijn licht hun schij-nen, En redt z' uit all' el-

lend'. 't Zij klein of groot, zij er - ven Zijn ze - gen van rond-

om; In le - ven en in ster - ven Zijn

zij Zijn ei - gen - dom. In le - ven en in

ster - ven Zijn zij Zijn ei - gen - dom.

2.

Hij kent hen aan 't Geloove,
 Dat op d'Apost'len bouwt,
 En — wat de wereld roove —
 Zijn schat in hen behoudt;
 Dat uit hun woord wil leeren,
 En naar hun woord getuigt;
 Zich met hun woord durft weren, } bis
 En voor hun woord zich buigt.

3.

Hij kent hen aan de Hope,
 d'Onwankelbaren moed,
 Die — wat de wereld sloope —
 Blijft zeet'len in 't gemoed;
 Zich steeds in al de blijken
 Der trouwe Gods verheugt,
 En ongestoord blijft prijken } bis
 In 't groen der eeuw'ge jeugd.

4.

Hij kent hen aan de Liefde,
 In Zijn genâ gegrond,
 Die — hoe de wereld griede —
 Hun bijblijft t'allen stond;
 Die, naar Zijn hemelsch voorbeeld,
 Zich vormt van dag tot dag,
 En zich gelukkig oordeelt, } bis
 Als z'and'ren zeeg'nen mag.

5.

O Heer! of 't U liefde —
 Bij 's werelds vreugd en smart —
 Geloof en Hoop en Liefde
 Te sterken in ons hart!
 Als w'eens voor U verschijnen,
 Zeg dan tot ons ook mee:
 „Ik ken u als de Mijnen,
 „Gaat in tot eeuw gen vree!” } bis

99. De rotsgrond: „Geloof en Vertrouwen”

1. De rots-grond: „Ge-loof en Ver-trou-wen”, Die

d'in-vloed der tij-den weer-staat, Zij u 't fun-da-ment om te

bou-wen Een wo-ning, die nim-mer ver-gaat. Al

mo - gen dan stor - men en gol - ven Het beu - ken met

he - vig ge - druisch, De kracht van de bran - ding zal

bre - ken Op dien rots - vas - ten grond van uw huis.

2.

Geen schrik zal uw harte bevangen,
 Noch vrees voor den komenden vloed,
 Als sterk in u staat die erkenning,
 Die u voor gevaren behoedt.
 Bouw niet op het „zand van miskennen”,
 Het zou u berouwen, o kind!
 Staat gij op de „rots van erkennen”,
 Ondernijmt u geen zee en geen wind.

100. Eenen vriend heb ik gevonden.

1. { Ee - nen vriend heb ik ge - von - den, Ik voor
 Al - le da - gen, al - le ston - den, Deelt hij

hem geen be - ter weet; } Hij voert
 in mijn vreugd en leed.

mij — op rech - te pa - den, Gaat met
 Hij voert mij

mij, ver - laat mij niet, Geeft mij
Gaat met mij,

vre-de, schenkt ge-na-de, Daag'-lijks hij mij hul-pe biedt.

2.

Hij is voor mijn hart de zonne,
Stralend van Gods liefdegloed,
Die, als ware levensbronne,
't Kindschap in mij groeien doet.
Boven bidden en begeeren
Geeft hij kracht en hemelsch licht,
Doet hij smart in vreugd verkeerren,
Toont mij 's Vaders aangezicht.

3.

Niemand heeft voor mij die waarde,
Is zoo'n trouwe ziele-vrind,
Als de Godsgezant op aarde,
Dien 'k in mijn Apostel vind.
Zelfs als ik met duizend tongen
Zijnen lof vermelden zou,
Ware niet genoeg bezongen
Zijne liefde, zijne trouw.

101. Eén hart en ééne ziel, voorwaar!

1. Eén hart en ée-ne ziel, voorwaar! Was d'eer-ste Chris-ten-

scha-re; Als broe-ders, zus-ters, zag men haar Een-

drach-tig zich ver-gâ-ren. Eén ju-bel-klank, Als

al-ler dank, Steeg opwaarts bij hun knie-len; Eén in-hun

f
hoop, Eén in den doop, Eén hart en éé-ne zie-le!

2.
Al dreigde ook de wereldmacht
Met ketens, zwaard en vlammen,
Die tegenstand kon toch de kracht
Der liefde niet verlammen.
't Zij in Gods huis,
Of kerkerkluis,
En of ook offers vielen,
Men brak het brood,
Men ging ter dood:
Eén hart en ééne ziele!

3.
Godlof! kan ook in dezen tijd,
Trots Satan en diens horde,
Door der Apost'len werkzaamheid
Het zwaard ten sikkal worden.
Eén liefdeband,
Van land tot land,
Moog' nu ons weer bezielen;
Eén vredebond
Op 't wereldrond:
Eén hart en ééne ziele!

102. Er gaat een stroom, zoo klaar en rein.

1. Er gaat een stroom, zoo klaar en rein, Door Gods Ge-

meen - te heen; En wie daar - uit ge - dron - ken heeft, Voelt

Refrein
met Zijn Geest zich één. O Woord der Waar - heid!

Heil' - ge stroom, Uw kracht is won - der - baar; Gij laaft en

rei - nig - tel - kens weer Gods uit - ver - ko - ren - schaar.

2.
 Kom! zet u allen aan dien stroom,
 Die uit d'Apost'len welt,
 Wier woord van waarheid, kracht en licht
 U 's Vaders liefde meldt.
 Refr.: O Woord, enz.

3.
 Merkt op, waarheen die stroom zich wendt,
 En werpt u in dien vloed;
 Zijn water toch het zwartste vuil
 Alrasch verdwijnen doet.
 Refr.: O Woord, enz.

103. Gids op al mijn levenswegen.

1. Gids op al mijn le - vens - we - gen, Gods Ge-

zant van de - zen tijd! Gij waart im - mer mij tot

ze - gen Door den Geest, Die troost en leidt. Gij voert

als een trou - we Va - der Aan uw hand mij vei - lig

voort; ja! uw arbeid brengt mij na - der Tot het wa - re vre - des - oord.

2.

Mijne ziele wilt g' omvatten
 Met uw warmen liefdegloed;
 Geven van uw hemelschatten
 Mij, uw kind, in overloed.
 'k Weet mij veilig en geborgen
 Aan uw hand, die leiding geeft;
 Nimmer nog in strijd en zorgen
 Uwe hulp ontbroken heeft.

3.

Voor dit alles wil 'k u geven —
 U, die zooveel voor mij zijt —
 Heel mij harte, gansch mijn leven,
 Meerder trouw en dankbaarheid.
 Mocht dan deze dank, Apostell!
 Uit mijn hart u aangeboôn,
 U een steun zijn in 't geworstel,
 Troost bij 's werelds smaad en hoon.

104. God met mij! op al mijn wegen.

mf

1. } God met mij! op al mijn we - gen. Hij met mij te
 Hij, mijn Heer, geeft rij - ken ze - gen, Hem zij dank in

Refrein

al - len tijd. } 'k Wil in 't licht, dat Hij mij geeft,
 eeu - wig - heid. }

Al - tijd roe - men Hem, Die leeft; Al - tijd roe - men Hem, Die leeft.

2.

God met mij! ook in gevaren,
 Waar ter wereld 'k mij bevind;
 God met mij! in angst en nooden,
 'k Weet en voel mij 's Vaders kind.
 Refr.: 'k Wil in 't licht, enz.

3.

God met mij! zou ik dan vreezen?
 Zijn genade is mijn grond;
 Hij steunt mij in droeve dagen,
 Ja! ook in mijn laatste stond'.
 Refr.: 'k Wil in 't licht, enz.

105. Heer! Gij schenkt mij rijken zegen.

m.f

1. Heer! Gij schenkt mij rij - ken ze - gen, Gij ver - blijdt mij
Gij geeft licht op al - mijn we - gen, Uw ge - nâ is

met Uw Heil; } 'k Wil, met wat Gij schenkt, o Heer!
zon - der peil.

And' - ren die - nen, tot Uw eer. And' - ren die - nen, tot Uw eer.

2.
Gij geeft telkens nieuwe krachten
Door het woord van Uw Gezant;
Maakt mij vrij van duist're machten,
Leidt mij aan Uw Vaderhand.
'k Wil, met Uwe hulp, o Heer!
And'ren dienen, tot Uw eer. (*bis*)

3.

Ja! mijn hart zal vroolijk juichen,
Daar Gij mijner steeds gedenkt;
'k Wil aan allen 't heil betuigen,
Dat Gij mij zoo rijk'lijk schenkt.
'k Wil met meerder liefde, Heer!
And'ren dienen, tot Uw eer. (*bis*)

106. Heerlijk leven stroomt uit u.

1. Heer - lijk le - ven stroomt uit u. Waar - heid

van voor - heen en nu; Wijs - heid Gods, zoo klaar, een -
Wijs - heid

vou - dig, O - pen - baart zich dui - zend -
Gods, zoo klaar, een - vou - dig,

vou-dig Uit uw woor-den, uit uw da - den,

Uit uw woorden, Uit uw da - den,

O Apostel's Vaders „Zoon“! On-ze dank zij u het loon Voor uw

Voor uw

werk, aan ons ge-wrocht,

werk, uw werk aan

Want gij hebt ons vrij - ge - kocht.

2.

Nu gevoel 'k mij weer Gods kind,
 Dat zijn medebroeders mint;
 'k Mag opnieuw Zijn goedheid roemen,
 Hem uit liefde „Vader“ noemen;
 Zelfs de eng'len juichen mede.
 'k Buig thans in den geest mij neer,
 Eén ding ik van Hem begeer:
 Dat ik steeds met heel mijn hart
 Hem behoor', in vreugd en smart!

3.

Welk een disch wordt ons bereid
 Door den Geest, Die troost en leidt.
 Neen! geen mensch toch kan omvatten,
 Hoeveel heil en hemelschatten
 De gemeenschap met den Vader
 En den Zoon ons telkens biedt,
 Als het oog slechts mensen ziet.
 Halleluja! ons is 't klaar:
 God werkt door d'Apostelschaar!

4.

Zijt gij zóó mij dan nabij,
 Trouwe Leidsman aan mijn zij',
 Dan wil ik ook meerder streven,
 Om naar 's Vaders wil te leven;
 Opdat allen, die nog dwalen,
 In mij vinden 't evenbeeld
 Van dien Heer, Die alles heelt;
 Want Zijn wensch is deez' alleen:
 Dat Hem kenne groot en kleen!

107. Heiland Jezus, goede Herder!

1. Hei - land Je - zus, goe - de Her - der! Die Uw

scha - pen trouw be - hoedt, Op de wei - de der Ge

meen - schap, Ons met groe - end le - ven voedt; Moch - ten

wij U 't al - len tijd Vol - gen in ge - hoor - zaam - heid; U, Die

he - den in d' A - pos - tel On - ze Zie - le - her - der zijt.

2.
 Valsche „herders“-stemmen lokken
 In de wereld om ons heen;
 Daarvoor willen 't oor wij sluiten,
 Luist'rend naar Uw stem alléén.
 Doe ons trouw zijn t'allen tijd,
 Immer tot Uw dienst bereid,
 Dat ook and'ren veilig wand'len
 In het licht, door ons verspreid.

3.
 Mocht dan Satan ons eens voeren
 Op een pad, waar Gij niet gaat,
 Laat Uw stemme luider klinken,
 Help ons, naar Uw wijzen raad.
 Dan, des Satans list ten spijt,
 Blijven wij Uw dienst gewijd;
 Zullen wij U toebehooren,
 Nu, en tot in Eeuwigheid!

108. Het woord des Heeren klinkt opnieuw.

1. { Het woord des Hee - ren klinkt op - nieuw Hoog
 „Eens wordt gij uit den aard - schen schoot Voor

ern - stig ons in d'oo - ren : } } Dat toch een ie - der onzer
 't gees - tes - rijk ge - bo - ren!" } } Die plaats in Christus' Rijk ver -

aan dien dag } } Waar - toe hij werd ver -
 krij - gen mag, }

ko - ren! Waar - toe hij werd ver - ko - ren!

2.
 Wordt hier de ziel niet aangevuld
 Met onbaatzuchtig leven,
 Hoe zal zij dan aan gene zij'
 Zich dienend kunnen geven?
 Neemt dus als levenszaad in 't harte mee:
 Gods Geest van liefde, van genaad' en vree,
 Zoo dient uw kleed geweven. (bis)

3.
 Benut dus den genadetijd
 Van dit kortstondig leven,
 Door alles, wat uw roeping schaadt,
 Vrijwillig prijs te geven.
 Mocht dan voor u de scheidingsure slaan,
 Dan ziet ook gij uw naam voor eeuwig staan
 In 't Levensboek geschreven. (bis)

109. Hoe zalig is 't mij, hier te zijn.

1. Hoe za - lig is 't mij, hier te zijn, Waar't brood uit 's Va - ders

hand - Het he - melsch man - na - ne - der - daalt In 't

woord van Zijn Ge - zant. Wie wil ver -

zaam' - len, vindt in o - ver - vloed Het heer - lijkst
 man - na, dat niet meer hong' - ren doet.

2.

Dat levend manna vindt alléén,
 Wie d'eigen tent verlaat;
 En — trots het oog een „mensch" dan ziet —
 Erkenend tot hem gaat,
 Wie 's Vaders Geest in Zijn Gezant begroet,
 Dien spijzigt Hij in rijken overvloed.

3.

Al is mijn ziel door zond' en schuld
 Bedroefd en neergedrukt,
 'k Weet, dat Hij in d'Apostel zich
 Tot mij — verslaag'ne — bukt.
 Verzoening Gods is in diens woord gehuld,
 Door Zijn Apostel vergeeft Hij al mijn schuld.

4.

Verkwikt, gesterkt wordt hier mijn hart,
 Hier wensch ik steeds te zijn;
 Het Vaderwoord, als 't Levensbrood,
 Stilt honger, stilt ook pijn.
 O lieve Vader! dat ik meer en meer
 In, mijn Apostel U als Ontfermer eer'.

110. Ik heb een schat ontvangen.

1. Ik heb een schat ont - van - gen, Die mij zoo
 za - lig maakt; Een vriend, door God ge - ge - ven, Die
 zon - de - ban - den slaakt. Hij geeft mij vre - d' en za - lig - heid, En
 te - nigt al mijn smart; Lit hem straalt Je - zus' lief - de, Hij

lou - tert heel mijn hart. Uit hem straalt Je - zus'

lief - de, Hij lou - tert heel mijn hart.

2.

Zijn woord, vol kracht en leven,
 Leidt m' in herboren staat;
 Het bouwt mij tot Gods tempel,
 En vormt mij naar Zijn raad.
 Het geeft mij hoop en strijdensmoed,
 Geeft mij tot dienen lust;
 Het reinigt mij van zonden,
 En geeft mijn ziele rust.) bis

3.

Die vriend is mijn Apostel,
 Gods kracht tot zaligheid!
 Vol liefde hem vertrouwend,
 Volg ik, waar hij mij leidt.
 Dies roem ik in zijn liefdemacht,
 Betuig ik: „Inderdaad,
 „Hij heeft mijn ziel geholpen,
 „Door hem werkt God op aard'!”) bis

111. Ik heb een Vader.

1. Ik heb een Va-der, Die mij zoo mint; Een, Die mij koes-tert

steeds als Zijn kind. Lig ik soms moe, ver-sla-gen ter-neer,

In Zij-ne ar-men rust ik dan weer. Mocht ik soms dwalen,

ver van mijn huis, Zie! mijn A-pos-tel brengt mij weer thuis;

'k Mag dan aan - schou - wen 't heer - lij - ke licht,

Daar - uit blinkt 's Va - ders vriend' - lijk ge - zicht.

2.

Ik heb een Vader, vol van genâ,
 In Zijne liefde slaat Hij mij gâ;
 Zijn trouwe oogen spreken tot mij:
 „Kom toch, mijn kind, kom dichterbij!”
 Nu zal ik roemen in mijnen God!
 Eeuwige vreugde, eeuwig genot,
 Eeuwige erve, een rein gemoed,
 Wat is mijn Vader wonderbaar goed!

112. Ik weet, dat mijn Verlosser leeft.

mf 1. Ik weet, dat mijn Ver - los - ser leeft; *ff* O! welk een

vreug - de mij dit geeft! Hij
ff O! welk een vreug-de mij dit geeft! *mf* Je - zus leeft!

mf leeft, de macht des doods ver - gaat; *mf* Hij
 Je - zus leeft!

Refrein

leeft, Zijn le - ven in mij staat. Ik weet, dat

mijn Ver - los - ser leeft; Hal - le - lu - ja! mijn Je - zus leeft!

2.
 Hij leeft, Zijn liefde mij omringt,
 Hij bidt voor mij, Zijn liefd' Hem dringt;
 Hij leeft, Die mijne ziel behoedt
 En haar met hemelspijze voedt.
 Refr.: Ik weet, enz.

3.
 In Hem is Gods genâ mijn loon;
 Mijn ziele! juich, verhoog den Zoon,
 Die was, en is en wezen zal!
 Hem love dan het gansch heelal!
 Refr.: Ik weet, enz.

113. Jezus in d' Apost'len.

mf

1. Je - zus in d' A - pos - t' len, Hem ver - trouw ik dag aan

dag, Wat mij ook be - dre - ge, Hoe de storm ook woe - den

p

mag; In Hem ben ik sterk, Hij be - stuurt mijn schreên,

Je - zus in d' A - pos - t' len, Dien ver - trouw 'k al - leen.

Refrein

f
Je - zus in d' A - pos - t' len blijf ik voor al - tijd
Trouw van hee - ler har - te tot in eeu - wig - heid;

p
Ko - men strijd en zor - gen drei - gend op mij aan,

f
Je - zus in d' A - pos - t' len zie ik als Ver - los - ser staan.

2.

Lief'lijk — uit d'Apost'len —
Straalt Zijn licht mij tegemoet,
Onder Zijne vleug'len
Ben ik veilig, welgemoed;
In Hem ligt mijn heil,
Ligt mijn zaligheid;
Jezus in d'Apost'len
Heeft ook mij bevrijd.
Refr.: Jezus in d'Apost'len, enz.

3.

Moedig met Hem strijdend,
Trek ik op naar 't Vaderhuis;
Blijf ik Hem vertrouwen,
Eindigt daár mijn leed en kruis:
'k Zal als kind van God
Eeuwig bij Hem zijn,
In wien Gods beloften
„Ja en Amen” zijn.
Refr.: Jezus in d'Apost'len, enz.

114. Licht na het donker.

mf *p* *mf*
1. Licht na het don - ker, vre - de na strijd; Ju - bel na

p *mf*
tra - nen, vreugd na ge - krijt; Zon - ne na re - gen,

vrij-heid na druk; Na de ver - moeid-heid za - lig ge-luk.

2.

Balsem na droefheid, vreugde na smart;
 Na overgave troost voor het hart;
 Kracht na de zwakheid, roem na den smaad;
 Storm legt zich neder, stilte ontstaat.

3.

Rusten na moeite, eere na hoon;
 Na zwaren arbeid een heerlijk loon;
 Laaf'nis na angsten, kroning na kruis;
 Eens wacht den strijder een vredig thuis.

4.

Rijkdom na armoe, blijdschap na kruis;
 Na de verbanning eens weer naar huis;
 Leven na sterven, eeuwig genot
 Wacht toch de ziele bij haren God.

115. Machtige stroomen van zegen.

1. Mach - ti - ge stroo - men van ze - gen,

Slechts door Gods kin-d'ren ge - kend, Wek-ken nieuw le - ven op

aar - de, Waar Hij A - pos - te - len zendt.

Mach - - - - ti - ge stroo - men
 Mach - ti - ge stroo - men van ze - gen!

Rui-schen-de stor - ten zij neer; Bren-gen ver-kwik-king als

re - gen, Ge - ven de vrucht - baar - heid weer.

2.
 Stroomen van licht en genade
 Komen uit Jezus' hart voort,
 Bieden ons kracht uit den Hooge,
 Door der Apostelen woord.
 Drinkend dit water, (*Sopraan*)
 Drinkend dit levende water, (*Alt, tenor, bas*)
 Komen wij nader tot God,
 Worden wij zelf ook een bronne,
 And'ren tot heil en genot.

116. O Heer! ik zou graag stille zijn.

1. O Heer! ik zou graag stil - le zijn, Stil, tot in 't diepst van

't har - te - mijn; Niet zeg - gen ja, niet zeg - gen neen, Niets wenschen

groot, - niets wen - schen klein; Maar stil - le, stil - le,

stil - le zijn, Ja stil - le, stil - le, stil - le zijn.

2.
 Zie Heer! ik wil graag stille zijn,
 Stil bij der vreugde gouden schijn;
 Stil, onder last van kruis of smart,
 't Zij vreugd of leed beroert het hart;
 'k Wil diep in 't harte stille zijn,
 Ja stille, stille, stille zijn.

3.
 O Heer! kom help mij stille zijn,
 Stil, als het goud in lout'ringpijn;
 Opdat Gij mij kunt maken rein,
 En eens Uw beeld uit mij verschijn';
 Ach Vader! help mij stille zijn,
 Ja! vol vertrouwen stille zijn.

4.
 Godlof! ja ik mag rustig, stil,
 Mij voegen naar des Vaders wil;
 Hij zoekt mijn heil, dat is gewis,
 'k Weet, dat Zijn doen slechts liefde is;
 Welzalig, die vertrouwend, stil,
 Zich overgeeft aan 's Vaders wil.

117. O zaligheid! ons hier bereid.

1. O za - lig - heid! ons hier be - reid, Dat

Gij, o Je - zus! bij ons zijt; Gij, Die ons gee - ne

wee - zen liet,

Neen! 't oog U in d'A-

Door hen Gij ons Uw le - ven biedt, Gij

pos - t'len ziet,

blijft na - bij, ver - laat — ons niet.

2.

O zaligheid! o heerlijk lot!
De ziel herleeft in haren God;
Daar Hij ons Zijnen Zoon weer zond,
Die thans, door der Apost'len mond,
'Bereidt ons meen'ge zegensstond',
Hernieuwt met ons Gods trouwverbond.

3.

In 't Godd'lijk licht, dat ons omgeeft,
Getuigen wij, dat Jezus leeft!
Hij gaf ons uit d'Apostelhand
Den Heil'gen Geest ten onderpand;
Voert ons met Zijne sterke hand
Naar 't eeuwig, heerlijk vredeland.

118. Reikt elkaar de hand ten bonde.

mf

1. Reikt el - kaar de hand ten bon - de In deez'

God - ge - wij - de ston - de, Tot el - kan - ders za - lig-

heid. Laat ons 'sVa - ders wil be - trach - ten; d'Een den

an - der méér - der ach - ten, Dan wordt ons Zijn

Heil be - reid. Dan wordt ons Zijn Heil be - reid.

2.

Slechts een méér erkennend leven
 Kan een schooner uitkomst geven,
 Voert van licht tot licht ons voort.
 Zijn wij zwak in dit ons pogen,
 God schenkt krachten uit den Hooge,
 Sterkt ons door 't Apostelwoord. (bis)

3.

O! laat niets ons dan verhind'ren,
 Om eendrachtig — als Gods kind'ren —
 Ons te toonen, méér en méér.
 Richten wij met vast vertrouwen
 't Oog op hem, die ons wil bouwen
 Tot een tempel, God ter eer. (bis)

119. Waar zich geen wolk meer dreigend toont.

1. Waar zich geen wolk meer dreigend toont, Noch nacht bet al om-

hult, Daar staat een wo - ning mij be - reid, Die al mijn heimwee stilt.

Refrein

Mij wacht een thuis, mij wacht een thuis vol liefd' en

licht, vol liefd' en licht, Een thuis, door God be - reid; Waar

f eeu-wig mij Zija liefd' om - zweeft, *mf* En niets dat oord ont-wijdt.

2.
 Geen smart, geen leed en geen geschrei
 Daar 't hoogst geluk verstoort:
 O Hemelsch thuis! welks reine glans
 Reeds nu mijn oog bekoort.
 Refr.: Mij wacht een thuis, enz.

3.
 Ontvlucht aan aardsche zorg en nood,
 Van zondemacht bevrijd,
 Smaak ik, wat God mij heeft beloofd:
 De eeu'ge Heerlijkheid.
 Refr.: Mij wacht een thuis, enz.

120. Woord, dat Jezus d' Apost'len gaf.

1. Woord, dat Je - zus d' A - pos - t'len gaf,

O heer - lijk le - vens - woord; Gij zijt mij tot een

stok en staf, O heer - lijk le - vens - woord!

Refrein

Woord, ook ons ge - ge - ven, Gij biedt ons nieuw

le - ven, O heer - lijk woord, o heer - lijk woord,

Hei - lig A - pos - tel - woord! woord!

2.
 Uit d'Apost'len klinkt gij met kracht,
 O heerlijk levenswoord;
 Geeft weer licht nu in donk'ren nacht,
 O heerlijk levenswoord!
 Refr.: Woord, ook ons gegeven, enz.

3.
 Lief'lijk klinkt gij op blijden toon,
 O heerlijk levenswoord;
 Reddend woord van des Vaders troon,
 O heerlijk levenswoord!
 Refr.: Woord, ook ons gegeven, enz.

121. Wijl - Eerst'lingsvolk! - u uit genâ.

1. Wijl, Eerst'lingsvolk!, u uit ge - nâ Gods Heils - plan is ver -

klaard; De Heer Zijn trouw - ver - bond met u Ge -

stand doet en be - waart; Laat schij - nen dan Zijn

waar - heids - licht, Groot is de dui - ter - nis; Vrees

ff
'tdrei-gen van den vij - and niet, De ze - ge is ge - wis!

2.
 Komt, kind'ren Gods! sluit u aaneen,
 Hier is d'Immanuel;
 Schaart u om Zijn geloofsbanier,
 Als 't geest'lijk Israël.
 Laat varen dan uw ijd'len zin,
 De lauwheid naar den geest;
 Gordt u in Heil'ge Geesteskracht,
 Weest moedig, onbevreesd!

3.
 Dat 't ons van hoogste waarde zij,
 Hoe wij tot Jezus staan;
 Of elk van ons Zijn Naam belijdt,
 En Zijnen weg wil gaan.
 Als zóó ons Christus' liefde dringt,
 Die elke ziel omvat,
 Verspreiden wij de zaligheid,
 Den glans van Salems Stad.

122. Zalig te weten: Ik ben Gods kind!

p *mf*
 1. Za - lig te we - ten: Ik ben Gods kind! Hij is in

mf
 Je - zus mij wel - ge - zind; Want door Diens lief - de is mij be -

mf Refrein
 reid: Vol - le ver - zoe - ning en heer - lijk - heid. 'k Wil daar - om

zin - gen, Je - zus tot eer: „Waar is een Hei - land,

f
 „als Hij, mijn Heer, Die in d'A - pos - t'len van de - zen

„tijd Door Zijn off'-ren - de lief - de mijn ziel ver-blijdt?!”

2.

Zalig te weten: Jezus, mijn Heer,
Is mij de Leidsman, Dien ik begeer;
Hem wil ik volgen op 't smalle pad,
Tot mij eens „lichte” d'eeuwige stad.
Refr.: 'k Wil daarom zingen, enz.

3.

Zalig te weten: Jezus is mijn!
Niets kan mij grooter rijkdom toch zijn.
Hij geeft mij ruste — trots aardsch gewoel —
En brengt mij daag'lijks nader aan 't doel.
Refr.: 'k Wil daarom zingen, enz.

123. Ziet! hoe Jezus' liefdegloed.

1. Ziet! hoe Je-zus' lief-de-gloed Zich aan ons ge-voe-len doet;

Hoort! hoe Zijn A-pos-tel-schaar Waarheid spreekt, zoo zon-ne-

klaar. Ja! 't Gezantschap Gods al - leén Voert naar 'theerlijk doel ons heen.

2.

Heil het huis van 't Eerst'lingskind,
Waar d'Apostel ruste vindt;
Waar d'Apostel wonen mag,
Dáár is 't licht — ja, held're dag.
Dáár is liefde, dáár is vree,
Deelt men Jezus' leven mee.

3.

Ja! zoo'n huis, dát zegent Hij,
Dáár slechts is men waarlijk vrij;
Dáár toch troont de God, Die leeft,
Die Zijn gaven rijk'lijk geeft.
Moog' ons hart en huis dan rein,
Voor Zijn Geest een rustplaats zijn.

124. Zoals de glanzende sterren verbleeken.

p

1. Zoo - als de glanzende sterren verbleeken,

Als 't licht der zonne de duisternis breekt, Zoo zal het glanzende

wereld verwazen, Bij 't licht, dat God in Zijn liefde ontsteekt.

Refrein

Laat liefde lichten bij werk en plichten,

Dat zal bestaan, wat in liefde is gedaan.

Moet gij dit leven, uw taak hier verlaten,

Dat blijft bestaan, wat in liefde is gedaan.

2.
Hebt gij voor Jezus hier dienend gestreden,
Trouw'lijk vermeld: „Zijne waarheid breekt baan!”
Gaat gij eens heen, toch zal blijven en leven,
Rijpend tot vrucht, wat in liefde is gedaan.
Refr.: Laat liefde lichten, enz.

3.
Hemelsche gaven — wie kan ze omvatten? —
Deelt Zijne hand ons in 't Heiligdom mee;
Nimmer zal Hij een der Zijnen vergeten,
Loonend hun werk met Zijn liefde en vree.
Refr.: Laat liefde lichten, enz.

125. Zijt g' Apostolisch naar den naam slechts?

mf

1. Zijt g' A - pos - to - lisch naar den naam slechts, Of A - pos - to - lisch met - ter - daad? Zijt g' u be - wust van u - we roe - ping, En van d'ont - van - gen zal - vings - daad? En van d'ont - van - gen zal - vings - daad? Vlei u niet

mf

met dien schoo - nen „naam”, Wil in het „we - zen” im - mer staan. Wil in het „we - zen” im - mer staan.

2.

Sta even stil, kom tot uzelfen,
 Hebt gij uw toestand overdacht?
 Nog is 't de tijd van Gods genade,
 Zie, dat gij Zijnen wil betracht. (bis)
 Wil op dien smallen weg steeds gaan,
 Dan hoedt gij u voor ijd'len waan. (bis)

3.

God laat de roepstem niet ontbreken,
 Dus merk toch op dit liefdeblijk;
 Nog kunt gij „dood” of „leven” kiezen,
 Bedenk: het is voor eeuwiglijk. (bis)
 Hoor, hoe Hij door d'Apostel noodt;
 God heeft geen lust in uwen „dood”. (bis)

4.

O! wil de hand der liefde achten,
 Die u door Hem wordt toegereikt;
 Bedenk: uw ziele moet versmachten,
 Wanneer Zijn liefde van u wijkt. (bis)
 Neem, wat Hij heden u nog biedt,
 Hoor naar Zijn stem, verhard u niet. (bis)

126. Aan U, o God! heb 'k mij bezondigd.

p

1. Aan U, o God! aan U heb 'k mij be-

mf

zon - digd, En voor Uw oog veel kwaad ge-

daan! Gij ziet mijn schuld, die mij den dood ver-

mf

kon - digt, Zie, Heer! mijn leed en jam - mer

mf

aan. Zie, Heer! mijn leed en jam - mer aan.

2.
U zijn mijn angst en zuchten niet verborgen,
Mijn tranen voor Uw aangezicht!
Mijn heer, mijn God! hoe lang moet ik nog vreezen,
Hoe lang U missen als mijn Licht? (*bis*)

3.
Heer! doe mij niet naar mijn bedreven zonden,
Vergeld mij niet naar mijne schuld!
Ik zoek U, Heer! laat mij Uw aanschijn vinden,
Gij God van liefde en geduld. (*bis*)

4.
Dat ik Uw weg blijmoedig weer betrede,
Zoodat mijn ziel haar rust hervind'!
Ik daag'lijks leve naar Uw welgevallen,
Gij zijt mijn Vader, ik Uw kind. (*bis*)

127. Heer! zie mij biddend staan.

p

1. Heer! zie mij bid - dend staan, Als Uw ver - lo - ren

kind; Mijn hart in oot-moed vraagt, Of 'knog ge-na - de

vind? Er is geen an-d're weg, Die voor mij o - pen-

staat; Dies wend ik mij tot U, Mijn Heil, mijn Toe-ver-

laat! Mijn Heil, mijn Toe-ver - laat!

2.

O! schenk mij Uw genā,
Erbarm U mijner, Heer!
'k Vertrouw op U alléén,
Zie gunstrijk op mij neer;
Mijn hart verlangt naar U,
'k Gevoel mij schuldbewust;
O! hóór mijn kinderbeē,
En geef mijn ziele rust! (*bis*)

3.

U ken ik als mijn God,
Die m'als een Vader mint;
Die 't levensbrood mij breekt,
Mij koestert als Uw kind.
Aan Uwer liefde bron
Lesch ik dan weer mijn dorst,
En vind na ziele-smart
Vertroosting aan Uw borst! (*bis*)

128. Hier is mijn hart.

1. } Hier is mijn hart, mijn God! ik geef het U, Al
Ik geef het U, zoo - als ik 't ge - ven kan, Laat

is het ook on - rein; } Ik bied het U uit
't U be - haag' - lijk zijn.

we - der - lief - de, Ver - geef mij, waar ik U mee grijf-

de, Hier is mijn hart! Hier is mijn hart!

2.

Hier is mijn hart! het zoekt in Christus heil,
 In Zijn Aposteldaän;
 Ik weet: Uw liefd' in Hem is zonder peil.
 Brengt mij nieuw leven aan.
 Bij U heb ik voor mijne wonden
 Steeds balsem, troost en rust gevonden.
 Bij U, mijn God! (*bis*)

129. Zie! biddend komen wij tot U.

1. Zie! bid - dend ko - men wij tot U: „Heer!

mf
schenk Uw volk ge - nâ!' Dat elk, van zon - den-

f last be - vrijd, In vreug - de huis - waarts ga. De *p*

f blij - de bood - schap klink' ook thans: „'t is 'nog ge-

mf „na - de - tijd!' Dat o - pent ons een pa - ra - dijs Van

Refrein

hoog - ste za - lig - heid. Ont - ferm U o - ver

ons, O, Bron van lief - d' en licht! Toon ons in Uw ver -

zoe - nings - dienst Uw vrien - d'lijk aan - ge - zicht.

2.

Wij naad'ren biddend tot Uw Troon,
 Bewust van onze schuld,
 Maar ook van Uw barmhartigheid,
 Uw eind'loos groot geduld.
 O! neem d' erkenning onzer ziel
 Als offerande aan;
 Onthoud Uw Vaderliefd' ons niet,
 Wees met Uw volk begaan.
 Refr.: Ontferm U over ons, enz.

130. Blijde wil ik luid verkonden.

1. Blij - de wil ik luid ver - kon - den. Dat de

Heer A - pos - t'len gaf, Want hun woord, vol geest en

le - ven, Dient mijn ziel tot stok en staf. Met de

macht, aan hen ge - ge - ven, Spreken

Met de macht, aan hen ge - ge - ven,

zij van schuld mij vrij,
 zij, Spre-ken zij van schuld mij vrij, Naar het
 Spre-ken zij van schuld mij vrij,

woord van hun - nen Zen -
 Naar het woord van hun - nen

mf
 der: „Wie u hoort, die hoort ook Mij!”
 Zen - der: „Wie u hoort, die hoort ook Mij!”

2.
 Dankbaar wil ik nu belijden
 Hem, Die mij mijn schuld vergaf;
 Die mij zelfs — door mijn Apostel —
 Helpen wil tot over 't graf.
 Want Zijn woord: „Wat gij, Apost'len!
 „Bindt op aard', dan wel bevrijdt,
 „Is van kracht, óók in de Heem'len”,
 Geldt voor tijd en eeuwigheid.

131. De lofzang klimt uit Sions zalen.

1. De lof - zang klimt uit Si ons za -

len Tot U met stil ont - zag; Daar zal men U, o

God! be - ta - len Ge - lof - ten dag bij dag. Gij

hoort hen, die Uw Heil ver - wach - ten, O Hoor - der

der ge-beën! Dies zul-len al-ler-lei ge-

slach-ten Oot-moe-dig tot U treën.

2.

Een stroom van ongerechtigheden
 Had d'overhand op mij;
 Maar ons weerspannig overtreden
 Verzoent en zuivert Gij.
 Welzalig, dien Gij hebt verkoren,
 Dien G'uit al 't aardsch gedruisch
 Doet naad'ren en Uw heilstem hooren,
 Ja! wonen in Uw huis.

132. Des Heilands groot erbarmen.

mf
 1. Des Hei-lands groot er-bar-men, Om-

vat-tend groot en klein, Ont-fermt zich o-ver

p
 ie-der, Die waar-lijk „kind” wil zijn. Hoort!

hoe Hij door d'A-pos-tel Ook thans Zijn Heil ons

mf
 biedt: „Laat „kin-d'ren” tot mij ko-men, Ver-

mf Refrein. *f*

„hin - dert de - zen niet!” Dit woord, zoo groot van

mf

waar - de, Klinkt o - ver - al op aar - de, Klinkt

o - ver - al op aar - de, Waar Hij A - pos - t'len zendt.

2.

Hoort! hoe de Heer de kind'ren
 Eens nam op Zijnen schoot;
 Hoe Hij ze zeeg'nend kuste,
 Kent gij een heil, zóó groot?
 Thans geeft Hij door d'Apostel
 Van deze liefde blijk,
 En spreekt nóg: „Komt, gij kind'ren!
 „Want u is 't Koninkrijk!”
 Refr.: Dit woord, enz.

f *mf*

duis - t're nacht voor - bij, De toe - gang tot den Va - der

f *ff*

vrij, Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! de Hei - land leeft!

2.

Halleluja! de Heiland leeft!
 Zoo klinkt de blijde mare,
 Ol hoort, hoe gaarne Hij vergeeft,
 Die zondaars wil vergâren.
 Hij neemt ons aan als Zijne Bruid,
 En noodigt ons ten Bruiloft uit.
 Halleluja! Halleluja! de Heiland leeft!

mf Refrein. *f*

„bin - dert de - zen niet!” Dit woord, zoo groot van

mf

waar - de, Klinkt o - ver - al op aar - de, Klinkt

o - ver - al op aar - de, Waar Hij A - pos - t'len zendt.

2.

Hoort! hoe de Heer de kind'ren
Eens nam op Zijnen schoot;
Hoe Hij ze zeeg'nend kuste,
Kent gij een heil, zóó groot?
Thans geeft Hij door d'Apostel
Van deze liefde blijk,
En spreekt nóg: „Komt, gij kind'ren!
„Want u is 't Koninkrijk!”
Refr.: Dit woord, enz.

3.

O! mocht Zijn Geest ons leeren
Volbrengen onzen plicht;
Dat w' op den Godsweg wand'len,
Beschenen door Zijn licht;
In des Apostels handen
Te leggen gansch ons lot,
Dan spreekt Hij: „k Wil u wezen
„Uw Helper en uw God!”
Refr.: Dit woord, enz.

133. Een genadestroom vol barmhartigheid.

mf

1. Een ge - na - de - stroom vol barm - har - tig - heid Biedt mij

mf

Je - zus door d' A - pos - tel aan; Brengt mijn ziel tot rust,

maakt het hart ver - blijd, Rei - nigt mij, hoe ook met zond' be -

laän. 'k Werp dus zon-der schroom mij in de-zen stroom, Nu ge-

voel ik Je-zus' lief-de-gloed; Ja! Hij deelt mij mee

wa-ren zie-le-vree, Die het bit-terst lij-den zelfs ver-zoet.

2.

Thans weer opgericht en bevrijd van schuld,
 Met d' Apostel één van hart en zin,
 Neem ik doelbewust en bezield met lust,
 Op Gods arbeidsveld mijn plaats weer in.
 Nu met meer geduld en genâ vervuld,
 Wil ik trachten, om voor groot en klein,
 In oprechten zin en uit broedermin,
 Tot een zegen, tot een licht te zijn.

134. Goede Herder! U zij dank.

1. { Goe-de Her-der! U zij dank
 Ze-gen bei-de. spijs en drank.

Voor de zoe-te he-mel-wei-de; }
 Dat ik dank-baar mij ver-blij-de. }

Gij, Heer! woudt in de-ze ga-ven.

Mij-ne zie-le we-der la-ven.

2.

Waar ik ben, Gij zijt met mij,
Vroolijk ga ik naar mijn woning:
Blijf in mij, ik blijf in U,
Ja! mijn ziel eert U als Koning.
Dat ik, Heiland! dan het eten
Van het Bondsmaal nooit vergete.

135. Halleluja! de Heiland leeft!

1. Hal - le - lu - ja! de Hei - land leeft! Heft

The first system of music features a treble and bass clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a common time signature. The melody is marked with a forte 'f' dynamic. The lyrics '1. Hal - le - lu - ja! de Hei - land leeft! Heft' are written below the notes.

vroo - lijk op de han - den, De hel - le - macht des

The second system continues the melody with dynamics of mezzo-forte 'mf' and forte 'f'. The lyrics 'vroo - lijk op de han - den, De hel - le - macht des' are written below the notes.

dui - vels beeft, Ver - bro - ken zija de ban - den. Nu is de

The third system concludes the piece with a mezzo-forte 'mf' dynamic. The lyrics 'dui - vels beeft, Ver - bro - ken zija de ban - den. Nu is de' are written below the notes.

duis - t're nacht voor - bij, De toe - gang tot den Va - der

The first system on the second page features a treble and bass clef with a key signature of three sharps and a common time signature. The melody is marked with forte 'f' and mezzo-forte 'mf' dynamics. The lyrics 'duis - t're nacht voor - bij, De toe - gang tot den Va - der' are written below the notes.

vrij, Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! de Hei - land leeft!

The second system continues the melody with dynamics of forte 'f' and fortissimo 'ff'. The lyrics 'vrij, Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! de Hei - land leeft!' are written below the notes.

2.

Halleluja! de Heiland leeft!
Zoo klinkt de blijde mare,
O! hoort, hoe gaarne Hij vergeeft,
Die zondaars wil vergaen.
Hij neemt ons aan als Zijne Bruid,
En noodigt ons ten Bruiloft uit.
Halleluja! Halleluja! de Heiland leeft!

136. Heerlijke, lieflijke plaatse!

1. Heer - lij - ke, lief - lij - ke plaat - se!

Waar ik de rus - te vond, Vrij-spraak en vre - de mocht

hoo - ren, Uit des A - pos - tels mond.

Je - zus sprak - door mijn A - pos - tel - :

„Nu zijt gij waar - lijk vrij; U zijn de zon - den ver -

„ge - ven, Ik leef en gij leeft met Mij!”

2.

Heerlijk heeft Gods licht geschenen
Door het Apostelwoord;
Vrijheid, genade, verlossing
Kwam uit d'erkenning voort.
Ons zijn de zonden vergeven,
Wij zijn verheugd en blij,
Bieden ook and'ren dit leven,
En spreken elk ander vrij.

137. Het juk is nu verbroken.

mf

1. Het juk is nu ver-bro-ken, De ban-den zijn ge-
 slaakt; Het heer-lijkst woord ge-spro-ken, Dat vrij en
 za - lig maakt. Laat ons nu voo - lijk zin - gen Van
f
 Go - des lief - de - macht, Zijn Zoon heeft door d'A-
ff

pos - tel Ver - los - sing ons ge - bracht.

2.

Gods Engel treedt nu nader
 In deez' gewijde stond',
 Vernieuwt ook met den Vader
 Ons wederzijdsch verbond.
 Komt! laat ons Hem nu dienen,
 Dien Heer der Heerlijkheid,
 Die ons, uit louter liefde,
 Den disch weer heeft bereid.

138. Hoe zalig, hoe heerlijk, o Jezus!

1. Hoe za - lig, hoe heer - lijk, o Je - zus! Met
 U in ver - bin - ding te zijn. Ja! groot is, o Heer! Uw ge-

na - de, Gij maakt ons het har - te weer rein.

Refrein

Ja bij U, aan Uw borst, Daar lescht mij - ne
Ja bij U, aan Uw borst,

ziel ha - ren dorst. Ja bij U, aan Uw
ziel, mij - ne ziel ha - ren dorst. Ja bij U,

borst, Daar lescht mij - ne ziel ha - ren dorst.
aan Uw borst,

2.

Wij waren voorheen aan het dwalen,
Wij zochten, maar vonden U niet;
Doch nu kennen w' U in d' Apostel,
Door wien Gij Uw leven ons biedt.
Refr.: Ja bij U, enz.

3.

Wij willen met daden U danken
Voor 't heil, dat G' ons nu reeds bereidt:
Sterk verder ons in den geloove,
En leidt ons in Uw Heerlijkheid.
Refr.: Ja bij U, enz.

139. Hoe zalig, verlost te zijn.

p
Hoe za - lig, ver - lost te zijn, Rein van ge - moed; Ik
1. } Van zond' en na - la - tig - heid Kreeg ik be - rouw, En

mf
weet mij be - vrijd en rein En heb weer moed.
juich nu vol za - lig - heid: „Je - zus is trouw!” }

mf Refrein

Ik prijs Zij - ner lief - de macht, Mij zoo na - bij - ge - bracht,

Die, met haar won - d're kracht, Mij heeft ver - lost.

2.
 O Jezus, Gij Zegeheld!
 Mijn God, mijn lust!
 Voor U wijkt het wreed geweld,
 Bij U is rust.
 Bij U ben 'k in veiligheid,
 Trots Satans macht,
 Uw woord is vol zaligheid,
 Vol licht en kracht.
 Refr.: Ik prijs, enz.

140. Ja! groot is de genade toch.

mf

1. Ja! groot is de ge - na - de toch, Met Je - zus

mf *f*

één te zijn; Met Hem, Die door d' A - pos - t'len werkt, Gods

mf Refrein *f*

erf - ge - naam te zijn. Daar roept het hart vol ju - bel uit: „O!

mf

„welk een za - lig - heid, Door Je - zus kind van God te zijn, Hier,

f

„en in eeu - wig - heid! Hier, en in eeu - wig - heid!”

2.

Hoe zalig is het leven toch,
Nu Hij ons hart bewoont;
Nu Hij ons van Zijn vrede geeft,
En Zijn genā ons toont.
R e f r. : Daar roept het hart, enz.

3.

Thans aangevuld met nieuwe kracht,
Met moed en arbeidslust,
Gaan wij met Hem al strijdend voort;
Ons wacht een eeuw'ge rust.
R e f r. : Daar roept het hart, enz.

141. Jezus heeft ons uitgenoodigd.

mf
1. Je-zus heeft ons uit - ge - noo - digd: „Komt! ge-

mf „niet met Mij het Maal, 'kGeef Mijn le - ven u tot

mf „spij - ze, En ver - geef u me - nig - maal!” Ja! Hij

mf heeft Zijn bloed (Zijn le - ven) Of - f'rend he - den

mf uit - ge - stort; Heeft den dood de macht ont - no - men,

mf 1. Dekt' in lief - de ons te - kort. ons te - kort.
2.

2.

In dien zelfden geest der liefde
Bieden wij ons offer aan,
En betuigen door den rondgang,
Dat wij in Zijn wezen staan.
Gaarne offeren wij ons leven,
Stellen daarmee ieder vrij;
Dat deez' disch opnieuw het teeken
Dier verzoening ons dus zij! (bis)

142. Jezus mint de kind'ren zeer.

mf
1. Je - zus mint de kin - d'ren zeer, Is dan ook der

p
kin - d'ren Heer; Gij, die dus uw kin - d'ren mint,

mf Refrein
Brenge ze tot dien Kin - der - vrind. Brenge ze mee,

brenge ze mee, Brenge toch ook de kin - d'ren mee;

mf
Leide ze tot den Hei - land heen, Laate ze na - der - treên.

2.

Laate de kind'ren nadertreên,
Jezus wil ze om Zich heen;
Zie, hoe Hij Zich tot hen bukt,
En ze aan Zijn harte drukt.

Refr.: Brenge ze mee, enz.

3.

Jezus, Die voor allen kwam,
Maar een kind tot voorbeeld nam,
Sprak: „Wordt kind'ren toch gelijk,
„Hunner is Gods Koninkrijk!”
Refr.: Brenge ze mee, enz.

143. Komt! bieden wij elkander.

1. Komt! bie - den wij el - kan - der Ons hart ver - zoe - nend

aan; De kluis - ters zijn ver - bro - ken, d' A -

pos - tel brak ons baan. Komt, kin - d'ren Gods! weest

vroo - lijk nu, De we - gen zijn weer vrij; De

Midd' - laar Gods ver - nieuw - de 't Ver - bond met u en mij.

2.

Geen Godskind blijve achter,
Waar Jezus vóór wou gaan;
Hij bood in Zijn Apostel,
Zich tot verzoening aan.
Ons hartensoffer — zoo gebracht —
Uit liefdedrang alléén,
Bindt, als Gods huisgenooten,
Ons trouw en vast aaneen.

3.

Wij danken den Apostel,
Die 't eerst zich dienend gaf;
Hij wenteld' als Gods Engel,
De steenen van het graf.
„Leg, Vader! thans Uw zegen nog
„Op 't uitgestrooide zaad;
„Dat and'ren mogen proeven,
„De vrucht in woord en daad!”

144. „Komt!“ sprak Gods Geest.

mf

1. „Komt!“ sprak Gods Geest, door Hem, Die is ge-
 zon-den, „Een blij - de bood - schap wil ik u ver-
 „kon - den: } Hier zult voor droef - heid vreug - de gij ont-
 } 't Ge-waad des Lofs, na ang - stig zie - le-

mf Refrein *f*

„van - gen, }
 „pran - gen”. } Lof, dank en eer, zij on - zen

p

lief! God heeft ons lief!
mf God heeft ons lief! *p* God heeft ons lief!

Komt! stem - men w' allen jub' - lend in: „God heeft ons lief!”

2.

Juicht! gij, die Hem zijt toegewijd:
 „God heeft ons lief!”
 Smaakt Zijne liefd' en vriend'lijkheid,
 God heeft ons lief!
 Hij is voor ons zoo goed en mild,
 Ons t'allen tijd een zon en schild,
 Al onze zielesmart Hij stilt,
 God heeft ons lief!

Refr.: God heeft ons lief! enz.

145. Komt! stemmen w' allen jub'lend in.

mf *sf*

1. Komt! stem-men w'al-len jub'-lend in: „God heeft ons lief!”

mf *sf*

Roemt al-len Zij-nen zon-daars-min, God heeft ons lief!

p

{ Prijs nu dien Heer, zoo vol ge-nā, } Wij zijn ver-lost, Hal-
 { Zijn liefd' is zon-der we-der-gā, }

sf *mf* *Refrein*

le-lu-jal God heeft ons lief! God heeft ons

p

lief! God heeft ons lief!

mf *p*

God heeft ons lief! God heeft ons lief!

mf *sf*

Komt! stem-men w' allen jub'-lend in: „God heeft ons lief!”

2.

Juicht! gij, die Hem zijt toegewijd:
 „God heeft ons lief!”
 Smaakt Zijne liefd' en vriend'lijkheid,
 God heeft ons lief!
 Hij is voor ons zoo goed en mild,
 Ons t'allen tijd een zon en schild,
 Al onze zielesmart Hij stilt,
 God heeft ons lief!

Refr.: God heeft ons lief! enz.

146. Lieve Heiland! Uwe goedheid.

1. Lie - ve Hei - land! U - we goed - heid Was zoo

groot, zoo vol ge - na - de; Stort - te vre - de in ons

har - te, Dat met zon - de was be - la - den.

Refrein

Dank - baar, blij, jui - chen wij: „Je - zus
Dank - baar, blij, jui - chen wij,

„sprak van schuld ons vrij! Sprak van schuld ons vrij”

2.

Door Uw woord, vol geest en leven,
Woudt G'in ons nieuw leven wekken;
En in liefde — door d'Apostel —
Onze harten tot U trekken.

Refr.: Dankbaar, blij, enz.

3.

Jub'lend brengen onze harten
U den dank voor deze stonde,
Voor de vrijspraak, ons geworden,
Gij vergaaft ons onze zonden.

Refr.: Dankbaar, blij, enz.

147. Loof, loof den Heer.

1. Loof, loof den Heer, mijn ziel met al - le

krach - ten; Ver - hef Zijn Naam, zoo groot, zoo

hei - lig 'tach - ten; Och, of nu al wat

in mij is, Hem preez' Loof, loof mijn ziel! den

Hoor - der der ge - be - den; Ver - geet nooit

een van Zijn wel - da - dig - he - den; Ver -

geet ze niet, 'tis God, Die z' u be - wees.

2.

Loof Hem, Die u, al wat gij hebt misdreven,
 Hoeveel het zij, genadig heeft vergeven,
 Uw krankheên kent en liefderijk geneest;
 Die van 't verderf uw leven wou verschoonen,
 Met goedheid en barmhartigheid u kronen,
 Die u altijd een Helper is geweest.

148. Mij is genade wedervaren.

1. Mij is ge - na - de we - der - va - ren,
 Wijl Je - zus he - den voor mij leeft; Ik mag als
 Gods - kind nu er - va - ren, Dat dood en hel - le
Refrein
 voor Hem heeft. Door mijn A - pos - tel, Zijn Ge

zant, Heeft Hij ook nu 't ge - richt ver -
 band, Zijn won - der - ba - re lief' en
 trouw Zijn mij de rots, waar - op ik bouw.

2.

De Vader toont zich in dit heden
 In volle liefd' tot mij, Zijn kind,
 Wijl Hij door Jezus mij geeft vrede.
 En mij steeds dichters aan Zich bindt.
 Refr.: Door mijn Apostel, enz.

3.

Moog' niets mij van Zijn liefde scheiden,
 Noch hoogte, diepte, dag noch nacht,
 Wijl Hij mij eeuwig wil bereiden,
 De Heerlijkheid, waarop ik wacht.
 Refr.: Door mijn Apostel, enz.

149. O Heiland Jezus! Kindervrind!

mf
1. O Hei-land Je-zus! Kin-der-vrind! Dien ik in

mijn A-pos-tel vind, Wilt Gij mij ma-ken

goed en rein, Dat ik een Gods-kind mo-ge zijn!

2.

O Zon! Die God de Vader zond,
Wiens licht straalt over 't wereldrond;
Die leven wekt en warmte geeft,
Heil 't kind, dat U gevonden heeft!

3.

O, zegen mijn verlang'n, Heer!
Dat ik mag leven tot Uw eer;
O! dat ik in Uw licht steeds sta,
Gehoorzaam, Heer! Uw wegen ga.

4.

Dat 'k als de Eng'len zij gezind,
In dienen steeds mijn luste vind';
Voor U, mijn Heiland! ik slechts knie!'
En Uwer blijf' met hart en ziel!

150. O! ik heb nu heil gevonden.

mf
1. O! ik heb nu heil ge-von-den, Rust ge-

werd mijn moe-de ziel; Voor de macht van Go-des

f *p*
lief-de Dank-baar ik nu ne-der-kniel. Door het

woord van Zijn A-pos-tel Lescht Hij mij - ner zie - le

Door het woord van Zijn A-pos-tel Lescht Hij mij - ner zie - le

dorst; Hij voedt mij met brood des
dorst; Hij voedt mij met brood des

Le-vens, Doet mij rus - ten aan Zijn borst.

Le-vens, Doet mij rus - ten aan Zijn borst.

2.

O hoe heerlijk! o hoe zalig!
— Door het machtwoord vrij en rein —
In het nieuw ontvangen Leven,
Als Gods kind'ren één te zijn;
Ook met allen, die reeds gingen —
Ons vooruit — in zaal'gen staat,
Door dien éénen band verbonden,
Welke heet: Gods Liefdedaad.

3.

O! hoe schoon is 't in den hemel,
Die ons hier reeds wordt bereid;
Waar de ziel van alle banden,
Die haar knellen, wordt bevrijd.
Waar wij allen uit genade
Mogen roemen: „God is goed!
„In het kleed van Zijn Apost'len
„Treedt Hij Zelf ons tegemoet!”

151. 'k Roem in het leven.

I. 'k Roem in het le - ven, dat in het he - den

Vrij - heid, ver - los - sing en vre - de scheakt;

Daar - van ge - tuig ik, niet van 't ver - le - den,

f

He - den, ja he - den, Gods lief - de wenkt.

mf

'k Wil dus niet dwa - len, mij niet be - pa - len

mf

Bij dat, wat toch slechts den dood mij baart; 't Eeu - wi - ge le - ven

f

wordt slechts ge - ge - ven Daar, waar A - pos - t'len

mf
Refrain

zijn op aard'; Za - lig de ziel, die U
Za - lig die U

kent, o Heer! Zoo - als Gij he - den U toont;
kent, o Heer! Zoo - als Gij U toont;

Die zoekt ook im - mer vol ver - lan - gen weer De
Die zoekt steeds vol ver - lan - gen weer De

f *mf*

plaat - se, waar Gij woont. Za - lig de ziel, die U
plaat - se, waar Gij woont. Heil! die

kent, O Heer! Zoo - als Gij he - den U
kent den Heer, Zoo Hij zich

toont; Die zoekt ook im - mer vol ver -
toont; Die zoekt mer vol ver -

lan - gen weer De plaat - se, waar Gij woont.
lan - gen weer De plaat - se, waar Hij woont.

2.

O! welk een rijkdom, God is mijn Vader!
Zal dan mijn harte niet vroolijk zijn?
Ik mag Zijn liefde heden ervaren,
O! welk een vreugde, Zijn kind te zijn!
Komt! laat ons juichen,
Dankbaar betuigen,
Dat God Zijn Wezen ons openbaart:
Vol van genade, liefde en waarheid,
Door der Apost'len werk op aard'.
Refr.: Zalig de ziel, enz.

152. U wil ik prijzen.

1. U wil ik prij - zen, U wil ik dan - ken, Want zoo Uw

Naam is, Heer! is ook Uw daad; Gij hebt nieuw le - ven mij ge

ge - ven, Gij, Vre - de - vorst, Gij eeuw - ge, wij - ze Raad!

mf Refrein
Dank zij U, o Je - zus! dier - baar Of - fer - lam,

U, Die mijn krank-heên wil - lig op U nam.

2.

U wil ik roemen met nieuwe lied'ren,
 Want zoo Uw Naam is, Heer! is ook Uw roem;
 'k Wil mij geheel U toevertrouwen,
 U, door Wiens liefd' ik God mijn Vader noem.

Refr.: Dank zij U, enz.

3.

U wil ik eeren in Uw Gezanten,
 Want zoo Uw Naam is, Heer! is ook Uw kracht:
 Van vijand ben ik vriend geworden,
 Door 't licht des heils, wat Gij door hen mij bracht.

Refr.: Dank zij U, enz.

153. Vredeking! vol genade.

1. } Vre - de - ko - ning! vol ge - na - de, Gij biedt
 Nu G'ons he - den we - der noo - digt: „Komt! ge-

ons een rijk ont - haal,
 „niet met Mij het Maal!“ } Dank - baar wil - len wij ons

zet - ten Aan den disch, door U be - reid, 't Har - te

vindt slechts hier ver - kwik - king, Hier de ziel haar

za - lig - heid. Hier de ziel haar za - lig - heid.

2.

Vrede, zegen, heil, erbarming,
Liefde, goedheid, vriend'lijkheid,
Daarmee spijzigt G'onze ziele,
En bereidt G'ons zaligheid.
Innig dankbaar voor die gaven,
Rusten wij aan Uwe borst;
Geven w'ons geheel U, Heiland!
Die ons lescht der ziele dorst. (bis).

154. Welk een stroom van reine liefde.

1. Welk een stroom van rei - ne lief - de Breekt zich
baan uit Je - zus' hart; Komt tot mij door Zijn A
pos - t'len, Geeft mij steun bij leed en smart. Lief - de

The musical score is in 9/8 time, with a key signature of one flat. It features a piano accompaniment and a vocal line. The first system is marked *mf*. The second system is marked *f*. The third system is marked *mf* and *f*.

zon - der we - der - ga - de Stroomt mij toe uit
Lief - de zon - der
de - ze bron; O! dat elk die rei - ne
O! dat elk die rei - ne
lief - de In haar vol - heid toch om - vat - ten kon!

The musical score is in 9/8 time, with a key signature of one flat. It features a piano accompaniment and a vocal line. The first system is marked *mf*. The second system is marked *f*. The third system is marked *mf*.

2.

Ik wil zingen van de daden,
Die God doet door Zijnen Zoon:
In d' Apost'len staat die liefde,
Wordt zij elk weer aangeboôn.
Liefdebron! gij zijt mij heilig,
Slechts door u mijn ziel herleeft;
Liefde zonder wedergade!
Gij mij troost en nieuwe krachten geeft.

155. Dat de harten immer vroolijk.

mf

1. Dat de har - ten im - mer voo - lijk

mf

En met dank ver - vuld steeds zijn; Want de lief - de

Gods be - wijst ons, Dat wij Zij - ne kin - d'ren zijn.

f *mf*

Refrein!

Im - mer voo - lijk, im - mer voor - waarts, Oog en hart op 't

mf

doel ge - richt! Heer - lijk schoon toch is de

f

weg des Le - vens, Die ons voert van licht tot licht.

2.

God leidt ons in Zijne liefde,
 Staat ons bij in onzen strijd,
 Zijn genâ is 't, die Hij daag'lijks
 Over ons, Zijn kind'ren spreidt.

Refr.: Immer vroolijk, enz.

3.

Zijn w'oprecht in onze wegen,
 Dan ons pad verlicht steeds is;
 Smaken wij reeds hier den zegen,
 Komen aan het doel, gewis!

Refr.: Immer vroolijk, enz.

156. Dat ik den Godsgezant.

1. Dat ik den Gods - ge - zant Voort - du - rend vol - gen

mag, Van har - te zij - nen dienst mij wijd', Tot

Refrein
aan mijn jong - sten dag. Mij trekt zijn lief - des -

stem, En op zijn Va - der - woord, Ga'k ie - d'ren dag méér

één met hem Een schre - de huis - waarts voort; Huis - waarts

voort, huis - waarts voort, Een schre - de huis - waarts voort.

2.

Mijn wank'le schreden sterkt
d' Apostel immer mij;
Ja! hij is mijner ziele lust,
Als toevlucht steeds nabij.

Refr.: Mij trekt, enz.

3.

Ja! mijns Apostels woord
Dient mij tot stok en staf;
Zijn lief'en trouw zijn mij ten pand
Tot aan — en over — 't graf.

Refr.: Mij trekt, enz.

157. Eere zij U, onzen God!

1. Ee - re zij U, on-zen God! Gij leidt ons

le - vens-lot, Gij leidt ons le - vens-lot,

Voert ons naar't doel. Va - der der eeu - wig - heid!

Bron van barm - har - tig - heid! Uw groo - te

heer - lijk - heid - Uw heer - lijk - heid - Komt ons op

aar - de reeds Mild te - ge - moet.

Va - der der eeu - wig - heid!

Vol van lank - moe - dig - heid,
 eeu - wig - heid! Vol van lank -

f
Vol van lank - moe - dig - heid!
f
moe - dig - heid, lank - moe - dig - heid!
mf
Hel - per in nood! Uw liefd' is groot!

2.

Eere zij U, 's Vaders Zoon!
Gij kiest ons hart ter woon, (*bis*)
Zoekt ons ook nu.
Als Bron van heerlijkheid
Hebt Gij weer zaligheid
Aan ons, Uw volk, bereid — Uw volk bereid;
Nu juicht Uw Eerst'lingsschaar, Uw Naam ter eer:
„Koning en Vredevorst!
„Gij, Die mijn lasten torst,
„Gij, Die mijn lasten torst, (lasten torst.)
„Gij zijt mijn lust! Gij Bron van rust!”

158. Gelijk de landman, moe van 't ploegen.

1. Ge - lijk de land - man, moe van 't ploe - gen, De
nei - gend' a - vond - scha - duw groet, Zoo zien ook!
wij, bij al ons zwoe - gen, Dat on - ze
dag ten ein - de spoedt. Niet eeu - wig zal die'

ho - pe kwij - nen, Die naar het „eeu - wig

aan - zijn' smacht, Dit oo - gen - blik zal haast ver -

schij - nen, Dat is de rust, door ons verwacht.

2.
 Die hoop leert wijs en heilig leven,
 Zij lenigt zelfs den zwaarsten druk;
 Zij zal aan 't hart voldoening geven,
 Dat smachtend beidt het waar geluk.
 Zij geeft gelatenheid in 't lijden,
 Als 't kwaad ons aangrijpt of belaagt;
 Zij leert in druk zich nog verblijden,
 Als d'onschuld, die om Jezus draagt.

3.
 Die hoop moet al ons leed verzachten,
 Komt, reisgenooten! 't hoofd omhoog!
 Voor hen, die 't heil des Heeren wachten.
 Zijn bergen vlak en zeeën droog.
 O zaligheid! niet af te meten,
 O vreugd! die alle smart verbant,
 Daar is de vreemd'lingschap vergeten,
 En wij, wij zijn in 't Vaderland.

159. Halleluja! eeuwig dank en eere.

Hal - le - lu - ja! eeu - wig dank en ee - re, Lof, aan -

bid - ding, wijs - heid, kracht, Word', op aard' en in den

he - mel, Hee - re! Voor Uw liefd' U toe - ge - bracht!

Va - der! Sla ons steeds in lief - de ga - de, Zoon des

Va - ders! Schenk ons Uw ge - na - de, Uw ge - meen - schap,

Geest van God! A - men! Zij ons eeu - wig lot!

160. Halleluja! lofgezongen.

1. Hal - le - lu - ja! lof - ge - zon - gen Je - zus

Chris - tus, on - zen Heer! Paart, ver - los - ten!

hart en ton - gen, Juicht Zijn liefd' en macht ter

eer! Hem, Die redt uit al - le noo - den,

Die waar - ach - tig en ge - trouw, Vast - heid

geeft aan't Gods - ge - bouw; Hem, den Eerst' - ling

uit de doo - den, Hem, den Ko - ning van't heel -

al, Wien 'theel - al eens ee - ren zal.

2.

Halleluja! onze zangen
 Zijn voor eeuwig Hem gewijd,
 Die het Godsrijk heeft ontvangen,
 Als het loon op Zijnen strijd;
 Die aan 't kruis zich liet verhoogen,
 En ons minde tot den dood,
 Met een liefd' ondenkbaar groot,
 Met een Godd'lijk mededoogen;
 Hem, Die ons onrein gemoed
 Heeft gewasschen in Zijn bloed.

3.

Halleluja! 't loflied rijze!
 Hem, Die onze banden slaakt.
 Hem, Die ons, Zijn Naam ten prijze,
 Koningen en Priesters maakt;
 Die ons opkweekt onder lijden
 En ons, door Zijn Geest bestuurd,
 Door Zijn kruisdood angevuurd,
 Waken, bidden leert en strijden;
 Hem zij heerlijkheid en macht
 Eeuwig, eeuwig toegebracht.

4.

Amen! Jezus Christus! Amen!
 Ja! Gij zult in 't groot heeal
 't Rijk der duisternis beschamen,
 Tot het niet meer wezen zal.
 Woon, o Heiland! in ons midden;
 Onder Uwe heerschappij
 Zijn wij zalig, zijn wij vrij;
 Leer ons strijden, leer ons bidden!
 Amen! heerlijkheid en macht
 Word' U eeuwig toegebracht!

161. Heb dank, o trouwe God en Vader!

I. Heb dank, heb dank, o trou - we God en

Va - der! Voor licht en heil, ons he - den weerge -

bracht; Wij ken - nen U nu na - der, voor

ons is't nu geen nacht, U daar-voor eer! Gij

hebt Uw Zoon ge - zon - den, Die door d'A - pos - t'len

weer Uw Heil ons doet ver - kon - den, Ons

hart met U ver - bindt, o Heer! Ons

hart met U ver - bindt, o Heer! U zij de

lof, U zij de dank uit al - ler

mond ge - bracht, Uit al - ler mond ge - bracht!

2.

Heb dank, heb dank, o milde Vredeking!
 Die steeds in Uw Gezanten met ons zijt,
 Tot heil van ons, Gods kind'ren, in dezen onzen tijd,
 Heb daarvoor dank!
 Wat zou Uw volk gebeuren,
 Zoo Gij niet met ons waart:
 Hoe zou de wolf verscheuren
 De kudde, Heer! door U vergaard. (bis)
 Wij groeten U, wij groeten U,
 Die door d'Apostelhand
 Ons voert naar 't Vredeland!

162. Immer moedig voorwaarts!

1. Im - mer moe - dig voor - waarts! Wat ook ko - men mag;

Voorwaarts met d'A - pos - tel, Strij - dend dag aan dag.

In zijn hand van lei - ding Zich de staf be - vindt,

Waar de God der Go - den Zij - ne macht aan bindt.

Mag de vij - and drei - gen En u te - gen - staan,

Wil toch met d' A - pos - tel Moe - dig voor - waarts gaan.

2.

Immer moedig voorwaarts!
 Uitverkoren volk;
 Waar gij staan of gaan moogt,
 Dekt u 's Heeren wolk;
 Zij trekt met u mede,
 Zij het dag of nacht,
 Weet! die wolk des Heeren
 Is Zijn Engelmacht.
 Wil geen macht dus vreezen,
 Dan uw Heer alléén,
 Wis zult gij dan erven
 Al Zijn heerlijkheên.

163. Nu dankt mijne ziel.

voor Uw ge - nâ, o
 1. Nu dankt mij - ne ziel voor Uw ge - nâ, o

God! Want door 's men - schen zoon hebt Gij mij weer ge - hol - pen. Zijn

Zijn lief - de wil 'k be - zin - gen, Zijn lief - de wil 'k be - zin - gen, be - zin - gen, be - zin - gen,

Zijn lief - de wil 'k be - zin - gen, be - zin - gen, Waardoor hij
 lief - de wil 'k be - zin - gen, be - zin - gen, be - zin - gen, be - zin - gen,
 zin - gen, Zijn lief - de wil 'k be - zin - gen, be - zin - gen,

mij zoo za - lig maakt, Waar-door hij mij zoo za - lig

maakt, Zoo za - lig maakt, zoo za - lig

maakt, Waar - door hij mij zoo za - lig maakt.

2.

Hij heeft mijne ziel van het geweld bevrijd,
 En opnieuw haar aan zich zelve weergegeven;
 Hij gaf voor mij Zijn leven, Zijn leven,
 Dat ik het leven vinden zou,
 Dat ik het leven vinden zou,
 Ik leven zou, ik leven zou,
 Opdat ik eeuwig leven zou.

164. Of 't in de wereld stormt en raast.

1. Of 't in de we - reld stormt en raast, Gods volk ziet

wel - ge - moed In 't licht van des A - pos - tels woord De

toe - komst te - ge - moet. De tijds - om - stan - dig - he - den

gaan Ge - wis ons niet voor - bij; 't Ge - loof in on - ze

roe - ping is De troost voor u en mij.

2.

Dat vast geloof is ons een staf
 In 's werelds donk'ren strijd;
 Doet wank'len, noch versagen ons,
 Sterkt ons te allen tijd.
 Wij trekken met d'Apistel voort
 En gaan van licht tot licht;
 Wij houden op ons eeuwig doel
 Alléén het oog gericht.

165. Ons aller danklied, Heere!

1. Ons al - ler dank - lied, Hee - re! Klimm'

op tot U - wen Troon; Wij zin - gen U ter

ee - re, Voor 'tHeil, ons aan - ge - boën.

Wij zijn tot nu ge - ble - ven, Doch

niet door ei - gen kracht; Gij Heer! hebt ons ge -

hol - pen Met U - wer lief - de macht.

Refrein

Gij schenkt - trots el - ken vij - and - Steeds nieu - we

kracht en bij - stand In Je - zus on - zen

Hei - land 'Aan ons, door Diens Ge - zant.

2.

Mocht ook de Satan werken,
 Die slechts verderven wil,
 Gij woudt 't geloof versterken,
 Wij zijn vertrouwend, stil.
 Waarheen wij ons ook wenden,
 Strijd wacht ons overal;
 Met hem, dien Gij woudt zenden,
 Staan wij, Uw kind'ren, pal.
 Refr.: Gij schenkt, enz.

3.

Trots machten — hoog als bergen —
 Trots 't loeien van den wind,
 Trots Satan en diens tergen,
 Wij weten ons Gods kind!
 Gij Heer! doet bergen vallen,
 Den stormwind legt Gij neer;
 Dies laten wij nu schallen
 Ons loflied, tot Uw eer!
 Refr.: Gij schenkt, enz.

166. Ons aller danklied stijge.

1. Ons al - ler dank - lied stij - ge Tot

U, o God! om - hoog, Wijl Je - zus in d'A

pos - tel Tot ons Zich ne - der - boog.

Door Sa - fans macht ge - bon - den, Als

tem - pel Gods ont - wijd, Zóó hebt Gij ons ge -

von - den, Ver - ga - derd wijd en zijd.

Wij dan - ken U, o Va - der! Wij dan - ken

U, o Va - der! Gij hebt ons al - te -

ga - der Uit Sa - fans macht be - vrijd.

2

Uw Geest doet hier ons hooren,
 Waartoe wij zijn gezocht:
 Dat 't volk, door U verkoren,
 Uw tempel vormen mocht.
 Als steenen aan dien tempel —
 Gevormd en toebereid —
 Is onze plaats des dienens
 Hier en in eeuwigheid.
 Wij danken U, o Vader! (bis)
 Gij voert ons immer nader
 Tot Uwe Heerlijkheid.

167. Schenk ons, Vader! Uwen zegen.

1. Schenk ons, Va-der! U-wen ze-gen, Eer wij

uit el-kan-der gaan; Houd Gij ons op U-we

we-gen, Doe ons in Uw ar-beid staan.

Ze-gen'twoord van Uw A-pos-tel, Dat het

ons tot richt-snoer dien', Wij, naar't voor-beeld ons ge-

ge-ven, An-d'ren ook Uw le-ven biën.

2.

Jal Gij gaaft ons hemelspijze,
Licht en leven door Uw woord;
't Zwakke hart ontving weer krachten.
Opgebouwd gaan wij weer voort.
Geest der Waarheid blijf ons leiden,
Laat ons hart Uw tempel zijn,
Houd ons, in 't gewoel der wereld,
Van haar invloed vrij en rein!

168. Welk een heil, te zijn verkoren.

1. { Welk een heil, te zijn ver - ko - ren, Den Brui-gom
In Gods vrij - e gunst te roe-men, Zich's Va-ders

{ Je - zus te be - hoo - ren, Met'tkindschap Gods be - deeld te
ei - gen-dom te noe-men, En blij te jui-chen: „Hij is

{ zijn }
{ mijn! } Ik weet, door Zijn Ge-

Ik weet, door Zijn Ge-

zant Doet Hij Zijn woord ge-
Ik weet, door Zijn Ge-zant Doet Hij Zijn woord ge-

zant

stand; Wat ook val - -

Doet Hij Zijn woord ge-stand;

le, Hij wan - kelt niet, Hij 'tle - ven

biedt, Hij 't le-ven biedt, Gaan aard' en he - mel ook te niet.

2.

O! hoe groot is de genade,
 Dat God mij voert op Zijne paden,
 En ik geloovig volgen kan;
 Ja Godlof! ik mag aanschouwen,
 Hoe thans d'Apost'len 't Godsrijk bouwen,
 Naar 't hun door Hem gegeven plan.
 'k Wil nimmer scheiden meer
 Van Hem, mijn God en Heer,
 Want uit liefde
 Heeft Hij het recht
 Mij toegezegd
 Op d'erve Gods — mij weggelegd.

169. 'k Wil U, o God! mijn dank betalen.

1. 'k Wil U, o God! mijn dank be - ta - len, U prij - zen
 Het zon-licht mo - ge ne - der - da - len, Maar Gij, mijn

in mijn a - vond - lied; } Gij woudt mij met Uw gunst om - rin-
 Licht! be-geeft mij niet.

gen, Meer dan een va - der zorg - det Gij, Gij mil - de Bron van

ze - ge - nin - gen, Zulk een Ont - fer - mer waart Gij mij.

2.

Uw trouwe zorg wou mij bewaren,
 Uw hand heeft mij gevoed, geleid;
 Gij waart nabij in mijn bezwaren,
 Nabij in elke moeilijkheid.
 Deez' avond roept mij na mijn zorgen
 Tot rust voor lichaam en voor geest.
 Heb dank, reeds van den vroegen morgen
 Zijt Gij mijn heil, mijn hulp geweest.

170. 'k Wil u volgen, mijn Apostel!

1. 'k Wil u vol - gen, mijn A - pos - tel! Waar ook

't le - vens - pad mij leidt; Waar gij voor - gaat, wil ik

Refrein
vol - gen, U ten dienst al - toos be - reid. Ja! wij

vol - gen u als Leids - man, Maakt uw

macht - woord ons niet vrij? Bui - ten u voor ons geen

le - ven; Blijf, A - pos - tel! ons na - bij.

2.

Ruw en doornig zij mijn reispad.
Ongebaand als d'oceaan;
Daar óók zal uw woord mij wijzen
't Voetspoor om u na te gaan.

Refr.: Ja! wij volgen, enz.

3.

Wacht mij 't bitter wederstreven
Van de haters van uw Naam,
Gij, die alles wilt verdragen,
Maakt ook mij daartoe bekwaam.

Refr.: Ja! wij volgen, enz.

171. 'k Zal met mijn gansche hart.

'k Zal met mijn gan-sche hart Uw eer Ver - mel - den,

Heer! U dank be - wij - zen; 'k Zal U in't

mid - den van de Goôn, Op hoo - gen toon, Met

psal - men prij - zen. Ik zal anij bui - gen

op Uw eisch, Naar Uw pa - leis, Het hof der

ho - ven; En om Uw gunst en waar - heid

saam, Uw groo - ten Naam Eer - bie - dig lo - ven.

172. Zij zullen haar niet hebben.

1. Zij zul-len haar niet heb-ben, Mijn duur ge - koch - te

ziel; Zij bleef bij all' el - len - de Be - hou - den, wat ook

viel. Zij zul-len haar niet heb-ben, De go - den van deez'

tijd; Niet om hun erv' te we - zen, Heeft God haar steeds be -

vrijd, Niet om hun erv' te we - zen, Heeft God haar steeds be - vrijd.

2.

Zij zullen haar niet hebben,
 Als ik d'Apostel eer,
 En mij door hem laat leiden
 Tot Jezus, mijnen Heer.
 Zoolang mijn ziel van liefde
 Voor Gods Gezanten blaakt;) bis
 Zoolang de Geest des Vaders)
 Voor Zijne kind'ren waakt.)

3.

Hij zal mijn ziel niet hebben,
 De afgod dezer eeuw,
 Ten spijt van schoone woorden,
 Trots al zijn stout geschreeuw.
 Tenzij het woord van Jezus
 Moedwillig wordt verzaakt:
 „'k Wil, Vader! dat zij één zijn,) bis
 „In broedermin volmaakt!”)

173. Hoe zal 't ons zijn?

mf

1. { Hoe zal't ons zijn? Als eind' - lijk - na den
De ston - de komt, dat wij de „stad” ont-

1. { zwa - ren, Doch ook den laat-sten uit - ge - stre - den strijd -
wa - ren, En in - gaan in de poort der eeu - wig -

2. *p*

heid? Als dan het laat - ste stof van on - ze

mf

voe - ten, Het laat - ste zweet van't voor - hoofd is ge -

wischt, En van na - bij w' aan - schou - wen en be -

mf

groe - ten, Dat, wat zoo vaak den moed ons heeft ver - frischt.

2.

Hoe zal 't ons zijn? Als hemelscharen nooden:
„Komt in, in deze woning, schoon verlicht;
„En voedt uw ziel met 's Heeren levensbrooden,
„In 't Heilige voor u hier aangericht!”
Als wij dan zien den kring der Godsgetrouwen,
Genietend saâm de vrucht van 't Paradijs,
En wij tezamen Jezus' lof ontvouwen,
Zijn grooten Heilandsnaam tot eer en prijs.

3.

Hoe zal 't ons zijn? Als w'in vervoering hooren
 Naar 't lofgezag, dat ons daar tegenklinkt;
 En 't jubellied van al de hemelkoren
 De eer van den Verlosser daar bezingt.
 Als dan de ziel, bevrijd van aardschen kluister,
 In 't nieuw gewaad van ongekende stof,
 Daar eeuwig leeft bij hemelglans en luister,
 En dienend is alléén tot Godes lof.

4.

Hoe zal 't ons zijn? Als aan die zaal'ge plaatsen
 Slechts liefd' en blijdschap allen samenbindt;
 Als alle zielen 't Godd'lijk Licht weerkaatsen,
 En elk getuigt: Voor eeuwig nu Gods kind!
 Daar, waar geen zonde dan de ziel meer kluistert,
 De tijd niet meer met scherpe tanden knaagt;
 Daar, waar het licht der oogen niet verduistert,
 Geen leed, geen smart, geen dood de zaal'gen plaagt.

5.

Hoe zal 't ons zijn? Als eens ons oog mag schouwen
 De Heerlijkheid, ons door den Zoon verkond;
 Als wij beleden worden als getrouwen,
 En 't woord: „Ga in!” dan klinkt uit Zijnen mond.
 Komt! moedig voort op 't steile pad, gij vromen!
 Het is de strijd, de moeite méér dan waard,
 Dáárheen te trekken en dáár aan te komen,
 Waar méér, dan wij verstaan, ons is bewaard!

174. Na den vormingstijd op aarde.

I. Na den vor-mings-tijd op aar-de - Van de

wieg tot aan het graf - Wordt het lichaam slechts ver-

bro-ken, Dat als stof de ziel om-gaf. Mag de

„we-reld” hoop'-loos wee-nen, Als dat uur van schei-den

slaat, Go-des kin-d'ren blij-ven rus-tig, Als een

hun - ner huiswaarts gaat. „Ster - ven” is voer ons: „Ge-
 boor-te”, En ons har - te dank - baar juicht, Als de
 trouw van een ont - slaap’-ne Door d’A - pos - tel wordt be - tuigd.

2.

Wie van ons zou deez' ontslaap'ne
 Niet een doortocht willen biën,
 En in liefde steeds gedenken,
 Hem (haar). die(n) d'ooogen niet meer zien?
 Eeuw'ge banden zijn gevlochten,
 Eén gemeenschap vormen wij,
 Door 't verbond, op aard' gesloten:
 „Ik in u en gij in mij!”
 „Ga dan in de vreugd uws Heeren,
 „Neem de plaats in, u bereid,
 „Mogen wij elkander weerzien
 „Aan den dag der Heerlijkheid!”

175. Onder 't altaar Jezu rusten.

p
 I. On - der 't al - taar Je - zu. rus - ten onz' ont - slaap' - nen
mf
 zacht, Waar hun ziel in za - lig toe - ven Zij - nen dag ver -
p
 wacht; Weet! zij leeft nog met ons me - de der ont - slaap' - nen
mf
 schaar, Hun - ne vreugd is, dat wij die - nen aan Gods

Refrein De ver-los - - - ten

p

dienst-al - taar. De ver - los - ten toe - ven, bid - den; de ver -

toe - - - ven en bid - - -

los - ten toe - ven, bid - den, De ver - los - ten toe - ven,

den: Om - - stel Uw ge - *mf*

bid - den: Om - stel Uw Ge - meen - te, Heer! De ver -

meen - - - te, o, Heer!

f

los - ten toe - ven, bid - den: Om - stel Uw Ge - meen - te, Heer!

Zie in ge - nâ op haar neer.

mf

Zie in ge - nâ, in ge - nâ op haar neer.

2.

In het licht van Gods genade zien w'het eeuwig Licht!
't Is voor dood en hellemachten een volstrekt gericht.
Ja! de Bruigom zal haast komen met Zijn heerlijk loon,
Dan ontvangen óók d'ontslaap'nen hunne Levenskroon.

Refr.: De verlostten, enz.

176. Scharen van ontslapen vrienden.

1. Scha - ren van ont - sla - pen vrien - den, Mee - be -

hoo - rend tot Uw Bruid, Uit - ver - koor' - nen, die U

dien - den, Wach - tend zien ' zij naar U — uit! Hoor hen

roe - pen: „Heer! hoe lan - ge Duurt op aar - de

„nog de strijd, Eer Uw dag komt! Wij ver -

„lan - gen Naar het Rijk der Heer - lijk - heid!”

2.

Heer! wij bidden met hen mede:
 Schenk ons dra die zaligheid,
 Dat het leed hier zij geleden,
 En voleindigd onze strijd;
 Dat wij ons hereenigd vinden
 Met d'ontslapen Eerst'lingsschaar;
 Ja! met allen, die wij minden,
 Zij Uw komst, Heer! spoedig daar.

3.

Jezus, Bruijom onzer ziele!
 Die het kindschap Gods ons boodt,
 Zie ons voor U nederknielen,
 Wijl Gij ons Uw Heil ontsloot.
 Dat de dag der kroning naad're
 Van Uw Koning-Priesterdom;
 Wil daartoe Uw Bruid vergaad'ren,
 Bringen in Uw Heiligdom.

177. Vaarwel, vaarwel, tot wederziens!

1. Vaar - wel, vaar - wel, tot we - der - ziens! Gij

hebt uw reis vol - bracht; Ge - niet de rust, die

Gods ge - nâ Zijn volk heeft toe - ge - dacht. Vaar-

wel, vaar - wel, vaar - wel, tot we - der -
vaar - wel, vaar - wel,

ziens! Vaar - wel, vaar - wel, tot we - der - ziens!
vaar - wel, vaar - wel,

2.

Is 't aardsche kleed ook afgelegd
En zien wij u niet meer,
Toch blijft uw geest met ons vereend
In 't Werk van onzen Heer.
Refr.: Vaarwel, enz.

3.

Gods liefdemacht in Zijn Gezant
Heeft uwe ziel bevrijd;
Nu treedt gij in den Eng'lendienst,
Waartoe gij werd bereid.
Refr.: Vaarwel, enz.

4.

Vaarwel, geliefd' ons scheidt nog maar
Een korte levenstijd;
Dra zal ook onze ure slaan,
Gaan wij, waar gij ons beidt.
Refr.: Vaarwel, enz.

178. Daar is uit 's werlds duist're wolken.

Daar is uit 's werlds duis - t're wol - ken Een licht der

lich - ten op - ge - gaan. Komt tot zijn schijn - sel, al - le

vol - ken! En gij, mijn zie - le! bid het aan. Het komt

de scha - du - wen be - schij - nen, De zwar - te scha -

daw van den dood; De nacht der zon - de zal ver -

dwij - nen, Ge - na - de spreidt haar mor gen - rood.

2.

Wat heil! een Kind is ons geboren,
 Een Zoon gegeven door Uw kracht;
 De heerschappij zal Hem behooren,
 Zijn last is licht, Zijn juk is zacht.
 Zijn naam is Wonderbaar; Zijn daden
 Zijn wond'ren van genaad' alleen;
 Hij doet ons, hoe met schuld beladen,
 Verzoend voor 't oog des Vaders treên.

3.

O Vrededorst! Gij kunt gebieden
 Den vreed'op aard' en in mijn ziel!
 Doe elken zondaar tot U vlieden,
 Dat al wat ademt voor U kniel!
 Dit zal de God des heils bewerken;
 Hij zal den zetel, U bereid,
 Met recht en met gerechte sterken;
 Hem zij de lof in eeuwigheid!

179. Godsgezanten, Godsgetuigen.

1. Gods - ge - zan - ten, Gods - ge - tui - gen, Strij - ders

uit ver - le - den tijd, Hun - k'ren naar de zie - le

spi - ze, Naar den disch, door ons be - reid.

Gaar - ne wil - len zij ge - nie - ten Van het

zaad, door hen ge - zaaid, Daar de vrucht van hun - nen

ar - beid Door ons he - den wordt ge - maaid.

2.

Onze arbeid in het heden
 Vult het onvolmaakte aan;
 Dat wij in hun werken treden,
 Doet hen in de vreugde staan.
 Want, wij vormen één gemeenschap,
 Schoon onz' oogen hen niet zien;
 Dankbaar willen wij erkennen,
 Dat ook zij ons hulpe biën.

180. Halleluja! ja verrezen.

1. Hal - le - lu - ja! ja ver - re - zen Is de

Heer, de ster - ke Held; Hij, Gods Zoon, ver - brak de

kluis - ters, Heeft des vij - ands macht ge - veld. Ja! ver -

re - zen is mijn Hei - land, d' Ou - de

slang ligt neer - ge - veld. Ja! ver - re - zen is mijn

Hei - land, d' Ou - de slang ligt neer - ge - veld.

2.

Halleluja! ja verzezen
 Is de Heer, ons aller Hoofd;
 Geeft gewis het eeuwig leven,
 Ieder, die in Hem gelooft.
 Ja! verzezen is mijn Heiland,) bis
 Niets die waarheid mij ontroofd.)

3.

Halleluja! ja verzezen
 Is mijn Heer, ik weet, Hij leeft;
 'k Mag Hem zien in Zijn Apost'len,
 In wie Hij — de Godszoon — leeft.
 Ja! verzezen is mijn Heiland,) bis
 Voor Wien dood en helle beeft.)

181. Halleluja! looft den Heer!

Hal - le - lu - ja! looft den Heer! Hoog - ste heem' - len

geeft Hem eer. Hal - le - lu - ja! loof Hem, aard';

God geeft Zij - nen Zoon aan d'aard'. God heeft in den

mensch be - ha - gen, Vreed' op aar - de, Je - zus

leeft! Al - les loov', wat a - dem heeft;

God heeft in den mensch be - ha - gen!

182. Heil'ge nacht! Heil'ge nacht!

1. Heil' - ge nacht! Heil' - ge nacht! Die ons

't Heil der we - reld bracht! Als een

bron van een - wig le - ven Kwam des

Men - schen Zoon Zich ge - ven; Eng' - len

juich - ten, Hem ter eer: „Gods ge-

nā daalt he - den neer!' Heil' - ge nacht! Heil' - ge

nacht! Die ons 't Heil der we - reld bracht! Heil' - ge

nacht! Heil' - ge nacht! Die ons 't Heil der we - reld bracht!

2.

Heil'ge nacht! Heil'ge nacht!
 Die ons den Verlosser bracht!
 Hij, de glans der hoop in smarten,
 Stil verwacht in trouwe harten,
 Maakte — naar Gods wijzen raad —
 Diens belofte tot een daad.
 Heil'ge nacht! Heil'ge nacht!) bis
 Die ons den Verlosser bracht!)

3.

Heil'ge nacht! Heil'ge nacht!
 Gij straalt nóg in volle pracht!
 Godsgezanten, Jezus-boden,
 Heden nóg Zijn schepsel nooden.
 Wie hen hoort, hoort nóg de stem
 Van den Heer van Bethlehem.
 Heil'ge nacht! Heil'ge nacht!) bis
 Gij straalt nóg in volle pracht!)

183. Het jaar ging stil ten einde.

1. Het jaar ging stil ten ein - de, Wees gij ook stil, mijn

hart! En leg in 's Va - ders han - den Uw vreug - de

en uw smart. Wat'tnien - we jaar moog' bren - gen, 't Zij

vreug - de dan, of leed, *mf* Wie vast - houdt aan Gods

p trou - we, *mf* Zich goed ge - bor - gen weet.

2.

Waarom toch zooveel lijden,
En zooveel tegenspoed?
Waarom dat plots'ling scheiden,
Dat zooveel wee ons doet?
Zoo menig oog gebroken,
Zoo meen'ge mond reeds stom,
Verscheurd de teerste banden!
Waarom, mijn hart, waarom?

3.

Gij vragend hart, in angste,
Weet! 't antwoord is gewis,
Dat gij niet zoudt vergeten,
Dat hier uw plaats niet is.
Uw Heiland Jezus heeft u
Uit duizenden gezocht;
U 't burgerrecht van Sion
Met eigen bloed gekocht!

4.

Ja! 's levens strijd is moeilijk,
Met tranen wordt gezaaid;
Wie volhoudt, die bedenke,
Dat hij met vreugd eens maait.
„Blijf, Vader! onze Helper,
„Geef 't harte vastigheid,
„De ziele dit vertrouwen:
„Mij wacht de Heerlijkheid!"

184. Jezus, de Heiland.

f
1. Je - zus, de Hei - land, Hij liet ons geen wee - zen,

Glo - rie - rijk is Hij uit 't graf weer ver - re - zen.

mf
Zie - le, ver - heug u, de hel - le - macht beeft.

f Refrein

In Zijn A - pos - t'len ver - wint Hij, Die leeft.

ff

In Zijn A - pos - t'len ver - wint Hij, Die leeft.

2.

Juich nu, mijn ziele! Hij opent ons 't Eden,
Satan ligt macht'loos, de dood is vertreden.
Vrede en vreugde die zege ons geeft.
Refr.: In Zijn Apost'len, enz.

3.

Springt op van vreugde, gij, die ligt gebogen,
Christus, de Held, is aan 't graf weer onttoegen.
Ziele! verheug u, de hellemacht beeft.
Refr.: In Zijn Apost'len, enz.

185. Omgordt u de lenden!

1. „Omgordt u de len - den, Houdt brandend de lamp,

„Zijt nuch - ter en waakzaam, Steeds vaardig ten kamp!" Hoe

ern - stig en drin - gend 'dA - pos - tel dit vraagt Van

'tvolk, voor welks heil Hij ver - ant - woor - ding draagt.

Omgordt u de len - den, Sluit dicht u aan - één, Met

Je - zus' A - pos - tel Steeds voorwaarts ge - treën!

2.

Wat u wedervare
 In 't jaar, dat begint,
 Bij alles u sterke:
 „Ik weet mij Gods kind;
 „In 't strijdperk des levens
 „Omsteld en behoed,
 „Door 't woord mijns Apostels
 „Gesterkt en gevoed!”
 Volhardt in 't gelooven,
 Neemt op dan uw kruis,
 Tevereë en verheugd
 Met uw plaats in Gods Huis.

186. 't Oude jaar is opgenomen.

1. 't Oude jaar is op - ge - no - men In der een - wen

mf
 rij; 't Nieu - we wil - len wij be - tre - den, Die - nend
 Hoop - vol gaan wij voor - waarts,
 Refrein.

zij' aan zij'. Hoopvol, hoop - vol gaan wij voorwaarts,

't Nieu - we jaar weer in;
 't Nieuwe, 't nieu - we jaar weer in, Vol - gend,
 't Nieuwe, 't nieu - we jaar weer in, weer in;
 't Nieuwe, 't nieu - we jaar weer in;

mf
 waar d' A - pos - tel voorgaat, Met hem meer één van geest en

zin. Ja! vol - gend, waar d'A - pos - tel

voor - gaat, Met hem meer één van geest en zin.

2.

Bracht - naast vreugd - ook strijd en tranen
 Ons het oude jaar,
 Wij getuigen uit ervaring:
 „God hielp wonderbaar!”
 Refr.: Hoopvol, enz.

3.

Ons steeds meer te laten vormen
 Tot een kind van God,
 Sterk in hoop, geloof en liefde,
 Zij ons eeuwig lot.
 Refr.: Hoopvol, enz.

187. Triomf! d'Immanuel verrijst.

Tri - omf! tri - omf! d'Im - ma - nu - el Ver -
 Lof, eer den Held, Die o - ver - won, Die

rijst, de macht van dood en hel Moet voor Zijn
 ons met God ver - zoe - nen kon, En aan den

groot - heid buk - ken! } Tri - omf! tri -
 dood ont - ruk ken. } De vol - le

omf! Hij ze - ge - praalt, } De kwijt - brief
 los - prijs is be - taald, }

af - ge - ge - ven. God spreekt van Zijn ge-

na - de - troon: „Voor u het of - fer van Mijn

„Zoon, Hij leeft, en gij zult le - - ven!”

188. U brengen wij, o bode Gods!

I. U bren - gen wij, o bo - de Gods! Uit

al - ler hart den kindschapsgroet; Zie, hoe uw ko - men

Refrein
ons ver - blijdt, In dank b're lief - de jub' - len doet. U,

Her - der en Leids - man! Min - nen wij het meest; In

u toch w' aanschouwen: Va - der, Zoon en Geest.

2.

Wees welkom, trouwe zielevriend!
Gij drager van Gods vreed'en licht;
Uit liefde en erbarming slechts
Wordt nu ons hart door u gericht.
Refr: U, Herder, enz.

3.

Geef ons, wat ons van noode is,
Om zond'en lust te wederstaan;
Zet gij den voet ons vast op 't pad,
Waarop wij u ons vóór zien gaan.
Refr: U, Herder, enz.

189. Vol beproeving is mijn leven.

1. Vol be-proe-ving is mijn le-ven Als een Gods-kind
hier op aard'; En door ei-gen we-der-stre-ven
Nog met angst en zorg be-zwaard. Mocht ik mij-nen

Va-der vra-gen: „Waarom toch die strijd, zoo bang?”

Is Zijn ant-woord: „Leer ver-dra-gen!

„Duurt de strijd u dan te lang?”

2.

Van den avond tot den morgen
Was beproeving mij nabij;
'k Werd geperst door angst en zorgen,
'k Wist toen niet: 't Is goed voor mij.
Onder tranen, onder klagen
Zocht ik Hem, Wien 'k uitkomst vroeg;
't Antwoord was: „Gij moet verdragen,
„Mijn genâ is u genoeg!”

3.

Word ik vaardig om te dragen,
 Wat God mij te dragen gaf;
 Immer volgend zonder klagen,
 Leunend op Zijn Herdersstaf;
 Ja! dan wijken vrees en zorgen,
 Zie 'k mijn Vader zêêr nabij;
 In de Schuilplaats Gods geborgen,
 Ben 'k voor eeuwig vrij en blij.

190. Weest gegroet, gij Godsgezanten!

mf

1. Weest ge-groet, gij Gods-ge-zan-ten! Ko-mend van na-bij en

ver; Uit wier woord en han-de - lin - gen Je - zus

blinkt als „Mor-gen - ster”. Gij, die als Zijn Waar-heids-

Detailed description: This is a musical score for a hymn. It consists of three systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The first system starts with a dynamic marking of *mf* and a first ending bracket. The lyrics are: '1. Weest ge-groet, gij Gods-ge-zan-ten! Ko-mend van na-bij en ver; Uit wier woord en han-de - lin - gen Je - zus'. The second system continues the melody and accompaniment. The third system concludes the piece with the lyrics: 'blinkt als „Mor-gen - ster”. Gij, die als Zijn Waar-heids-'. The music is in a 3/4 time signature and a key signature of one flat.

bo - den 's We-relds duis - ter - nis be - licht, Voor uw

Detailed description: This is the first system of a musical score on the right page. It features a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The lyrics are: 'bo - den 's We-relds duis - ter - nis be - licht, Voor uw'. The music is in a 3/4 time signature and a key signature of one flat.

macht moet Sa - tan wij - ken, Uw ge - nâ is zijn ge-richt.

Detailed description: This is the second system of a musical score on the right page. It features a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The lyrics are: 'macht moet Sa - tan wij - ken, Uw ge - nâ is zijn ge-richt.'. The music is in a 3/4 time signature and a key signature of one flat.

2.

Gij kunt binden en ontbinden
 Door het machtwoord uit uw mond;
 Wij erkennen, dat u Jezus
 Daartoe op deez' aarde zond.
 Wilt den band der liefde sterken.
 Die ons aan uw Zender bindt;
 Dat de uitkomst uwer werken
 Weerklank in de Heem'len vind'.

3.

Jezus wil Zijn hand ons reiken
 Door u, Zijn Apostelschaar;
 Wie haar vasthoudt, zal beërven
 d'Eeuw'ge plaats aan 't dienstaltaar.
 Dat uw hulp en uwe leiding
 Dan ook dankbaar word' aanvaard,
 En Gods volk door uwe éénheid
 Voor zijn roeping blijv' bewaard.

191. Wil toeven, Heer!

1. Wil toe-ven, Heer! de a-vond breekrasch aan,

p

Dra is de tijd van 't „hierzijn” heen-ge-gaan;

mf

Als 'tal m'ont-valt en ie-der steunpunt vliedt,

pp *p*

Gij trou-we Hel-per! Gij be-geeft mij niet.

mf *p*

2.

Hoe snel, Heer! toch de levensavond daalt,
Alrasch ontbindt, wat nog in schoonheid praalt;
Al 't aardsche toch verbleekt, wordt dof, verschiet.
Onwankelbare! Gij begeeft mij niet.

3.

Gij zijt de Arts, die alle ziekten heelt,
De trouwe vriend, die alle kommer deelt;
Gij zijt mijn Heil, dat Gods genā mij biedt,
Gij mijn Verlosser! Gij begeeft mij niet.

4.

Breekt eens mijn oog, dat dan Uw woord ook mij
Door 't donker dal des doods ten lichtbaak zij:
De vrees des doods voor 't licht des Levens vlied',
Gij Heiland Jezus! Gij begeeft mij niet.

192. Dankt den lieven Heiland.

1. Dankt den lie-ven Hei-land, Die ook ons ge-dacht,

mf

En ons door Zijn ko-men Blijd-schap heeft ge-bracht.

mf

p Prijst dien Heer van 'zar - te, Kin - d'ren! looft en zingt, *mf*

Dat uw Kerst-feest - ju - bel Blij ten he - mel dringt!

2.

O! hoe werd die Heiland
Lang met smart verbeid!
Want, het was op aarde
Toen een „duist're" tijd.
Jezus' komst op aarde
In dien Heil'gen nacht
Heeft het „Licht der wereld":
— Gods Genâ — gebracht.

3.

't Kerstfeest voor de „kleinen"
Is een zaal'ge tijd.
Eere den Verlosser,
Die ons heeft verblijd!
's Vaders welgevallen
Maakt door Hem ons „groot",
Waar Hij door d'Apostel
't Kindschap Gods ons bood.

193. De Kerstboom is de schoonste boom.

mf 1. De Kerst - boom is de schoon - ste boom, Ge - liefd bij al - le

stan - den; Bij arm en rijk, ja! waar men koom', Be -

won - dert men dien schoo - nen boom, Als zij - ne licht - jes *p*

branden, Als zij - ne licht - jes branden - ja bran - den. *mf* *p*

2.

Hij spreekt ons van dien wondernacht,
Toen Jezus werd geboren;
De Heiland, Die verzoening bracht,
En eeuwen lang reeds werd verwacht,
Door 't menschdom, diep verloren. (bis)-verloren.

3.

In Hem kwam vreugd en zaligheid,
En troostend licht in smarten.
Slechts „kind'ren” is dit Heil bereid,
Die Hem reeds hier in need'righeid
Ontvangen in hun harten, (bis)-hun harten.

194. Heffen w'aan de vreugdeklanken.

1. Hef - fen w'aan de vreug-de-klan - ken, Jub'-lend uit het
hart ge-weld; Laat ons zin-gen, laat ons dan-ken, Hem, Wien thans ons

(Orgelbegeleiding)

lof-lied geldt. Want de Hei-land werd ge-bo-ren In den stal van
Beth-le-hem, Aan-ge-kon-digd van te vo-ren In het veld door
Eng'-len-stem. En de trou-we her-ders von-den, Zóó als 't hun was

aan-ge-zegd: 't Kind, in doe-ken slechts ge-won-den, In een krib-je

neer-ge-legd. In hun blijd-schap zon-der weer-ga Zon-gen zij: „Hal-

Refrein
le-lu-ja!" Hef-fen w'aan de vreug-de

klan-ken, Jub'lend uit het hart, uit het hart ge-

weld; Laat ons zin-gen, laat ons dan-ken. Hem, Wien thans ons

1. lof- lied geldt. 2. lof- lied geldt.

2.
 Eenmaal klonken Eng'lenkoren
 In het veld van Efrata:
 „U is Jezus thans geboren,
 „Vreed' op aard', Halleluja!"
 O! hoe kunnen wij God danken
 In het licht van dezen tijd;
 Prijzen nu met vreugdeklanken
 Hem, Die heden ons verblijdt!
 Ja! wij danken onzen Vader
 Voor het Heil, aan ons getoond:
 Jezus kennen wij thans nader,
 Nu Hij in ons midden woont.
 Ja! wij eeren onzen Heiland
 In d'Apostel, Zijn Gezant.
 Refr.: Heffen w' aan, enz.

195. O blijde dag!

mf

1. O blij - de dag, o dag van heil, O dag van

licht en ze - gen! Hoe straalt Gods lief - de zon - der

p

peil Ons, Zij - ne kin - d'ren, te - gen. Gij Va - der!

zaagt Uw schep - s'len aan: Uw Godd' - lijk me - de

mf

lij - den Deed Je - zus naar de aar - de gaan, Om

Refrein *p*

al - len te be - vrij - den. Hal - le - lu - ja!

mf *f*

Lof en ee-re word' U Va-der! toe-ge-bracht.

2.
 U dankt ons hart, U prijst ons lied,
 Wij zien de Sterre gloren
 Van 't groote Heil, ook ons geschied:
 De Heiland werd geboren!
 Wij kennen Hem, dien Kindervrind,
 Wiens liefd'rijk mededoogen
 Thans straalt op aard' voor ieder kind
 Uit des Apostels oogen.
 Refr.: Halleluja! enz.

196. Stralend in het duister.

p

1. Stra-lend in het dui-ter ver-tel-de eens van Hem,

mf *p*

Lich-tend en vol luis-ter, de ster van Beth-le-hem. En

wij-ze man-nen kwa-men, Zij brach-ten Go-de eer,

mf *f*

Bo-gen zich toen voor het kind-je neer. Want in dat kind-je, zoo

mf

tee-der, zoo klein, Voor al-le men-schen Gods

p *mf*

lief-de ver-scheen. In Hem tóch vond die lief-de een

wo - ning weer op aard', Een wo - ning weer op aard'.

2.

Maar ook in dit heden — door Zijn Apostelschaar —
 Wordt, als in 't verleden, Gods liefde openbaar.

En die in hen gelooven,

Die brengen Gode eer,

Buigen vol aanbidding zich terneer.

Komt! laat ons zingen een vroolijk lied,

Wijl God ook heden Zijn liefde ons biedt.

In menschen wil Hij toonen Zijn Leven weer op aard'.

Zijn Leven weer op aard'.

197. Toen Jezus de Heiland vertoefde op aard'

1. Toen Je-zus de Hei-land ver-toef-de op aard', Toen

sprak Hij—de kin-de-ren om Zich ge-schaard: „Laat ko-men die

„klei-nen, ver-hin-dert ze niet, Want zij zijn de eer-sten in

„s Va-ders ge-bied, Want zij zijn de eer-sten in 's Va-ders ge-

„bied; In 's Va-ders ge-bied, in 's Va-ders ge-bied!"

2.

Die kleintjes de eersten! Hoe kan dat toch zijn?
 Wel! 't kinderhart is nog onschuldig en rein!
 Ja! dat is de reden, waarom Hij hen mint,
 En daarom ook heet Hij: Der kinderen Vrind,
 En daarom ook heet Hij: Der kinderen Vrind:
 Der kinderen Vrind, der kinderen Vrind.

3.

Wijl thans in d'Apostel die Vrind voor ons woont.
 En ook door onz' ouders Zijn liefde ons toont,
 Daar willen wij trachten, al zijn wij ook klein,
 Voor hen naar vermogen een hulpe te zijn,
 Voor hen naar vermogen een hulpe te zijn;
 Een hulpe te zijn, een hulpe te zijn.

198. Weer vieren wij Kerstfeest.

mf

1. Weer vie-ren wij Kerst-feest, vol vreug-de en dank, Met

f *ff*

blij - de ge - zich - ten en hel - de - re lich - ten En met

f

vroo - lijk ge - klank, Dank - baar wordt door ons her - dacht:

mf

Hoe - door God ver - ko - ren En door men - schen lang verwacht -

ff

In dien won - d'ren, heil' - gennacht, Je - zus werd ge - bo - ren.

2.

In 't stedeke Bethl'em in Ephrata's veld,
 Daar vond Hij, de Koning, een need'rige woning,
 Door Zijn Vader besteld.
 Maar Hij bracht Zijn Heerlijkheid
 Met Zich mee op aarde.
 Juichend meldden wijd en zijd
 Eng'lenkoren als om strijd
 Zijn onschatb're waarde.

199. Wel is het buiten bitter koud.

mf *f*

1. Wel is het bui - ten bit - ter koud, Maar 't hin - dert

mf *f*

hier niet één. Zou 't in ons hart wel win - ter

f *ff*

zijn? Wij zin - gen luid: Wel - neen, Wel - neen, wel - neen!

2.

't Is 't vroolijk feest van ieder jaar,
't Geboortefeest van Hem,
Wiens Geest ook in ons hartje woont,
En hooren laat Zijn stem,
Zijn stem, Zijn stem.

3.

Dank, Vader! voor dien grooten schat.
Dien G'in Uw Zoon ons schenkt;
Door Wien G'ook nu Uw kinderen
Weer rijkelijk bedenkt.
Heb dank, heb dank!

200. Zeg, waarom toch overal vreugde?

mf *f*

1. Zeg, waar - om toch o - ver - al vreug - de, Waar -

mf

om toch is ie - der zoo blij? Zeg, waar - om die

f

schitt' - ren - de licht - jes, Die boom daar met al - les er bij?

Waar-om, waar-om? Waar-om geen en-ke-le wan-klank?

Waar-om, waar-om? Waar-om slechts blijdschap en dank?

2.

Wel! Christus, Die werd er geboren,
 Als kind in een need'rigen stal.
 Maar nu woont Hij óók in ons harte
 En dat maakt ons vroolijk vooral.
 Daarom, daarom,
 Daarom is ieder zoo dankbaar;
 Daarom, daarom,
 Daarom zoo'n jub'lende schaar.

LIJST DER GEZANGEN,

GROEPSGEWIJZE ALPHABETISCH GERANGSCHIKT

I. VOOR OPENING VAN DEN DIENST.

	No
Als een hert, door dorst gedreven	1
Als Gods volk, vermoeid van 't strijden	2
Gaat op naar Sions hoogte	3
God heeft ons gegeven	4
Hoe lief'lijk, hoe vol zaligheid	5
Ik weet een woord, zoo heerlijk	6
Jezus noodt vriend'lijk	7
Jezus staat steeds kloppend daar!	8
Kom! hoor het woord	9
Kom! klinkt Jezus' noodend woord	10
Kom thuis! God is uw Vader	11
Komt tot de Bron van het Leven	12
Laat ons Sions lied'ren zingen	13
Mijn angstig hart! leg af uw zorgen	14
Naar des vredes zoete ruste	15
Naar huis!	16
Nader, mijn God! bij U	17
O! dat gij mocht bekennen	18
Of stormen al loeien	19
O mijn ziel! houd u bereid	20
's Vaders liefd' en mededoogen	21

	No.
Waar Apost'len staan	22
Waar kan ik immer ruste vinden	23
Weest dankbaar, Eerst'lingskind'ren!	24
Wordt verlicht!	25
Zijt gij door de levensstormen	26

II. NA OPENING VAN DEN DIENST.

Aan des Heilands voeten	27
Alle roem is uitgesloten	28
Bethesda is open, de Engel is daar	29
Bron van barmhartigheid	30
De Koning komt!	31
De liefde des Vaders	32
Een dagwerk voor den Heiland	33
Eenen dag in Gods Gemeenschap	34
Eenen gouden wandelstaf	35
Een getrouwen vriend te hebben	36
Een heerlijk rustoord kennen wij	37
Een plaats van zoete rust ik weet	38
Eeuwig erbarmen, het klinkt zoo zoet!	39
Gaat op naar Sions hoogte	3
Ga, droog uwe tranen	40
Geef mij meer van Uwen Geest, Heer!	41
God gaf een trouwen Helper mij	42
Groote Immanuel	43
Gij Bethanië! gij vredeswoning	44
Gij kind'ren Gods! looft, looft uw Heer	45
Gij Vader! weet, hoe zwak ik ben	46
Hebt gij Mij lief?	47
Heer, onze Heiland!	48
Heil'ge Geest, Gij Hemeltolk!	49
Het zij mijn lust, om dáár te zijn	50
Hoe goed, hoe lieflijk	51

	No
Hoort! Jezus roept	52
Houd uw uitverkiezing hoog	53
Ik weet een heerlijk doel	54
Ik wil streven	55
In de Schuilplaats Gods geborgen	56
In gemeenschap met mijn Jezus	57
In Jezus' armen rust gij zacht	58
Ja, o Heiland! troost en raad	59
Ja! slechts één wensch	60
Jezus! Heiland mijner ziele!	61
Jezus leidt mij door d'Apostel	62
Jezus staat steeds kloppend daar!	8
Kom! hoor het woord	9
Kom! klinkt Jezus' noodend woord	10
Laat den danktoon vroolijk schallen	63
Laat ons Sions lied'ren zingen	13
't Lichtend spoor van uwen Leidsman	64
Lieve Vader! leer mij danken	65
Maak mij reiner, immer kleiner	66
Meen'ge ziel bezwijkt van droefheid	67
Midd'laar Jezus!	68
Mijn angstig hart! leg af uw zorgen	14
Naar des vredes zoete ruste	15
Nader, mijn God! bij U	17
Neem hem aan, uw zieleherder	69
Neem Jezus in uw vaartuig op	70
Niet om gediend te worden	71
Nog is 't de tijd	72
O Eerst'lingskind! waardeer	73
Of stormen al loeien	19
O goedheid Gods!	74
O Heer! maak mij gelijk	75
O! hoe heerlijk is de stonde	76
O liefde! gouden zonneschijn	77

	No.
Om aardschen rijkdom bid ik niet	78
O mijn ziel! wil u verblijden	79
O! zalig 't huis, waar Gij kunt binnentreden	80
O! zalig 't huis, waar Jezus woont	81
Rijke beloften	82
Sion! wil de poort verhoogen	83
Treedt in 't voetspoor van uw Leidsman	84
Trouw en vast aaneengesloten	85
U behoort ik, Heer!	86
U behoort geheel mijn leven	87
U, mijn Heiland, Jezus Christus!	88
's Vaders liefd' en mededoogen	21
Vader! 't is Uw welbehagen	89
Vlucht met uw zonden tot Jezus	90
Vol van kracht, van macht en liefde	91
Waar kan ik immer ruste vinden	23
Wat zoete troost wacht ons	92
Wees ons welkom, Bron der liefde!	93
Welk een vriend is ons d'Apostel	94
Wordt verlicht!	25

III. TUSSCHENZANG.

Alle roem is uitgesloten	28
Bron van barmhartigheid	30
'k Buig mij vol aanbidding neder	95
De gewisheid des eeuwigen levens	96
De Heer is mijn Herder	97
De Heer kent al de Zijnen	98
De rotsgrond: „Geloof en Vertrouwen”	99
Eenen gouden wandelstaf	35
Eenen vriend heb ik gevonden	100
Een getrouwen vriend te hebben	36
Eén hart en ééne ziel, voorwaar!	101

	No.
Er gaat een stroom, zoo klaar en rein	102
Geef mij meer van Uwen Geest, Heer!	41
Gids op al mijn levenswegen	103
God met mij! op al mijn wegen	104
Gij kind'ren Gods! looft, looft uw Heer	45
Hebt gij Mij lief?	47
Heer! Gij schenkt mij rijken zegen	105
Heerlijk leven stroomt uit u	106
Heiland Jezus, goede Herder!	107
Het woord des Heeren klinkt opnieuw	108
Hoe zalig is 't mij, hier te zijn	109
Ik heb een schat ontvangen	110
Ik heb een Vader	111
Ik weet, dat mijn Verlosser leeft	112
Ik wil streven	55
In gemeenschap met mijn Jezus	57
In Jezus' armen rust gij zacht	58
Jezus! Heiland mijner ziele!	61
Jezus in d'Apost'len	113
Jezus leidt mij door d'Apostel	62
Licht na het donker	114
Maak mij reiner, immer kleiner	66
Machtige stroomen van zegen	115
Neem Jezus in uw vaartuig op	70
Niet om gediend te worden	71
Nog is 't de tijd	72
O! dat gij mocht bekennen	18
O Heer! ik zou graag stille zijn	116
O Heer! maak mij gelijk	75
O! hoe heerlijk is de stonde	76
O liefde! gouden zonneschijn	77
O zaligheid! ons hier bereid	117
O! zalig 't huis, waar Jezus woont	81
Reikt elkaar de hand ten bonde	118

	No.
Rijke beloften	82
Treedt in 't voetspoor van uw Leidsman	84
Trouw en vast aaneengesloten	85
U behoort geheel mijn leven	87
Vader! 't is Uw welbehagen	89
Vlucht met uw zonden tot Jezus	90
Vol van kracht, van macht en liefde	91
Waar Apost'len staan	22
Waar zich geen wolk meer dreigend toont	119
Welk een vriend is ons d'Apostel	94
Woord, dat Jezus d' Apost'len gaf	120
Wijl — Eerst'lingsvolk! — u uit genâ	121
Zalig te weten: Ik ben Gods kind!	122
Ziet! hoe Jezus' liefdegloed	123
Zooals de glanzende sterren verbleeken	124
Zijt g'Apostolisch naar den naam slechts?	125

IV. VOOR DE SCHULDBELIJDENIS.

Aan U, o God! heb 'k mij bezondigd	126
Gij Vader! weet, hoe zwak ik ben	46
Heer! zie mij biddend staan	127
Hier is mijn hart	128
U, mijn Heiland, Jezus Christus!	88
Zie! biddend komen wij tot U	129

V. TIJDENS HET BONDSMAAL.

Blijde wil ik luid verkonden	130
De lofzang klimt uit Sions zalen	131
Des Heilands groot erbarmen	132
Een genadestroom vol barmhartigheid	133
Goede Herder! U zij dank	134
Halleluja! de Heiland leeft!	135

	No.
Heerlijke, lief'lijke plaatse!	136
Heerlijk leven stroomt uit u	106
Het juk is nu verbroken	137
Hoe zalig, hoe heerlijk, o Jezus!	138
Hoe zalig, verlost te zijn	139
Ja! groot is de genade toch	140
Jezus heeft ons uitgenoodigd	141
Jezus mint de kind'ren zeer	142
Komt! bieden wij elkander	143
„Komt!” sprak Gods Geest	144
Komt! stemmen w'allen jub'lend in	145
Lieve Heiland! Uwe goedheid	146
Loof, loof den Heer!	147
Machtige stroomen van zegen	115
Mij is genade wedervaren	148
O Heiland Jezus! Kindervrind!	149
O! ik heb nu heil gevonden	150
'k Roem in het leven	151
U wil ik prijzen	152
Vredekonink! vol genade	153
Welk een stroom van reine liefde	154

VI. AAN HET EINDE VAN DEN DIENST.

'k Buig mij vol aanbidding neder	95
Dat de harten immer vroolijk	155
Dat ik den Godsgezant	156
De Heer is mijn Herder	97
De lofzang klimt uit Sions zalen	131
De rotsgrond: „Geloof en Vertrouwen”	99
Eenen vriend heb ik gevonden	100
Eere zij U, onzen God!	157
Gaat op naar Sions hoogte	3
Gelijk de landman, moe van 't ploegen	158

	No.
Gids op al mijn levenswegen	103
God met mij! op al mijn wegen	104
Goede Herder! U zij dank	134
Halleluja! eeuwig dank en eere	159
Halleluja! lofgezongen	160
Heb dank, o trouwe God en Vader!	161
Heer! Gij schenkt mij rijken zegen	105
Hoe zalig, hoe heerlijk, o Jezus!	138
Ik heb een Vader	111
Immer moedig voorwaarts!	162
Ja! groot is de genade toch	140
Jezus in d'Apost'len	113
Komt! stemmen w'allen jub'lend in	145
Laat den danktoon vroolijk schallen	63
't Lichtend spoor van uwen Leidsman	64
Loof, loof den Heer!	147
Nu dankt mijne ziel	163
Of 't in de wereld stormt en raast	164
O goedheid Gods!	74
Ons aller danklied, Heere!	165
Ons aller danklied stijge	166
O zaligheid! ons hier bereid	117
'k Roem in het leven	151
Rijke beloften	82
Schenk ons, Vader! Uwen zegen	167
U wil ik prijzen	152
Welk een heil, te zijn verkoren	168
'k Wil U, o God! mijn dank betalen	169
'k Wil u volgen, mijn Apostell!	170
Wijl — Eerst'lingsvolk! — u uit genâ	121
Zalig te weten: Ik ben Gods kind!	122
'k Zal met mijn gansche hart	171
Zij zullen haar niet hebben	172

VII. TER GEDACHTENIS VAN ONTSLAPENEN.

	No.
Hoe zal 't ons zijn?	173
Naar huis!	16
Na den vormingstijd op aarde	174
Onder 't altaar Jezu rusten	175
Scharen van ontslapen vrienden	176
Vaarwel, vaarwel, tot wederziens!	177
Waar zich geen wolk meer dreigend toont	119

VIII. OP GEDENKDAGEN EN BIJ BIJZONDERE GELEGENHEDEN.

Daar is uit 's werelds duist're wolken	178
De Koning komt!	31
Ga, droog uwe tranen	40
Godsgezanten, Godsgetuigen	179
Halleluja! de Heiland leeft!	135
Halleluja! ja verzezen	180
Halleluja! looft den Heer!	181
Heer, onze Heiland!	48
Heil'ge nacht! Heil'ge nacht!	182
Het jaar ging stil ten einde	183
Hoe goed, hoe lief'lijk!	51
Ik weet, dat mijn Verlosser leeft	112
Jezus, de Heiland	184
Midd'laar Jezus!	68
O Heer! ik zou graag stille zijn	116
Omgordt u de lenden!	185
't Oude jaar is opgenomen	186
Sion! wil de poort verhoogen	83
Triomf! d'Immanuel verrijst	187
U brengen wij, o bode Gods!	188

	No.
Vol beproeving is mijn leven	189
Wees ons welkom. Bron der liefde!	93
Weest gegroet, gij Godsgezanten!	190
Wil toeven, Heer!	191

IX. VOOR DE KINDEREN.

Dankt den lieven Heiland	192
De Kerstboom is de schoonste boom	193
Des Heilands groot erbarmen	132
Heffen w'aan de vreugdeklanken	194
O blijde dag!	195
O Heiland Jezus! Kindervrind!	149
Stralend in het duister	196
Toen Jezus de Heiland vertoefde op aard'	197
Weer vieren wij Kerstfeest	198
Wel is het buiten bitter koud	199
Zeg, waarom toch overal vreugde?	200
